

புதியமலைபுகம்

PUTHIYA MALAIYAHAM

புதிய மலையாளம்

இதழ் - 01

பன்முக காலாண்டு சஞ்சிகை

நவம்பர் 2002

நான் தாயா? கூலியா?

மலைமதி

தலைநகரில் நீ போட்டது
இருவாரம் தாமதமாய்
தலவாக்கலையில் என் கைகளில்
தவழ்ந்தது

கடிதம் முழுவதிலும்
சுழி யோடிய என் கண்கள்
ஒரு வார்த்தையேனும்
தலவாக்கலை தண்ணீரில்
முழுகுவது பற்றி
இல்லாததால் முடிக் கொண்டன.
ஆழ்ந்தேன்.
கவலையில் நான்.

மலைகளை காக்க சென்ற
ஒக்ஸ்போர்ட் லெட்சுமணனை
சட்டுத்தள்ளிய வேளையில்
கருவாய் உனை சுமந்தேன்
அவன் எண்ணம்
உன்னில் வளர்ப்பதாய்
உவகை கொண்டேன்.
ஜனனத்த உனக்கு
இட்டேன்
அவன் நாமம்.

என் வேலை
போனால் என்ன!
மாதம் ஒருமுறை
பணம் அனுப்புவதாய்
நிலம் வாங்கி
வீடு கட்டுவதாய்
வீட்டு கள்ளிகளை
கரைசேர்ப்பதாய்
காகிதம்
எழுதியிருந்தாய்.
உனை கருவமைத்து
காத்து வளர்த்ததற்கா

தர நினைக்கிறாய்
மாதாந்த கூலி
உன் வாக்குறுதிகள்
தொழிற்சங்கத்தலைவர்களையே
கண் முன் கொண்டுவந்தன.
நரம்பு நாரைகளெல்லாம்
புடைக்கின்றன.

கடை சிப்பந்தி என்பதை
மறுத்தாயா. மறந்தாயா
நானறியேன்.
தெளிவாய் நானறிவேன்
வாக்குறுதிகளை மட்டும்
அள்ளி தந்திருக்கிறாய்
தொழிற்சங்க தலைவர்களைப் போல்.

உன் பூட்டலும் பூட்டியும்
பாட்டியும் பாட்டனும்
அம்மாவும் அப்பாவும்
அமைத்துக் காத்த மண்ணை
தண்ணீரில் முழுகடிக்க
தரகர்கள் முயல்கிறார்கள்
லெட்சுமணனின் ஓர்மம்
உன்னில் காணாமல்
கவலை அடைகிறேன்
கோபம் கொள்கிறேன்

சுயநலத்துடன்
உன் கருவை சுமக்காத
லெட்சுமணனின் எண்ணம்
வளர்ப்பதாய் மகிழ்ந்த
என்னை
வெள்ளையனைப் போல்
கறுப்பு வெள்ளையனைப் போல்
கறுப்பு கறுப்பனைப் போல்
நியும்
கூலி என்றா
நினைத்தாய்?

பரிவர்த்தனைகளினுடாக தலை
நிமிர்ந்து நிற்பதே பண்பட்ட பண்பாடு

குந்திஷ் பழமொழி

சுரேஷ் லக்ஷ்மணன்

புதிய மலையகம்

PUTHIYA MALAIYAHAM

புதிய மலையகம்

தமிழ் மலையகம் PUTHIYA MALAIYAHAM

பன்ருக காலாண்டு சஞ்சிகை

இதழ் - I

நவம்பர் - 2002

வெளியீடு:
வெ.மகேந்திரன்
இல.50/9, இராகலை பஜார்,
இராகலை,
ஹல்கிரனோயா.

தனிப்பிரதிக்கான அன்பளிப்பு:
ரூபா. 75/=

Printers:
Gowriy Printers - Colombo 13.
Page Designing:
BAP Technology - Puttalam

மேலதிக தகவல்களுக்கு:

PUTHIYA MALAIYAHAM
50/9, Ragala Bazaar,
Ragala,
Halgranoya,
Sri Lanka.
Contact: 01 435117

வாசகர்களிடம் இருந்து தரமான படைப்புகளையும்
நிதியுதவிகளையும் கோரியாக்கின்றோம்

உள்ளே....

உ. மலையகத்தமிழ் மக்களின் புதிய வாழ்வுக்கான நெறிமுறைகளை தேடி.	02 - 03
உ. எந்தூரியன் பு	04 - 04
உ. அம்மா, என்மகனுக்கு	05 - 05
உ. கயமரியாதை	06 - 06
உ. மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளும் தீர்வு யோசனைகளும்	07 - 14
உ. டீச்சர் சொல்கிறாள்	14 - 16
உ. மலையக தமிழ் மக்கள்	17 - 17
உ. சமூக நிகழ்வுகளை உள்வாங்கிய சில வீதி நாகங்கள்	18 - 20
உ. யாழ்ப்பாணத்துப் பெண்	21 - 23
உ. மறக்கப்பட்டுள்ள மலையக தமிழ் பெண்கள்	24 - 25
உ. பட்டணத்துப் பழங்குடிகள், மீண்டும் பரதேசி வாழ்க்கை	26 - 26
உ. நிக்கராஹு வா நீ யார்	27 - 27
உ. தாயகத்து அலன்டெலோன்	28 - 33
உ. லயத்து சண்டை	34 - 34
உ. மலையகத்தில் சாதியின் தாக்கம்	35 - 37
உ. தொலைவும் ரசிப்பும்	37 - 37
உ. வினாக்குறியா? வியப்புக்குறியா?	38 - 41
உ. பாடைமாத்தியில் சில பதிவுகள்	42 - 45
உ. அமெரிக்க கிராணுவ வீரர்களுக்காகபெண்களை விற்கும் தென் கொரிய கிளப்புகள்	46 - 47
உ. மலையகம் அன்றும் இன்றும் (ஒரே பார்வையில்)	48 - 48

அமெரிக்க கிராணுவ வீரர்களுக்காக
பெண்களை விற்கும் தென் கொரிய கிளப்புகள்.

பக்கம் 46

மலையகத்தில்
சாதியின் தாக்கம்

(ஒரு பார்வை)

பக்கம் 35

பக்கம் 14

டீச்சர் சொல்கிறாள்

[சிறு கதை]

பக்கம் 02

மலையகத்தமிழ் மக்களின்
புதிய வாழ்வுக்கான
நெறிமுறைகளை தேடி.

மலையகத்தமிழ் மக்களின் புதிய வாழ்வுக்கான நெறிமுறைகளைத் தேடி.

இந்தியாவில் இருந்து வெள்ளைக்காரர்களினால் இங்கு கொண்டு வரப்பட்ட தமிழர்களில் உயர் மலைநாட்டுப் பகுதியில் வாழ்பவர்களை மட்டுமே மலையகத் தமிழர்கள் என்றழைக்க வேண்டும் என்பதை இன்றைய அரசியல், பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு சூழ்நிலையில் அங்கீகரிக்க முடியாது. தேயிலை றப்பர் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளிலும் சிதறடிக்கப்பட்ட நிலையில் தென்னந்தோட்டப் பகுதிகளிலும் தொழிலாளர்களாக இருப்போரும் அவர்களின் சந்ததியினரும், பெருந்தோட்டப்பகுதிகளிலும் ஏனைய மலையப்பகுதிகளிலும் வாழும் இந்தியாவில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட தமிழர்களும் • அவர்களின் சந்ததியினரும் வெள்ளைக்காரரின் காலத்திலும் அதற்கு முன்பும் இலங்கைக்கு வந்து மேல், வடமேல், தென் மாகாணங்களில் வாழும் தமிழர்களும், வடக்கு கிழக்கில் வாழும் இந்திய வம்சாவழி தமிழர்களும் மலையகத்தமிழ் மக்கள் என்று அடையாளம் காண்பது யதார்த்தமாகிவிட்டது.

மலையகத்தமிழ் மக்கள் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டிய, அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் ஒரு தேசிய இனமாக தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். வெள்ளையர்களால் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டது முதல் அவர்களின் அவல வரலாறு பல்வேறு வடிவங்களில் தொடர்கின்றது. அவர்களின் அரசியல் பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு நிலைமைகள் தோல்விகளும் அவலங்களும் நிறைந்ததாகவே இருக்கின்றன. அவற்றை படம் பிடித்து காட்டும் கலை

இலக்கியப் பதிவுகள் நிறையவே இருக்கின்றன. அத்துடன் அவலங்களுக்கும் தோல்விகளுக்குமான காரணங்களை கண்டறிந்து அம்பலபடுத்துவதாகவும் கலை இலக்கியங்கள் பதிவாகின்றன.

பிரிட்டிஷ் (வெள்ளை) காலனித்துவத்தினாலும் பின் பெருமுதலாளித்துவ, தேசிய முதலாளித்துவ பேரீனவாத சுரண்டலுக்கும் அடக்குமுறைகளுக்கும் ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் உட்பட்டு ஒடுக்கப்பட்டு அடக்கப்பட்ட நிலையில் விடப்பட்டிருக்கும் மலையக தமிழ் மக்கள், அவர்களின் அதிகப் பெரும்பான்மை யினோர் தோட்டத்தொழிலாளர்கள் என்பதால் வர்க்க ரீதியாகவும், தேசிய இனம் என்ற ரீதியில் இனரீதியாகவும் அடக்கப்படுகின்றனர். ஏகாதிபத்திய உலக மயமாதலின் கீழ் பெருந்தோட்டங்களை தனியார் கம்பெனிகள் பொறுப்பேற்ற பிறகு மலையகத் தமிழ் மக்கள் மேலும் பல பின்னடைவுகளை சந்திக்கின்றனர். தோட்டத்தொழிலாளர்களின் போர்குணமிகுந்த தொழிலாளர் வர்க்கத்தன்மையை சிதைக்கும் வகையில் பலவிதமான திட்டங்கள் நடைமுறை படுத்தப்படுகின்றன.

வர்க்கரீதியான, இனரீதியான அடக்குமுறைகளிலிருந்து விடுதலையடைவதற்கான அரசியல், பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு ரீதியில் புதிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அவற்றை உழுத்துப் போன பாரம்பரிய தொழிற்சங்க இயக்கத்தாலும் பாராளுமன்ற அரசியல் வழிமுறைகளாலும் முன்னெடுக்க முடியாது என்பது மேலும் மேலும் நிரூபிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

மலையகத்தமிழ் மக்களின் தற்போதைய நிலையில் இருந்து மீள்வதற்கு ஏற்ற மாற்று தேசிய ஜனநாயக அபிலாஷைகளை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கும் அதேவேளை புதிய அரசியல் பொருளாதார சமூக பண்பாட்டு சூழ்நிலையை

அமைத்துக் கொள்ளவும் பரந்துபட்ட ஐக்கியப் பட்ட மக்களின் பங்களிப்பு இன்றியமையாதது.

பொதுவாக மூலதனத்திற்கும் உழைப்புக்கும் இடையிலான போராட்டத்தின் உடையின்புரிப்பக்கமும் ஏகாதிபத்திய உலக மயமாக்களுக்கு எதிரான போராட்டங்களில் நாடுகளினதும், தேசங்களினதும், தேசிய இனங்களினதும் அடக்கப்பட்ட உலக மக்களினதும், தொழிலாளிகளினதும், விவசாயிகளினதும் பக்கமும் எப்போதுமே இருப்பதற்கு 'புதிய மலையகம்' திடசங்கற்பம் கொள்கின்றது. நாடுகளினதும், தேசங்களினதும், தேசிய இனங்களினதும் சுயநிர்ணயஉரிமைப் போராட்டத்தின் பக்கமும் சாதியத்திற்கும், பெண் அடக்கு முறைக்கும், சமூக கொடுமைகளுக்கும் எதிராகவும் சூழலை பாதுகாப்பதிலும் எப்போதுமே 'புதிய மலையகம்' தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளும்.

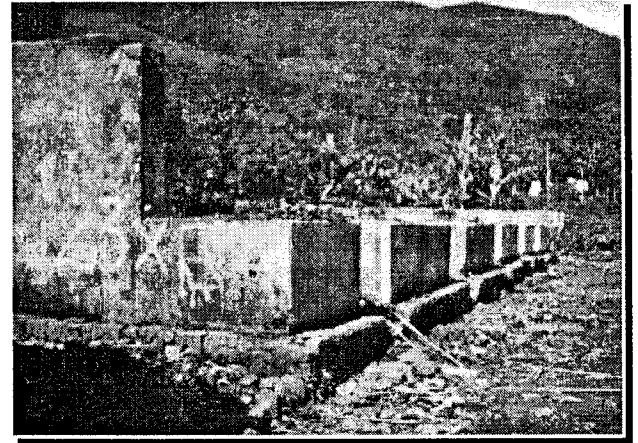
சமத்துவம், சமநீதி என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட மனித குல விடுதலையை இலக்காக கொண்ட பூகோளத்தை கட்டுவதன் பகுதியாக புதிய மலையகத்தை சீருஷ்டிப்பதிலும், மனிதகுல விடுதலையை இலக்காகக் கொண்ட பூகோளத்தை கட்டும் முயற்சியில் புதிய மலையகத்தை இணைப்பதற்கும் எடுக்கப்பட வேண்டிய முயற்சிகளில் சிறு துளியையாவது புதிய மலையகத்தால் செய்ய முடிந்தால் பொறுப்பை முன்னெடுத்த திருப்தி கிடைக்கலாம்.

பொதுமக்களின் ஐக்கியப்பட்ட பங்களிப்புடனான தொழிலாளர், வர்க்க வழிகாட்டலுடனான போராட்டத்தினூடே அரசியல், பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு கட்டமைப்புகளுடனான புதிய மலையகத்தை கட்டி வளர்க்கும் எண்ணம் கொண்ட, அதற்கான

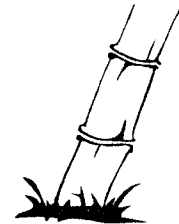
நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ள, ஈடுபட விருப்பம் கொண்ட அனைவரையும், பொதுவாக அடக்கு முறைக்கு எதிராகவும் விடுதலையின் சார்பாகவும் தம்மை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளும் அமைப்புகளுடனும், தனிநபர்களுடனும் புதிய மலையகம் கைகோர்த்துக் கொண்டு செயற்பட ஆவல் கொண்டுள்ளது.

தொழிற்சங்க, பாராளுமன்ற, பிற்போக்கு சந்தர்ப்பவாதத்தால் குலைக்கப்பட்டுள்ள மலையகத் தமிழ் மக்களின் ஐக்கியம், மழுங்கடிக்கப்பட்ட போராட்டக் குணம் என்பவற்றை மீளமைக்க புதிய மலையகம் தளமாக இருக்கும். உள்ளார்ந்த ரீதியாகவும் மலையகத்திற்கு வெளியிலும் கருத்து மேடையாக இருந்து புதிய மலையகத்தை படைப்பதில் சகல தடைகளையும் மீறி முன்னேறும்.

பொதுமக்களின் அரசியல், பொருளாதாரம் பண்பாடு என்பவற்றை கொண்ட புதிய சமூகத்தை படைக்க, பொதுவான தீசை மார்க்கத்தை வழிவகுத்து பொது உடன்பாட்டுடன் மக்கள் ஐக்கியப்பட்ட நடவடிக்கைகளிலும் போராட்டங்களிலும் ஈடுபட கருத்துக் களமாகவும் செயற்பாட்டிற்கு ஊக்கமாகவும் பங்களிக்க காலத்தின் தேவையாக பிறந்திருக்கும் இப்புதிய மலையகம் வளர, வாழ எல்லோரினதும் பன்முகப்பட்ட ஒத்துழைப்பு அவசியமாகின்றது.

ஆசிரியர் குழு.

எந்தூரியன் பூ

எம். முனியாண்டி

எனக்கு இப்போது நாற்பது வயதாகி விட்டபோதும் எனக்கு எழு வயதாக இருக்கும் போது எற்பட்ட சம்பவம் எந்தூரியன் பூ வை நினைக்காமல் இருக்க முடிவதில்லை...

இந்த எந்தூரியன் பூ இருக்கிறதே அதற்கு வாசமில்லாவிட்டாலும் மலர்ச்சாலைகளிலும், சாதாரண பூக்கடைகளிலும் கூடிய விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. தேயிலைத் தோட்ட துறைமாரின் பங்களாக்களிலேயே அதிகமாக எந்தூரியன் பூக்கள் வளர்க்கப்படுவதுண்டு. தேயிலைத் தோட்டங்களை தனியார் கம்பனிகள் பொறுப்பேற்றப் பிறகு பல தோட்டங்களில் எந்தூரியன் பூக்கள் தனித்தனி பூத்தோட்ட திட்டங்களாக வளர்க்கப்படுகின்றன. சிலர் வீடுகளிலும் அப்பூச்செடிகளை விரும்பி வளர்ப்பர்.

எனக் கென்னவோ அப்பூக்களை இரசிக்க முடிவதில்லை. அவற்றை பெறுமதியானதாக மதிக்க முடிவதில்லை. அவற்றை பார்க்கின்ற போதெல்லாம் கோபம் வருகிறது. வெறுப்பு ஏற்படுகிறது. அருவெறுப்பானதாக இருக்கிறது.

எனக்கு இப்போது நாற்பது வயதாகி விட்டபோதும் எனக்கு ஏழு வயதாக இருக்கும் போது ஏற்பட்ட சம்பவத்தால் எனக்கு எந்தூரியன் பூவை பிடிப்பதில்லை. அந்த தேயிலைத் தோட்டத்தில் தோட்டத்துரையின் பங்களாவிற்கு அருகில் இருந்த மூன்றாம் நம்பர் லயத்தில் தொங்கல் காம்பராவில் நானும் எங்கள் குடும்பத்தினரும் வசித்தோம். எங்களுக்கு அடுத்த காம்பராவில் மாரி மாமா குடும்பத்தினர் வசித்தனர்.

மாரி மாமா பங்களா தோட்டக்காரனாக வேலை செய்தார். தோட்டத்துரையின் பங்களாவிலுள்ள பழத்தோட்டம், பூந்தோட்டம் என்பவற்றுக்கு பொறுப்பான பராமரிப்பாளராக வேலை செய்தார். எல்லா தோட்டத்தொழிலாளர்களுக்கும் எட்டு மணித்தியாலய வேலை. மாரி மாமா மட்டும் இரவு பகல் பாராது பங்களா தோட்டத்தில் வேலை செய்தார்.

தோட்டத்தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட போதெல்லாம் கூட மாரி மாமா வேலைக்கு போகாமல் இருந்ததே இல்லை. அதனால் ஏனைய தொழிலாளர்கள் அவருடன் பகைத்துக் கொண்ட சந்தர்ப்பங்களும் இருக்கின்றன. வேலை நிறுத்த நேரம் வேலைக்கு சென்றார் என்பதற்கு எதிர்ப்பை காட்ட சில இளைஞர்கள் ஒரு நாள் இரவு மாரிமாமாவின் காம்பரா கூரையின் மீது கல்லெறிந்ததும் எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது.

அந்தளவுக்கு பூந்தோட்டத்தையும், பழத்தோட்டத்தையும் நேசித்தவராக இருந்தார். ஒரு நாளாவது வேலைக்கு போகாவிட்டால் பூந்தோட்டமும், பழத்தோட்டமும் பாதிக்கப்பட்டுவிடும் என்று கூறுவார். தினமும், நேரந்தவறாது அவற்றை பராமரிக்க வேண்டும் என்றும் கூறுவார்.

ஒவ்வொரு நாளும் மாலை வேளை தோட்டத்துரை பங்களா பூந்தோட்டத்தையும், பழத்தோட்டத்தையும் பார்வையிடுவானாம். மாரி மாமாவை பாராட்டுவானாம். அப்பாராட்டை பற்றி எங்களிடம் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் கூறுவார்.

பார்வையிடும் போது பழங்களினதும், பூக்களினதும் எண்ணிக்கையை தோட்டத்துரை குறித்துக் கொள்வானாம்.

ஒரு நாள் மாலை பூந்தோட்டத்தை பார்வையிட்ட தோட்டத்துரை ஒரு எந்தூரியன் பூ குறைவதை கண்டானாம். அது பிடுங்கப்பட்டிருப்பதை மாரி மாமாவிடம் எடுத்துக்காட்டி விளக்கம் கேட்டானாம். மாரி மாமாவுக்கு எதுவுமே தெரியாததால் பயத்துடன் மன்னிப்பு கேட்டிருக்கிறார்.

“ஏ மாரி நீ எல்லாம் ஒரு தோட்டக்காரனா? எந்தூரியன் பூவொன்றின் விலை என்னவென்று உனக்கு தெரியுமா” உன்னுடைய ஒரு நாள் சம்பளத்தை விட எந்தூரியன் ஒன்றின் விலை அதிகம் என்பது உனக்கு தெரியுமா? பூ திருடா இப்பவே இங்கிருந்து போய் விடு உனக்கு நம்ம தோட்டத்திலை வேலை இல்லை. என்று மிகவும் ஆத்திரப்பட்டவனாக தோட்டத்துரை பேசியுள்ளான்.

துரைங்களே, எனக்கு ஒன்னுமே தெரியாதுங்க. என்ன மன்னிச்சிருங்க. நான் புள்ளக்குட்டி காரனுங்க. பூந்தோட்டத்தையும், பழத்தோட்டத்தையும் என் உசறு மாதிரி பார்த்துக்கிட்டேனுங்க. எனக்கு தெரியாம ஏதோ நடந்திரிச்சு. என்ன மன்னிச்சு தயவு பண்ணுங்கோ. வேலையே இல்லைன்னு சொல்லிதாங்க. மலையிலையாவது வேலை தாங்க. என்று மாரி மாமா கெஞ்சி இருக்கிறார்.

போடா, போடா உனக்கு இனி வேலை இல்லை. என்று துறத்தி விட்டானாம் துரை.

அன்றைய தினம் மாரி மாமா குடும்பத்தினர் பட்ட வேதனை இருக்கிறதே அதை சொல்லி புரிய வைக்க முடியாது. மாரி மாமாவுக்கு வேலை வழங்கப்படவில்லை. எந்தூரியன் பூவை திருடி விட்டதாக அவர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார். பல மாதங்கள் சீதா மாமி மட்டுமே தோட்டத்தில் வேலை செய்தாள். நான்கு பிள்ளைகளுடன் அவர்கள் பட்ட கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. நீண்ட நாட்களுக்கு பிறகு மாரி மாமா கொழும்புக்கு வேலைக்கு போய்விட்டார். அவரது மூத்த மகள் கொழும்புக்கு வீட்டு வேலைக்காக அனுப்பப்பட்டாள்.

எந்தூரியன் பூவை பார்க்கும் போதெல்லாம் அச்சம்பவமும் துயரமும் எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. அப்புவின் அழகோ பெறுமதியோ எனக்கு பொருட்டாக தெரிவதில்லை.

தோட்டத்தொழிலாளர்கள் தான் எந்தூரியன் பூக்களை உருவாக கினாலும் தோட்டத்துரைகளுக்கும், தோட்டக்கம்பனிகளுக்கும்மே அவை இன்னும் சொந்தமாக இருக்கின்றன.

இந்நிலை தொடரும் வரை நான் எப்படி எந்தூரியனை இரசிப்பது என்று எனக்கு தெரியவில்லை...

அழகு

காலத்தின் தொடக்கத்தினின்று
நான் உன்னுடன் வேதனையைப்
பகிர்ந்தேன்,
உன்னுடைய சிரிப்பில்
இளவேனிலின் மகிழ்ச்சியைக் கற்றேன்.
கனவுகட்கு ஊட்டமளிக்கும்
உன் நீண்ட மௌனங்களையும்
என்னை முழு மானுடத்துடனும்
இறுகப் பிணைக்கும்
நத்தை போன்ற வட்டருக்கு இதயத்தையும்
உன்னிடமிருந்து பெற்றேன்.

விடாலுஸ் மெனெஸஸ்
(Vidaluz Meneses)
நிக்கராஹுவா நாட்டவர்.

சீல நிமிடங்கள்...

ஆசிரிய கலாசாலை அதிபர்:

எட்டாம் வகுப்பு பாஸ் பண்ணாதவன்
எல்லாம் லோயரா வந்திட்டான்!!

ஆசிரிய பயிற்சி மாணவன்:

சார்! ஆசிரியர் பயிற்சி கலாசாலை
அதிபராக வருவதற்கு தேவையான
தகைமை என்னவென்றும் உங்களுக்கு
தெரியாது என்பது எனக்குத் தெரியும்.
நான் போதிய தகைமைகளுடன் தான்
உங்களிடம் பயில வந்திருக்கிறேன்
என்பதை மறக்காமல் இருந்தால் பெரிய
புண்ணியமாகும்.

என் மகனுக்கு

உன்னைக் கண்டேனென்று,
நீ சிரிக்கக் கேட்டேனென்று நினைத்தேன்,
மிகவுங் கருத்தூன்றி, மிகவும் பெருமிதத்துடன்
நீ இருக்கக் கண்டிருக்கிறேன்,
'திரும்பவும் போகிறாயா?
மலைக்கு மறுபடியும் போகிறாயா?
நாட்டைப் பாதுகாப்பதன் அர்த்தம் இதுவா'?
என நீ கேட்கையில் உனது பிஞ்சுக்குரல்
நடுங்குவதைக் கேட்டிருக்கிறேன்.

உனக்கு ஆறு வயது ஆகு முன்னமே
'போர் ஒரு விளையாட்டல்ல,
பயிற்சி ஒரு விளையாட்டல்ல'
என்று கத்துவதற்கு நீ அறிந்திருந்தாய்.
அதன் பின் 'எதற்காக ஒரு போர்'?
எனக் கேட்பாய்,
நீயே தான் காரணம் என்பதை அறிய
உனக்கு வயது போதாது.

இதுவே நான் உன்னை நேசிக்கும் விதம்.
நீ என் மகன் என்பதால்,
அனைத்தினும் முக்கியமாக
நீயே எதிர்காலம் என்பதால்,

எஸ்மெரல்டா டாவிலா
(Esmeralda Davila)

நிக்கராஹுவா நாட்டவர்.

சுயமரியாதை

மலையகத்தில் தமிழ்ப்பாடசாலை ஒன்றிற்கு
அருகில் மதுபான கடையை நடத்துவதற்கு
அனுமதி கேட்டுக்கொடுக்கப்பட்ட
வழக்கொன்றில் ....

மலையகத்தில் தமிழ்ப்பாடசாலை ஒன்றிற்கு அருகில் மதுபானகடையை நடத்துவதற்கு அனுமதி கேட்டு கொடுக்கப்பட்ட வழக்கொன்றில் அம்மதுபான கடை தமிழ்பாடசாலை ஒன்றுக்கு அருகில் நடத்தப்படவுள்ளதை காரணம் காட்டி அனுமதிப்பத்திரத்தை வழங்க மறுப்பது முறையாகாது. அம்மதுபான கடையிலிருந்து வெகு தூரத்திலேயே சிங்கள பாடசாலை அமைந்துள்ளது. ஆதலால் அனுமதிப்பத்திரத்தை வழங்க வேண்டும் என்று சிரேஷ்ட சட்டத்தரணியின் ஒருவர் இலங்கை உயர் நீதிமன்றத்தில் அண்மையில் ஒரு வாதத்தை முன்வைத்தார்.

பாடசாலைகள், வணக்கஸ்தலங்கள் என்பவற்றுக்கு அருகில் மதுபான கடைகள் நடத்தப் படக்கூடாது என்று சட்டம் தடைவிதித்துள்ளது. பெரும்பான்மை இனத்தை சேர்ந்த மேற்படி சட்டத்தரணியின் வாதத்தின்படி மலையகத்திலுள்ள தமிழ்ப் பாடசாலையொன்று பாடசாலையென்ற வரையறைக்குள் அடக்கப்படவில்லை என்பது போல் குறிப்பிடப்பட்டது.

மலையகத்தின் நகரமொன்றில் மதுபானகடையை நடத்துவதற்கான அனுமதிப்பத்திரத்தை கலால் திணைக்களம் வழங்க மறுத்ததமையினால் அடிப்படை உரிமை மீறப்பட்டதாக வழக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. மனுதாரர் சார்பில் ஆஜரான சட்டத்தரணியே

மேற்படி வாதத்தை முன்வைத்திருந்தார்.

அதாவது பாடசாலைக்கு அருகில் மதுபான கடையை நடத்தக் கூடாது என்பது தமிழ்ப்பாடசாலைக்கு அருகில் நடத்தக் கூடாது என்பது அர்த்தமாக முடியாது என்ற தோரணையிலேயே அவர் அவ்வாதத்தை முன்வைத்திருந்தார். அவ்வழக்கை விசாரித்த நீதியரசர்கள் எந்த மொழிப் பாடசாலை என்றாலும் அதற்கு அருகில் மதுபான கடையை நடத்த சட்டம் அனுமதிக்கவில்லை என்று கூறி வழக்கை தள்ளுபடி செய்தனர்.

மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கு கொடுக்கப்படும் மரியாதையையே மேற்படி சட்டத்தரணியின் வாதத்தில் காணமுடிந்தது. மலையகத்தமிழ் மக்கள் இரண்டாம் மூன்றாம் தரமாக நடத்தப்படுவதுபோன்று மலையகத்தில் உள்ள தமிழ் பாடசாலையை பாடசாலை என்று மதிக்கவோ, அதில் கல்வி கற்போரை மாணவர்கள் என்பதை மதிக்கவோ அவர் தயாராக இல்லை என்பதை தெளிவாக காணமுடிந்தது.

மலையகத் தமிழ் பாடசாலைகளில் போதிய ஆசிரியர்கள் இல்லை. தளபாடங்கள் இல்லை. மண்டபங்கள் மலசலகூடங்களும் இல்லை. சில பாடசாலைகளில் அதிபர்களும் இல்லை. அவற்றை பாடசாலைகளாக மதிக்காதபடியாலேயே அக்குறைபாடுகளை யாரும் கவனிப்பதில்லை.

அதேபோன்று பாடசாலைகளுக்கு அருகில் மதுபானக் கடைகளை நடத்தக் கூடாது என்று சட்டம் கூறினாலும் தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்கு அருகில் நடத்தினால் என்ன என்று பிற இனத்தவர்களே கேட்பது, ஒருபுறமிருக்க மலையகத்தமிழர்களே மதுபானகடைகளை நடத்துவதும், நடத்த அனுமதி கேட்பதும் எவ்வளவு வெட்கக் கேடானது.

ஒரு சமூகத்தின் சுயமரியாதையை அச்சமூகத்தவர்களே மறந்தால் பிறர் மறப்பதற்கும் மறுப்பதற்கும் சொல்ல வேண்டுமா?

மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளும் தீர்வு யோசனைகளும்

சட்டத்தரணி இரா. சடகோபன்

தலைவர்: மலையக மக்கள் அபிவிருத்தி ஆய்வு மன்றம்.

01. அரசியல் பின்னணி

இலங்கையின் இனப் பிரச்சினை என்று இனங்காணப்பட்ட வடக்கு கிழக்கு வாழ் தமிழ் மக்களின் அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 1930 களை அண்டிய காலப்பகுதியிலிருந்தே வலுவாக வெளிப்பட்டுள்ளது என்று கூறுவது பொருந்தும். பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆட்சிக்காலத்தின் பிற்பகுதியில் அரசாட்சியில் தமிழருக்குச் சமமான பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமென்ற கோரிக்கையில் இருந்து இது வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இக்காலத்தில் சட்டவாக்கக் கழகத்திலும் தேசிய அரச பேரவையிலும் காணப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதித்துவம் பிரித்தானிய நலன் கருதியதான சர்வாதிகாரமாகவே இருந்தது. பிற்காலத்தில் பிரித்தானியாவுக்கு எதிரான தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் முனைப்படைந்தபோது பிரித்தானிய அரசாங்க சட்டவாக்கக் கழகத்திலும் தேசிய அரசபேரவையிலும் பல சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அரசியலமைப்பில் மாற்றங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. ஆனால் அவை இலங்கையின் இனங்களுக்கிடையில் மோதல்கள், குரோதங்கள், முரண் பாடுகள் வளர்வதற்கு காரணிகளாக அமைந்தனவேயன்றி தீர்வுகளாக இருக்கவில்லை.

முன்பு சட்டவாக்க சபையிலும், அரசபேரவையிலும் தமிழ் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய தமிழ்த் தலைவர்கள் தேசிய விடுதலை என்ற வட்டத்துக்குள் இருந்து கொண்டு உண்மையான தமிழர் பிரச்சினைகளை காணத் தவறினர். இதனால் 1940களைத் தொடர்ந்து தமிழர் பிரச்சினை கொந்தளிக்கத் தொடங்கியது. தமிழருக்கான அரசியலதிகாரத்தை மையமாகக்கொண்டு தமிழ் அரசியல் கட்சிகள் உருவாகின.

இலங்கையை ஒல்லாந்தரும், போர்த்துக்கேயரும், ஆங்கிலேயரும் ஆட்சி செய்தபோது இலங்கையின் சகல மக்களது பொது எதிரிகளாக ஏகாதிபத்திய காலனித்துவ அரசுகளே இருந்தன. சுதந்திரத்துக்கு அண்மிய காலங்களில் அரசியல் சீர்திருத்தம் என்ற பெயரில் அரசியலதிகாரம் பகிரப்பட்டபோது இலங்கையின் இனக்குழுக்கள் தத்தமது இனங்களின் எதிர்கால நலனில் கரிசனை கொள்ள ஆரம்பித்தன. சிங்களவர்கள் பௌத்த சிங்கள நலனிலும், இலங்கைத் தமிழர்கள் வடக்கு - கிழக்கு வாழ் தமிழர் நலனிலும்

தனித்தனியாக அக்கறை காட்டத் தொடங்கினர். இக்காலம் வரையில் தேசிய அரசியலில் இருந்து ஒதுக்கப்பட்டு, இந்நாட்டுக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அந்நியப் பண்டம் என்ற ரீதியில் ஓரங்கட்டப்பட்டிருந்த இந்தியத் தமிழரும் கூட தமது நலன்கள் தொடர்பில் குரல்கொடுக்க ஒரு அமைப்பின் அவசியம் கருதி, 1940களில் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டனர்.

அரசியல் வரலாறு

1800களைத் தொடர்ந்து பிரித்தானியரால் இலங்கைக்கு அழைத்து வரப்பட்ட தென்னிந்தியத் தொழிலாளர்கள் ஆரம்பத்தில் கருவாத்தோட்டங்களிலும் பின்னர் பெருந்தெருக்கள் மற்றும் ரயில்வேயிலும் துறைமுகத்திலும் அதன் பின் கோப்பி மற்றும் தேயிலைத்தோட்டங்களிலும் தொழிலுக்கமர்த்தப்பட்டனர். 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி வரை இவர்களில் கணிசமானவர்கள் இந்த நாட்டுக்கு வருவதும் போவதுமாக இருந்தபடியால் அவர்களை இந்த நாட்டுக்குரியவர்கள் என்று கருதாமல் அவர்கள் அரையடிமைகள் போல் நடத்தப்பட்ட போதும் கூட இந்நாட்டு மக்கள் அவர்கள் பிரச்சினைகள் மீது எந்தவித அக்கறையும் காட்டாமல் இருந்தனர். அந்த வகையில் 19ம் நூற்றாண்டு முழுவதிலும் இந்த மக்கள் அடைந்த துன்ப துயரங்கள் சொல்லுந்தரமன்று.

19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியிலும், 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் கொழும்பிலும் சுற்றுப் புறங்களிலும் பாரிய அளவில் தொழிற்சங்க இயக்கங்கள் ஏற்பட்டு தொழிலாளர் உரிமைகள் தொடர்பில் குரல் எடுப்பப்பட்டு போராட்டங்கள் நடத்தப்பட்ட பொழுதும் அவை எவையும் மலையக மண்ணில் கொத்தடிமைகளாக தொழில்புரிந்து கொண்டிருந்த மலையக மக்களை எட்டவில்லை. முற்றிலும் இராணுவ ரீதியிலான கட்டமைப்பில் தோட்டங்கள் என்ற சிறை மதில்களுக்குள் அடைக்கப்பட்டு தோட்டத்துரைமார் என்றழைக்கப்பட்ட கொடூரமான இராணுவ அதிகாரிகளின் கரத்தில் சிக்கி கசக்கி பிழியப்பட்டுக்கொண்டிருந்த போது இந்த நாட்டு மக்கள் அவர்கள் மீது சிறிதும் அக்கறை காட்டவில்லை. 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்களுடன் உள்ள

மக்களுக்கு அரசாட்சியில் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட்ட போது இந்தியர்கள் சார்பில் சட்டவாக்க சபையிலும் அங்கத்துவம் வகித்த ஐ. எக்ஸ். பெரேய்ரா முதலானவர்கள் கூட வர்த்தக சமூகத்துக்காக குரல் கொடுத்தனரே தவிர மலையக மக்களுக்காக குரலெழுப்பத் தவறினர். படித்த இலங்கையரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய சேர். பொன். ராமநாதன் மற்றும் சேர். பொன். அருணாசலம் போன்றோர் இந்த மக்கள் சார்பிலும் குரல் கொடுத்தமையை காண முடிகின்றது. இக்காலத்தில் கொழும்பில் தொழிற்சங்கம் நடத்திக் கொண்டிருந்த ஏ. ஈ. குணசிங்கவின் இந்திய இனவாத கொள்கையால் முரண்பட்ட கோ. நடேசஜய்யரே மலையகத் தொழிலாளரை ஒன்று திரட்டிப் போராட வேண்டும் என்று புறப்பட்ட முதலாவது மலையக மக்கள் தலைவராவார். இதன் பின்னரே 1939ம் ஆண்டு மலையக மக்களையும் இணைத்து கொண்டு இலங்கை இந்தியர் காங்கிரஸ் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

பொய்த்துப் போன வரலாறு

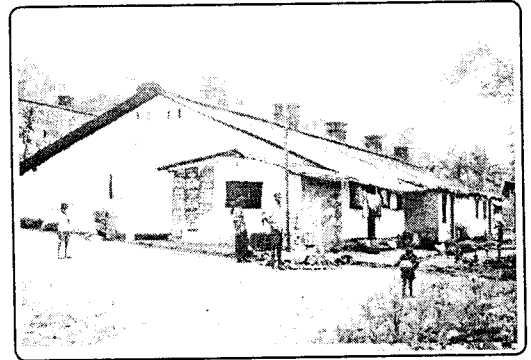
மலையக மக்களின் வரலாற்றில் பொற்காலம் என்று அழைக்கத்தக்கது 1939-1949 காலப்பகுதி. இக்காலத்தில்தான் மலையக மக்களின் பிரச்சினைகள், உரிமைகள் தொடர்பில் மிக அதிகமாகக் குரலெழுப்பப்பட்டது. இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ், இடதுசாரிகள், கோ. நடேசய்யரின் தொழிலாளர் சம்மேளனம் முதலானவை மலையகத் தொழிலாளர்களுக்காகக் குரல் கொடுத்ததுடன் பல போராட்டங்களையும் முன்வைத்து பல உரிமைகளையும் வென்றெடுத்தனர்.

ஆனால் இவை அனைத்தும் 1949ம் ஆண்டுடன் பொய்த்துப்போயின. 1948ம் ஆண்டு இடம்பெற்ற தேர்தலில் மலையகத்தில் இருந்து மொத்தம் 7 பேர் பாராளுமன்றத்துக்கு தெரிவாகினர். இதனால் பொறுக்காத டி. எஸ். சேனநாயக்கவை தலைமையாகக் கொண்ட ஐக்கிய தேசிய கட்சி இனவாத அரசு இந்திய - பாக்கிஸ்தானியர் பிரஜா உரிமைச் சட்டம், மலையக மக்களின் வாக்குரிமையை நீக்கும் சட்டம் ஆகியவற்றை நிறைவேற்றி மேற்படி 7 பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தையும் இந்த மக்களுக்கு இல்லாமல் செய்து அவர்கள் அனைவரையும் ஒரே நொடியில் அரசியல் அடிமைகளாக்கியது. குடி உரிமையும், வாக்குரிமையும் இல்லாத இம்மக்கள் இந்நாட்டில் முகவரி அற்றுப் போனதுடன், இந்நாட்டின் தேசிய அரசியலில் இருந்து முற்றிலும் அநாதைகளாக்கப்பட்டனர். அத்துடன் அவர்களுக்கு கல்வி மறுக்கப்பட்டது. அரசாங்க உத்தியோகம் மறுக்கப்பட்டது. காணி வழங்குவது தடுக்கப்பட்டது. இந்த நிலை 1977 வரை நீடித்தது. எமது வளர்ச்சி 27 வருட காலம் எம்மிடம் இருந்து பலாத்காரமாக பறிக்கப்பட்டது.

மலையக மக்கள் தனியான தேசிய இனம்

தெரிந்தோ தெரியாமலோ இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்கள் இன்று சுமார் 15 லட்சம் மக்கள் தொகையினராக பெருகி மொத்தம் சனத்தொகையில் 7.5 சதவீதத்தினராக உள்ளனர். இந்த தொகை 2001ம் ஆண்டின் சனத்தொகை மதிப்பீட்டில் முற்றிலும் பிரதிபலிக்கப்படவில்லை. இதற்கு காரணம் இவர்கள் யார் என்று தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் தான். இந்த அடையாளப்படுத்துவதில் கூட இவர்களுக்கு சரியான வழிகாட்டல் இடம்பெறவில்லை. காலத்துக்கு காலம் தம்மை பல்வேறு நடைமுறைச்சிக்கல்களில் இருந்து காப்பாற்றிக்கொள்ள தமது அடையாளத்தையும் மாற்றி மாற்றி இவர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

1800 களை தொடர்ந்து கருவாத்தோட்டங்களில் தொழில்புரிவதற்காகவும், பெருந்தெருக்கள் மற்றும் புகையிரத வீதிகள் அமைப்பதில் ஈடுபடுவதற்குப் தருவிக்கப்பட்டவர்களும், துறைமுக தொழிலாளர்களும் பொதுவேலைத்திணைக்களத்தில் பணிபுரிந்தவர்களும், ஆசிரியத்தொழில் பார்த்தவர்களும் வர்த்தக நோக்கில் இடம் பெயர்ந்த அனைவரும் தமது இந்திய அடையாளத்தை இழந்து சிங்கள பெண்களை திருமணம் செய்தும் வேறுவழிகளிலும் சிங்களச் சனத்தொகையினுடன் சேர்ந்து சிங்கள அடையாளத்தையும் பெற்றுவிட்டனர். இவர்கள் கணிசமானவர்கள் கேரள மலையாள மக்களாவர். 1900 ஆம் ஆண்டுகளில் அப்போதைய தொழிற்சங்கவாதி ஏ.ஈ.குணசிங்கவால் முன்னெடுக்கப்பட்ட மலையாள விரோத நடவடிக்கையால் அநேகம் பேர் தமது மலையாள இந்திய அடையாளத்தைக் கைவிட்டனர். பின்னர் இதே விதத்தில் இந்தியத் தமிழ் தொழிலாளர்களுக்கெதிராக துவேச நடவடிக்கைகள் இந்நாட்டில் தேசியத் தலைவர்களால் முடுக்கிவிடப்பட்டபோது மீண்டும் ஒருமுறை நமது மக்கள் குழம்பிப் போயினர்.

1950களைத் தொடர்ந்து பிரஜா உரிமை என்ற பூதம் விரட்டத் தொடங்கியபோது அதிலிருந்து தப்ப இலங்கைத் தமிழர் என்று கூறிக் கொண்டனர். ஆனால்,

இதனால் எல்லாம் ஒரு சிறிய தொகையினரின் இன அடையாளம் மங்கி மருகிப்போனதேயன்றி இன்னமும் இவர்களது அடையாளம் அப்படியேதான் இருக்கிறது. 19ம் நூற்றாண்டின் கோப்பிக் காலத்தைக் கடந்து 20ம் நூற்றாண்டின் தேயிலைக்காலத்தில் காலடி எடுத்துவைத்த கையுடன் இந்நாட்டின் பொருளாதாரதின் முதுகெலும்பாக இருந்த தேயிலைத் தொழிலுடனும், மலை நாட்டுடனும் மிக இறுக்கமான பிடிப்பும், ஒட்டுதலும், நிரந்தரத் தன்மையும் நமக்கு வந்துவிட்டது. இன்று நமது சனத்தொகையின் 90 சதவீதத்தினர் 1000 சம உயரக்கோட்டுக்கு மேலேயே வாழ்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த நிலையில் மலையகத் தமிழ் மக்கள் இலங்கையின் தேசிய நீரோட்டத்தில் செயற்திறனுடன் தம்மை இணைத்துக்கொள்ள வேண்டுமாயின் அவர்கள் தம்மை ஒரு தனியான தேசிய இனமாக வரையறுத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியத் தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. அப்படி வரையறுத்துக் கொள்வதன் மூலமும் அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்தில் அதனை உள்ளடக்கச்செய்தல் மூலமுமே சட்டபூர்வமான அரசியல் உரிமைகளை நாம் வென்றெடுத்துக் கொள்ள முடியும். ஒரு தேசிய இனத்துக்கு என்னென்ன அரசியல் உரிமைகள் வழங்கப்படவேண்டுமோ அவை அனைத்தையும் கோர முடியும்.

தற்போது மலையக மக்கள் ஒரு தனியான தேசிய இனமா? மலையகத்துக்கு வெளியே வசிப்பவர்கள் எப்படி மலையகத் தேசிய இன கோட்பாட்டுக்குள் வருவார்கள்? என்ற விவாதமொன்று நடைபெற்று வருகின்றது. அன்மைக்காலத்தில் தேசிய இனக்கோட்பாட்டில் பல புதிய கருத்துக்கள் அபிவிருத்தி அடைந்துள்ளன. அவற்றின் அடிப்படையில் தொடர்ச்சியான ஒரு பூமிப் பிரதேசம் இல்லாமலேயே தம்மை அவர்கள் தனியான தேசிய இனமென்று அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்பது உலகெங்கும் பல நாடுகளிலும் சாத்தியமாகியுள்ளது. தேசிய இனக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் சமூகத்துக்கு உரித்தான உரிமைகளை வழங்கமுடியுமா? என்று ஆராய வேண்டும். தவிர உரிமைகளை மறுப்பதற்கு கோட்பாட்டில் குறைகண்டுபிடித்தலாகாது.

மலையக மக்கள் பிரச்சினைகளும் தீர்வுகளும்

இலங்கையில் பாராளுமன்ற அமைப்பு முறைமை வளர்ச்சி அடைந்த போது பாராளுமன்றத்தில் சிறுபான்மையினரின் நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற குரலும் சேர்ந்தே எழுந்தது. 1931ம் ஆண்டு டொனமூர் அரசியல் சட்ட சீர்த்திருத்தத்தை தொடர்ந்து பிரஜைகள் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை வழங்குதல்

என்ற விதந்துரையின் கீழ் மலையக தமிழ் மக்களுக்கு குடியுரிமை வழங்குதலில் பல கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன என்ற போதும் 100,000 பேர் வாக்குரிமை பெறத் தகுதிப் பெற்றனர். பின்னர் ஏற்படுத்தப்பட்ட சோல்பரி யாப்புத்திட்டத்திலும் சிறுபான்மையினரை பாதுகாக்கும் பல அம்சங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டன. உதாரணமாக நியமன அங்கத்துவ முறை, பல அங்கத்தவர் தேர்தல் தொகுதிகள், செனட் சபை முறை, நீதிச் சேவை, அரசாங்க சேவை ஏற்படுத்தியமை, 29வது உறுப்புரை இத்தகையன. எனினும் இந்த ஏற்பாடுகளுக்கு மட்டுப்பாடுகளும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆதலால் மேற்படி ஏற்பாடுகளை மீறி மலையக தமிழரின் குடியுரிமையும் வாக்குரிமையும் பறிக்கப்பட்ட போது மேற்படி ஏற்பாடுகள் மௌனமாகவே இருந்தன.

அதன் பின் ஏற்படுத்தப்பட்ட 1972, 1978 அரசியல் யாப்பு சட்டங்களில் மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கான எந்த ஏற்பாடுகளையும் மலையகத் தலைவர்கள் வலியுறுத்தவில்லை. பிரஜாவுரிமை தொடர்பில் தொடர்ந்து குரல் கொடுத்து வந்த போதும் அந்த பிரச்சினை முற்றாக தீர்க்கப்படவில்லை.

மலையக மக்களின் முக்கிய பிரச்சினைகள்

இன்றைய மலையகம் எதிர்நோக்கும் பாரிய பிரச்சினைகளாகப் பின்வரும் பிரச்சினைகளை இனங்காணலாம்.

1. அரசாட்சியில் சம பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படாமை
2. மத்திய அரசு நிர்வாகமும் உள்ளூராட்சி நிர்வாகமும் இம்மக்களை சென்றடையாமை
3. பிரஜாவுரிமை பிரச்சினை
4. தேசிய திட்டமிடலில் சம வாய்ப்பு வழங்கப்படாமை
5. தேசிய வளம் இம்மக்களிடையே சமமாக பகிரப்படாமை
6. சொந்தமாக காணியும், வீடும் இல்லாமை
7. கல்வியில் சம வாய்ப்பின்மை
8. சுகாதார வசதிகள் இம்மக்களை சென்றடையாமை என்பன.

அரசாட்சியில் சம பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படாமை

சுமார் 200 ஆண்டுகாலம் இந்த நாட்டில் வரலாற்றைக் கொண்டுள்ள மலையக மக்களின் அரசு நிர்வாகத்திலான பிரதிநிதித்துவம் மிக திட்டமிடப்பட்டு அரசியல் கட்சிகளால் தடுக்கப்பட்டே வந்துள்ளது. அதிலும் 1950ம் ஆண்டுமுதல் 1977ம் ஆண்டு வரை இவர்களுக்கான பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவம்

திட்டமிட்டு பறிக்கப்பட்டது. இவர்களது சனத்தொகை 1953ம் ஆண்டு மொத்த சனத்தொகையில் 12% சதவீதமாக இருந்தது. இலங்கையில் சிங்களவருக்கு அடுத்த அதிகசனத்தொகையினராக இவர்கள் இருந்தனர். இந்த ஆண்டில் இருந்து இவர்களது சனத்தொகையை திட்டமிட்டு குறைத்து விடும் சூழ்ச்சிகளும், சதித்திட்டங்களும் ஆரம்பமாகின. பிரஜாவுரிமை சட்டங்கள், இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தங்கள், பலாத்கார குடும்பக் கட்டுப்பாடு, இன வன்முறைகள், கட்டாய புலப் பெயர்வுகள், முதலான வஞ்சக நடவடிக்கைகளால் இன்று இந்த மக்களின் சனத்தொகை 5.5% க்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. இது கூட சரியான புள்ளிவிபரம் அல்ல. வேறு ஒரு கணிப்பீட்டின் படி இவர்கள் 7.5% மாக இருக்கவேண்டும். இதன் படி மொத்த சனத்தொகை 15 லட்சங்கள் என்று கருத சான்றுகள் உண்டு.

இதன் பிரகாரம் இவர்களுக்கான பாராளுமன்றத்தில் உள்ள மொத்த பிரதிநிதிகளின் தொகை (16.8) 17 ஆக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இத்தொகையை 10 க்கு மேல் உயர்த்த முடிவதில்லை. அத்துடன் அவர்களும் கட்சி ரீதியில் பிரிந்து பலம் குன்றியவர்களாக காணப்படுகின்றனர். இந்த நிலையை மாற்றி பாராளுமன்றத்தில் 17 அங்கத்தவர்கள் பிரதிநிதித்துவம் இருக்க வேண்டியதனை உத்தரவாதப் படுத்த வேண்டும்.

மலையக மக்களை தனியான தேசிய இனம் என்று அரசியல் யாப்பு மூலம் அங்கீகரித்து அவர்களுக்கான அரசுப் பிரதிநிதிகள் அவர்களது சனத்தொகையின் விகிதாசாரத்தின் பிரகாரம் “இத்தனை” என்று உத்தரவாதப்படுத்தப்பட வேண்டும். இதற்கு ஏற்ற விகிதத்தில் தேர்தல் தொகுதிகள் வரையறை செய்யப்பட வேண்டுமென்பதுடன், மலையக மக்கள் செறிவாக வாழ்ந்திராத தேர்தல் தொகுதிகளுக்கு பல அங்கத்தினர் தொகுதி முறையும், ஏனைய பிரதேசத்தவர்களுக்கு நியமன அங்கத்தினர் முறையும் கொண்டு வரப்படல் வேண்டும். பல அங்கத்தினர் தேர்தல் தொகுதிகளும், நியமன அங்கத்தினர் முறையும் நமது நாட்டிற்கு புதியன அல்ல.

மற்றும் இவ்விதம் பாராளுமன்றத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்படும் 17 அங்கத்தவர்களும் ஒரு “உள்ளக சபையாக” (Internal Council) செயற்படும் ஏற்பாடும் ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும். இச்சபை மலையக மக்களின் சகல விவகாரங்களுக்கும் பொறுப்பாக இருக்கும் என்பதுடன் பாராளுமன்றத்தின் இணைப்புச் சபையாகவும் செயற்படும். உள்ளூராட்சி தொடர்பிலும் இதேவிதமான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

1994ஆம் ஆண்டு பொதுசன ஐக்கிய முன்னணி அரசும், ஐ.தே.க.யும் இணைந்து தற்போதைய

விகிதாசாரத் தேர்தல் முறையை மாற்றி, இம்முறைமையையும் பழைய முறையான தொகுதி ரீதியான பிரதிநிதித்துவத்தையும் 50:50% கலந்து புதிய தேர்தல் முறையொன்றை ஏற்படுத்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்ட போதும் அது வெற்றியளிக்கவில்லை.

அப்போது பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு முன்னிலையில் பின்வரும் தேர்தல் முறை விதந்துரைக்கப்பட்டது. ஜேர்மனியில் வழக்கத்தில் இருக்கும் இம்முறையின்படி ஜேர்மனியின் Bundestag என்றழைக்கப்படும் பாராளுமன்றத்துக்கு 50% உறுப்பினரை தொகுதிவாரியான வாக்கெடுப்பின் மூலம் அறுதிப் பெரும்பான்மை அடிப்படையிலும் மேலும் 50% சதவீதத்தினர் விகிதாசார முறைப்படியும் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர் Bundestag பாராளுமன்றத்தில் மொத்தம் 656 உறுப்பினர் இருப்பர். அவர்களில் 328 பேர் விகிதாசாரப்படி கட்சிகளால் ஏற்கனவே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்டியலின்படி தெரிவாவார்.

இதன்படி வாக்காளரொருவருக்கு 2 வாக்குகள் இருக்கும். முதலாவது வாக்கை தொகுதி வாரியான பிரதிநிதிக்கும் இரண்டாவது வாக்கை கட்சியின் பட்டியல்படி ஒருவருக்கும் அளிக்கலாம். ஒரு கட்சியில் இருந்து பாராளுமன்றத்துக்கு செல்வோரின் தொகை இரண்டாவது வாக்கின் அடிப்படையிலேயே தீர்மானிக்கப்படும் இரண்டாவது வாக்கின் எண்ணிக்கை தேசிய மட்டத்தில் எண்ணப்பட்டு, விகிதாசார பிரதிநிதித்துவத்தின்படி தேசிய மட்டத்தில் 5% வாக்குகளைப் பெற்ற கட்சிகளுக்கும் அல்லது தொகுதி வாரியாக குறைந்தபட்சம் 3 உறுப்பினரை தெரிவு செய்திருக்கும் கட்சிகளே விகிதாசார அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்ட பட்டியலில் இருந்து பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்யத் தகுதி பெறுகின்றனர். இதன் பிரகாரம் தொகுதி வாரியாகத் தெரிவு செய்த கட்சியின் பிரதிநிதிகள் தொகை மொத்தப் பட்டியலில் இருந்து கழிக்கப்பட்டு கட்சியால் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்டியலின்படி ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் அங்கத்தினர் ஒதுக்கப்படுவர். மற்றும் முதலாவது வாக்கின்படி தொகுதி வாரியாக மாவட்ட மட்டத்தில் அதிக அங்கத்தினரைத் தெரிவு செய்யும் கட்சிக்கு இரண்டாவது

வாக்கு எண்ணிக்கையின் பெறுபேறுகளின் அடிப்படையில் அபரிமிக்கை (Surplus) ஆசனங்கள் ஒதுக்கப்படும். தேர்தலுக்கு இடைக்காலத்தில் ஏற்படும் வெற்றிடங்கள் கட்சிப் பட்டியலில் அடுத்திருப்பவரின்பெயர் அடிப்படையில் நிரப்பப்படும் மேற்படி வெற்றிடம் சுயேட்சை ஒருவரினது ஆயின் இடைத்தேர்தல் நடத்தப்படும்.

என்னும் அந்த முறையில், தொகுதிவாரி தேர்தல் மூலம் தெரிவு செய்வோரின் தொகை 50%த்துக்கும் அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை பலமாக எழுந்ததால் அது கைவிடப்பட்டு பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு பின்வரும் விதந்துரையைச் சமர்ப்பித்தது.

1. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 245 ஆக இருக்க வேண்டும்.
2. அதில் 168 பேர் தொகுதிவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தின்படியும்
3. 77 பேர் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவத்தின்படியும்
- 22 தேர்தல் மாவட்டங்களில் இருந்து தெரிவாவர்.
4. 168 தேர்தல் தொகுதிகள் 1976ம் ஆண்டின் தேர்தல் தொகுதி நிர்ணய ஆணைக்குழுவின் விதந்துரையின் பேரில் நிர்ணயிக்கப்படும்.
5. போனஸ் ஆசனங்கள், வெட்டும் புள்ளி முறை, விருப்பு வாக்கு முறை என்பன நீக்கப்படும்.
6. விகிதாசார முறைப்படி தெரிவு செய்யப்படும் 77 பிரதிநிதிகளும் தற்போது வழக்கத்தில் இருக்கும் தேசிய பட்டியல் பிரதிநிதிகள் முறைக்கு சமமான ஒரு முறைப்படி தெரிவாவர்.

என்னும் மேற்படி விதந்துரைகளும் பின்னர் பின்வருமாறு திருத்தப்பட்டன.

1. மொத்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தொகை 225
  2. இவர்களில் 120 பேர் தொகுதிவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தின்படியும் 90 பேர் விகிதாசாரப் படியும் தெரிவாவர்.
  3. 10பேர் தேசிய பட்டியலிலும், 5 பேர் சிறு கட்சிகளுக்கும் ஒதுக்கப்படுவர்.
- ஆனால் மேற்படி பாராளுமன்றத் தெரிவிக்குழுவின் எந்த விதந்துரைகளும் கட்சிகளால் முற்றுமுழுதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை.

மேற்படி தேர்தல் முறைமைகள் யாவும் பெரும்பான்மையினருக்கு சாதகமாகவும், அவற்றின் கட்சிகளுக்கு சாதகமாகவும் இருக்கும் விதத்திலேயே சீராக்கிப் பார்க்கப்பட்டுள்ளன என்பது வெளிப்படை. ஆதலினால் தேர்தல் முறை ஏற்படுத்தப்படும் போது ஏனைய தேசிய இனங்களின் பிரதிநிதித்துவமும், நலனும் இம் முறைகளில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதே நமது கோரிக்கை.

இது தொடர்பில் எமது கோரிக்கைகள் பின்வருமாறு இருத்தல் வேண்டும்.

1. தேர்தல் முறை உருவாக்கப்படும்போது ஏனைய தேசிய இனங்கள் (இலங்கைத் தமிழ்த் தேசிய இனம், முஸ்லிம் தேசிய இனம், மலையகத் தமிழ்த் தேசிய இனம்) என்பன சமமாக மதிக்கப்பட்டு அவர்களின் சனத் தொகைக் கேற்ப பிரதிநிதித்துவம் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
2. சனத்தொகைப் பரம்பலுக்கேற்ப தேர்தல் தொகுதி நிர்ணயங்கள் செய்யப்பட வேண்டும். முன்னர் செய்யப்பட்ட போது குறித்த இனத்தின் பிரதிநிதித்துவத்தை தடுக்கும் விதத்தில் சனத்தொகை பரம்பலை மாற்றுவது, திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள் ஏற்படுத்துவது, எல்லைகளை திரிப்படுத்துவது. முதலானவை இடம்பெறாமல் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
3. குறித்த தொகுதிகளில் குறைவான சனத்தொகை பரம்பல் காரணமாக ஏனைய தேசிய இனங்களின் பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யப்பட முடியாத சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படும் போது அவர்களின் நலனைக் கருத்திற் கொண்டு பல அங்கத்தினர் தேர்தல் தொகுதிகள், நியமன அங்கத்தினர் முறை, தேசிய பட்டியலில் இடம் ஒதுக்கப்படுதல் என்பன ஏற்படுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

பிரஜா உரிமைப் பிரச்சினை

1949ம் ஆண்டு மலையகத் தேசிய இனத்தின் பிரஜா உரிமை பறிக்கப்பட்ட போது பிறப்புரிமையும் சேர்த்தே பறிக்கப்பட்டது. நாம் பிறந்த மண்ணிலேயே அந்நியர்களாக்கப்பட்டோம். 1947 பொதுத் தேர்தலில் மலையகத் தமிழர்களின் சார்பில் 7 பேர்கள் தெரிவானதுடன் மேலும் 20 தொகுதிகளில் அவர்கள் இடது சாரிகள் வெற்றி பெற ஆதரவு அளித்து ஐக்கிய தேசிய கட்சிக்கு எதிரான சக்தியாக உருவாகிவிடுவதனை சூழ்ச்சிகரமாக முறியடிக்க வேண்டி டி. எஸ். சேனாநாயக்கா அரசாங்கத்தால் 1948ன் பிரஜாவுரிமைச் சட்டம், 1949ம் ஆண்டின் இல. 03 இந்திய பாகிஸ்தான் வதிவிட (பிரஜாவுரிமை) சட்டம், 1949 இல.49 இலங்கை பாராளுமன்ற (தேர்தல்கள்) திருத்தச்சட்டம் ஆகிய சட்டங்களை நிறைவேற்றி மலையகத் தமிழர்களின் பிரஜாவுரிமை மற்றும் வாக்குரிமை என்பன பறிக்கப்பட்டன. இதன் வாயிலாக கல்வி கற்கும் உரிமை, அரசு உத்தியோக உரிமை, காணி நிலம் வாங்கும் உரிமை மற்றும் இந்த நாட்டின் ஏனைய பிரஜைகள் அனுபவித்த சகல உரிமைகளும் மறுக்கப்பட்டு திட்டமிட்டு இவர்கள் பின்தள்ளப்பட்டனர்.

அதுமட்டுமன்றி இம்மக்கள் இந்த நாட்டில் குடியேறி 1-1/2 நூற்றாண்டுகள் சென்ற பின்பும் அவர்கள் இந்த நாட்டிற்குரியவர்கள் அல்ல என்று கூறி அவர்களை இந்த நாட்டில் இருந்து வெளியேறுவதற்காக பல ஒப்பந்தங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பொலிசாரை ஏவி தாய் வேறாக, தந்தை வேறாக, பிள்ளைகள் வேறாகப் பிரித்து கதறக் கதற அவர்களைக் கைது செய்து இந்தியாவிற்கு கப்பலேற்றிய கதைகள் இவர்கள் வரலாற்றில் நிறைய உண்டு. 1954ம் ஆண்டின் நேரு - கொத்தலாவல ஒப்பந்தம், 1964ம் ஆண்டின் ஸ்ரீமதி - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம், 1974ம் ஆண்டின் இந்திரா - ஸ்ரீமதி ஒப்பந்தம் எனத் தொடர்ந்த ஒப்பந்தங்கள் எவ்வளவு பேரை இலங்கையில் இருந்து வெளியேற்றலாம் என்பதிலேயே அதிக கரிசனை கொண்டிருந்தன. எல்லா ஒப்பந்தங்களின் பின்னரும் மேலும் மேலும் ஒரு பகுதியினர் நாடற்றவர்கள் என்ற அவப்பெயரைச் சுமந்துகொண்டு கூனிக் குறுகி இந்த நாட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதனை எமது அரசியல் தலைவர்கள் மிக வசதியாக மறந்து விட்டிருக்கின்றனர். மே தில் கூட்டங்களிலோ, வேறு அரசியல் தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களின் போதோ கொள்கைக்காகக் கூட நாடற்றவர்களுக்கும் இந்திய பாஸ்போர்ட் பெற்றவர்களுக்கும் இந்தியா செல்ல முடியாமல் போனவர்க்கும் பிரஜா உரிமை கொடு என்ற கோரிக்கையை நமது தலைவர்கள் முன்வைக்கவில்லை.

ஆதலால் இம்மக்களின் பிறப்புரிமையான பிரஜா உரிமையை உத்தரவாதப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியதன் பாரிய அவசியம் உள்ளது. அத்துடன் இம்மக்களை பாராபட்சத்துக்குட்படுத்தும் பதிவுப் பிரஜைகள், இந்தியத் தமிழர்கள் முதலான பதப் பிரயோகங்கள் ஆவணங்களில் இருந்து நீக்கப்படுதலும் வேண்டும்.

இதற்கான ஒரு ஏற்பாடு 1997ம் ஆண்டு பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசால் விதந்துரைக்கப்பட்ட யாப்புத் திருத்த ஆலோசனைகளில் அத்தியாயம் ஐந்தில் பிரஜா உரிமை என்ற தலைப்பின் கீழ் 6ம் உறுப்புரை மூலம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இந்த ஏற்பாடு மேலும் நன்கு பொருள் விளங்கப்பட்டு வெளிப்படையாக இருக்கும் விதத்தில் திருத்தப்பட வேண்டும்.

இந்தஏற்பாட்டில்பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.
யாரேனும் ஆள் ஒருவர்

(அ) அவர் இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பின்னர், 1964ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 30ம் திகதியன்று இலங்கை குடியரசினை நிரந்தர வசிப்பிடமாகக் கொண்டிருந்தவரும், ஏதேனும் வேறொரு நாட்டின் பிரஜை அல்லாதவரும்

அல்லது

(ஆ) அரசியலமைப்பு சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பின்னர் இக்குடியரசினை நிரந்தர வசிப்பிடமாகக் கொண்டிருப்பவரும் ஏதேனும் வேறொரு நாட்டின் பிரஜை அல்லாதவரும் 1964ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 30ம் திகதியன்று இலங்கை குடியரசினை நிரந்தர வசிப்பிடமாக கொண்டிருந்தவரும் ஏதேனும் வேறொரு நாட்டின் பிரஜையாக அல்லாதவரின் வழித்தோன்றலும் இலங்கை குடியரசின் பிரஜை என்ற அந்தஸ்தை பெறுவதுடன் 1988ம் ஆண்டின் 39ம் இலக்க நாடற்றவர்களுக்கு பிரஜாவுரிமை வழங்கும் (சிறப்பேற்பாடு) சட்டமும் ஏற்புடையதாக இருக்கும். இவ்வாறு அவ்வுறுப்புரை கூறுகின்றது. இதன் படியும் அல்லது வேறு ஏற்பாடு ஒன்றின் பிரகாரம் 1947ம் ஆண்டில் இருந்து வரும் பிரஜாவுரிமை பிரச்சினையும் அதனுடன் தொடர்புடைய பாரபட்சங்களும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வாயிலாக தீர்க்கப்படல் வேண்டும்.

காணியும் வீடமைப்பும்

மலையக தமிழ் மக்கள் இந்த மண்ணில் இருந்து அந்நியப்பட்டு போயிருப்பதற்கும் நாட்டின் மீது பற்றும் பாசமும் வைப்பதற்கு ஒரு பாரிய இடைவெளியாக இருந்து வருவதும் அவர்களுக்கு என சொந்தம் என்று சொல்லிக்கொள்ள நிலமொன்றும், வீடொன்றும் இல்லாதிருப்பதுதான். இதனால் இவர்கள் இதுவரை காலம் முகவரி இல்லாமலேயே வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களுக்கு இந்த மண்ணுடன் தொப்புள் கொடி பிணைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின் தமக்கென காணித் துண்டொன்றும் அதில் வீடொன்றும் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

ஒரு ஆய்வின் படி பெருந்தோட்டங்களில் தொழில் புரியும் மொத்த தொழிலாளர் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை 1,83,000 ஆகும். தற்போது காணப்படுகின்ற வீடமைப்பு ஒரு நூற்றாண்டு பழமையும் வாய்ந்ததாகும். இத்தகைய “லைன்” வீடுகள் 1,78,000 மட்டுமே காணப்படுகின்றன. அதன் படி மேலும் 5000 குடும்பங்களுக்கு வீடுகள் பற்றாக்குறையாகவுள்ளன. ஏற்கனவே உள்ள மொத்த வீடுகளில் 7,100 வீடுகள் இடிந்து தகர்ந்த நிலையிலுள்ளன. 75,000 வீடுகள் திருத்த முடியாத படி சேதமடைந்துள்ளன.

1977 முதல் 1993 வரை பதவியில் இருந்த ஐக்கிய தேசிய கட்சி அரசு காணித்துண்டும் வீடமைப்பும் செய்து தருவதாக கூறி தேர்தலில் இம்மக்களின் ஓட்டுக்களை கொள்ளையடித்ததுடன், இவர்கள் சார்பில் பாராளுமன்றத்திற்கு தெரிவான அரசியல்

தலைவர்களும் கூட அமைச்சர் பதவிகளில் இருந்து கொண்டு அதே வித்தைகளையே செய்து வந்தனர்.

தோட்டங்கள் மூடப்பட்ட தருவாயிலும், தேசிய மயமாக்கப்பட்ட காலத்திலும், தனியார் மயமாக்கப்பட்ட காலத்திலும் தோட்டங்களில் இருந்து தொழில் மறுக்கப்பட்ட தொழிலாளர் குடும்பங்கள் பிச்சைக்காரர்களாக வீதிகளில் வீசப்பட்டமை நாம் அறிந்த வரலாறுகளே. இந்த நிலை இப்போதும் தொடர்கிறது.

எனினும் எம்மக்களுக்கு காணித்துண்டும். வீடமைப்பும் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை இன்று சகல தரப்பினரும் ஏற்றுக் கொண்டனர். மேற்படி ஆய்வின் பிரகாரம் மலையகத்தில் சகலருக்கும் வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமாயின் ஒரு தோட்டத்தில் இருந்து 3 ஹெக்டேயர் வீதம் மொத்தம் 1545 ஹெக்டேயர் காணியும், 6 முதல் 8 பில்லியன் ரூபாவும் தேவைப்படும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் குடிநீர், மின்சாரம், வீதிகள் அமைக்கவேண்டி மேற்படி தொகையின் 1/3 பங்கு தேவைப்படும். இத்தகைய திட்டமொன்றை ஏற்று கொண்ட ஐ.தே.க. அரசு 1994 தேர்தலுக்கு அண்மிய காலத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு காணி வழங்குவதாகக் கூறி காணி உறுதிப்பத்திரம் ஒன்றையும் வழங்கியது. விரைவிலேயே அவை வெறுமனே வெற்றுப் பத்திரங்கள் என்பதும். அவற்றை வழங்கியவர்களின் நாடகமும் அம்பலமாகியது.

அதன்பின் பதவிக்கு வந்த பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் இந்தப் பணிக்கென அமைச்சு ஒன்றை ஏற்படுத்தி அமைச்சர் ஒருவரையும் நியமித்தது. எனினும் அவற்றினாலெல்லாம் நிலைமையில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வர முடியவில்லை.

இப்போது மலையக மக்களுக்குத் தேவையான தெல்லாம் ஒரு துண்டுக்காணி, ஒரு வீடு, ஒரு நிரந்தர முகவரி. இவர்கள் தோட்ட நிர்வாகத்தின் இறுக்கமான நிர்வாகப் பிடியில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டு சுயமாக வாழ அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். மத்திய அரசினதும், மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி அரசின் நிர்வாகச் செயற்பாடுகள் அனைத்தும் இம்மக்களையும் சென்றடைய வழி செய்யப்பட வேண்டும்.

4.0 முடிவுரை

மலையத் தமிழ் மக்கள் முன்னோற்றத்தை திட்டமிட்டு பாதிப்பனவாக உள்ள பிரச்சனைகளாவன.

1. மத்திய அரசு நிர்வாகமும், உள்ளூராட்சி நிர்வாகமும் இம் மக்களைச் சென்றடையாமை.
2. தேசிய திட்டமிடலில் சமவாய்ப்பு வழங்கப்படாமை,

3. தேசிய வளங்கள் இம் மக்களிடையே பகிரப்படாமை.
4. கல்வியில் சம வாய்ப்பின்மை
5. சுகாதார வசதிகள் இம்மக்களைச் சென்றடையாமை.
6. நிலையான மாதச் சம்பளம் வழங்கப்படாமை
7. அரசு துறையில் சமமான வேலை வாய்ப்பு வழங்கப்படாமை

இப்பிரச்சினைகளும் நன்கு ஆராயப்பட்டு ஒவ்வொரு பிரச்சினை தொடர்பிலும் தீர்வுகளும் முன்வைக்கப்படுவதுடன், நிகழ்ச்சி திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு அவற்றை தீர்த்து வைப்பதற்கான பேரம் பேசுதல்கள் இடம் பெறல் வேண்டும். இவை அனைத்தும் சாத்தியப்படவேண்டுமாயின்:

1. இவர்கள் அனைவரும் மலையகத் தமிழ் தேசிய இனம் என்ற கோட்பாட்டின் கீழ் ஒரு தனியான அரசியல் சக்தியாக உருவாக வேண்டும்.

2. 1939 - 1950 காலத்தில் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் அமைப்பில் அணி திரண்டது போல் ஒரு அமைப்பின் கீழ் ஒன்று பட்டு செயற்பட்டு முழு அளவிலான அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

பி.கு : 27.05.2002 அன்று மலையகப் பட்டதாரிகள் ஒன்றியத்தின் ஏற்பாட்டில் அண்மையில் கொழும்பில் e p "மலையக தமிழ் மக்களும் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வும்" என்ற கருத்தரங்கில் ஆற்றப்பட்ட உரை.

மச்சர் பொல்தொள்

ஒடியாடிக் கொண்டிருந்தோம். என்னோடு என் தோழிகளும் இருந்தனர். வனிதா, நிம்மி, விஜி, வர்தினி, தேவி, என எல்லோருமே அன்று சனிக் கிழமையாதலால் ஒன்று சேர்ந்து விட்டோம். நாங்கள் குடியிருக்கும் லயங்களுக்கு அப்பால் உயரமான கருங்கல்லின் பக்கத்தில் ஒரு ஆலமரம்பக்கத்தில் காளி கோயில், இன்னும் சில கடதாசிதப்பு மரங்கள். அழகான இடம். எங்களுக்கு அந்த கல் ஒரு முக்கியமான இடம், உயரமான கல் என்றாலும் எங்களால் அதில் ஏற முடியும். கல்லின் உச்சி மேடையைப் போன்று சமதரையாக காணப்படுகிறது. அதுதான் எங்கள் மைதானம். அதில் ஏறி சறுக்கி விளையாடுவது அந்த மேடையில் நின்று தலைவர்மார் போல் பேசுவது, கூட்டாஞ்சோர் அஞ்சுவது, துரத்திப் பிடிப்பது, கள்ளன் பொலீஸ் விளையாடுவது, என எல்லாமே எங்களுக்கு அங்குதான்.

எங்களை தேடுவதென்றால் அம்மா வேறு எங்கும் போக மாட்டாள். மாலா மாலா என்றுசத்தம் போட்டுக் கொண்டே அந்தி ஆறு மணிக்கு மேல் அம்மா வருவாள்; தீட்டுவாள்.

கள்ளன் பொலீஸ் விளையாட்டு என்றால் எங்களுக்கு ஒரே சந்தோசம். நிம்மிதான் பொலிஸ். அவள் குண்டு; கறுப்பி; கண்ணை சுத்தி சுத்தி பயமுறுத்தினால் உண்மையில் பயமாக இருக்கும். தடி ஒன்றை கையில் எடுத்துக் கொண்டு எங்களை தேடுவாள். கண்டு பிடித்து விட்டால் விளையாட்டாகவே அடிப்பாள், ஆனால் வலிக்கும். அடிவாங்கிக்கொண்டு நான் பல நாட்கள் அழுதிருக்கிறேன்.

வனிதா, சுபா, விஜி, வர்தினி, தேவி என எல்லோருமே ஒழிந்து கொண்டோம். தேயிலைக் காணுக்குள் இருந்த எங்களை இலகுவாக தேடி கண்டு பிடிக்க முடியாது. ஆனாலும் எங்களுக்கு ஒருவித பயம். மனம் திக் திக்கென அடித்துக் கொண்டிருந்தது. பொலிஸ் நிம்மி எங்களை தேடிக் கொண்டிருந்தாள்.

நாங்கள் இருக்கும் அந்த இடத்திலிருந்து மேலே பார்த்தால் உயரமான மலை. அந்த மலை ஆறாம் நம்பர் மலையையும், எட்டாம் நம்பர் மலையையும் உள்ளடக்கி இருந்தது. நேற்று அம்மாவும், அப்பாவும் அங்குதான் வேலை. அப்பா 8ம் நம்பர் மலையில் கவ்வாத்து. அம்மா ஆறாம் நம்பரில் கொழுந்து. பாவம் அவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள்? எனக்கு சில நேரங்களில் அவர்களை நினைத்தால் அழுகை வரும். அம்மா உடம்பு இப்போதெல்லாம் மோசமாய் போய் விட்டது. கறுத்து எலும்புகள் எல்லாம் தெரிய அசிக்கமாகி விட்டாள். அப்பாவும் அப்படித்தான். அவர்கள் இருவரும் கல்யாணக்காலத்தில் எவ்வளவு அழகாக இருந்திருக்கிறார்கள். படத்தில் பார்க்கும் போது என்னை மறந்து முத்தம் கொடுத்துவிடுவேன்.

நேற்று அம்மாவும், அப்பாவும், சில அண்ணன்மார்களும் எங்கள் வீட்டில் ஏதோ பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். யார் யாரோ எங்கள் தோட்ட நிலத்தை பிரித்துக் கொடுப்பதற்காக வந்தார்களாம். அப்பாவும் அங்கு வேலை செய்தவர்களும்

அவர்களை விரட்டி விட்டார்களாம். அப்பா ஆக்குரோசமாய் அந்த அண்ணன் மார்களுடன் பேசிக்கொண்டும் விளங்கப்படுத்திக் கொண்டும் இருந்தார். இந்த தோட்டத்திற்கு எங்கள் பரம்பரை வந்த போது இந்த இடமெல்லாம் காடாக இருந்ததாம். காடு என்றாவும் அப்படி ஒரு காடு, சிங்கம், புலி, யானை எல்லாம் இருந்தனவாம். எங்கள் தாத்தாமார் வந்துதான் அதையெல்லாம் வெட்டி அழித்தார்களாம். எங்கள் தாத்தாவுட்டு புதைகுழியும் பாட்டியின் புதைகுழியும் 6ம் நம்பர் மலையில்தானாம் இருக்கு. அதுக்கு மேலேயும் தேயிலை போட்டார்களாம். “இந்த நிலந்தான் எங்களுக்கு சோறு போடுது. எங்க புண்ணாங்களுக்கும் இது மட்டும்தான் மிச்சம்; இதையும் பறிச்சா பின்ன எப்படி நாங்க வாழறது?” என்று ஆத்திரப்பட்டார். நான் வாய் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் எல்லோரும் ஏதேதோ பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அண்ணன் சக்தி வேலும் பக்கத்தில் இருந்தான். அவனும் ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். தூக்கம் வந்துவிட்டது. தாங்கி விட்டேன்.

இன்றும் அம்மா அந்த மலைதான். அப்பா அதே வேலைதான். கவ்வாத்து எப்போ முடியுமோனு முணுமுணுத்துக் கொண்டே காலையில் வேலைக்கு போனார். அப்பாவுக்கு கண்ணமெல்லாம் குழிவிழுந்து விட்டது. முந்நாறு மரம் வெட்ட வேண்டும். வேலை முடியும் போது காற்சட்டை இடுப்பை விட்டு இறங்கி விடும் சதையெல்லாம் இந்த கவ்வாத்து வேலையால் கரைந்துவிடும். எங்கள் லயத்துக்குள் பலரும் இப்படித்தான்.

பொலிஸ் நிம்மி கம்பை வீசிவிட்டு ஓடி வந்து கொண்டிருந்தான். நாங்கள் அவளை காணுக்குள் நின்று கவனித்துக் கொண்டிருந்தோம். அவள் முகம் பதற்றமாய் இருந்தது. கண்களில் கண்ணீர் ததும்பியது. “தேவி, மாலா, விஜி, வர்தினி எல்லோருமே ஓடி வாங்க” என்று

உரக்கச்சத்தமிட்டாள். பொலிஸ்காரி அழகுறாடின சொல்லிக்கொண்டே நாங்கள் எல்லோரும் ஓடி வந்தோம் எங்களுக்கு ஆறாம் நம்பர் மலையைக் காட்டினாள். சனங்கள் எல்லோரும் மலையை விட்டு வந்து வாதாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். கவ்வாத்து மலையில் இருந்தவர்கள் அவர்களோடு சத்தம் போட்டு பேசினார்கள். எங்களுக்கும் பயம். அங்கு வந்திருந்தவர்களுக்கு பின் ஐந்தாறு பொலிஸ்காரர்களும் துப்பாக்கியுடன் நின்றார்கள். ஒருத்தன் கறுப்புக் கட்டை வைத்திருந்தான் போலும். நாங்கள் அங்கு ஓட ஐந்து நிமிடம் ஆகியிருக்காது. அவர்கள் நிலம் பறிக்க வந்தவர்களாம். அவர்களைத் தோட்டத்துக்குள் புக விடாமல் எல்லோரும் தடுத்து கொண்டிருந்தார்கள். அண்ணன் பயல் ஸ்டேர் வேலை. அவன் கேள்விப்பட்டு ஓடிவந்துக்கொண்டிருந்தான். சண்டை நடக்கும் இடத்திலிருந்து நாறு அடி தூரத்தில் நாங்கள். அப்பாதான் ரொம்பவும் சத்தம் போட்டார். அம்மாவும் அங்கு வேலை செய்தவர்களும் யாரும் தோட்டத்துக்குள் நுழைந்து விடக் கூடாது என்பதில் அதிக அக்கறைக் காட்டினார்கள்.

அண்ணன் பயல் படிக்கட்டுகளில் ஓடி வந்து கொண்டிருந்தான்; எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவன் மோசம். கோபம் முக்கின் மேல் வரும் நாங்கள் எப்போதும் விளையாடும் கல்லின் மேல் இவனும் வீரையாவும் நிற்பார்கள். வீரையா அண்ணனுக்கு காவல். அண்ணன்தான் தலைவர். தலைவர்மார் போல் பேசுவான். கையை வீசிவீசிப் பேசுவான். கண்களை அசைப்பான். அவன் பேசுவது எங்களுக்குப் பிடிக்கும். நாங்கள்தான் பார்வையாளர்கள். அவன் பேசி முடிய நாங்கள் கை தட்டுவோம். அவன் வணக்கம் சொல்லி விட்டு மெதுவாகச் சிரிப்பான். அவனது முக அழகே கண்ணத்தில் விழும் அந்த குழிதான். ஏல்லோரும் அவன் சின்னப்பிள்ளையாய் இருக்கும் போது அந்த குழி அழகுக் காகவே கொஞ்சுவார்களாம். பேசி முடிந்ததும் கல்லெடுத்துக் கொண்டு குருவிகள் அடித்துத்திரிய போய்விடுவான். தேன் கூட்டுக்கும் கல் அடிப்பான். குறி தப்பாது. இப்படி இவன் குறம்புக்காகவே அப்பாவிடம் அடி உதை வாங்குவது வழக்கம்.

மேலே இவன் வந்து கொண்டிருக்கும் போதே வாய்த்தர்க்கம் அப்பாவோடு முட்டி மோதி கைகலப்புக்கு உயர்ந்தது. அண்ணன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் அந்த போலிஸ்கார தடியன் அப்பாவுக்கு அடித்து விட்டான். அப்பா அதை கையால் தடுத்தார்.

ஐயோ! அப்பாவுக்கு காயம், ரெத்தம் ஒழுகியது. அண்ணன் பயல் அதே வேகத்தில் கல்லெடுத்தான், தேன்கூடு, குருவிகள் யாவும் அவன் நெஞ்சுக்கு குறியாய் தெரிந்திருக்குமோ தெரியாது ஆனால் கல்லை இமை வேகத்தில் விசினான். பொலீஸ்காரனுக்கு ஒரு துண்டு தலையில் பறந்தது. அண்ணன் திரும்பும் முன் பக்கத்தில் நின்றவனின் துப்பாக்கி முனை உயர்ந்தது. எனக்கு அழுகை வந்துவிட்டது அழுதேன். எங்கள் போலீஸ்காரி நிம்மி என்னை இறுக்கி கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டாள். அவள் என்னை விட கொஞ்சம் கூடவே அழுதாள்.

‘நுமீர்’, ‘நுமீர்’ என சத்தம் கேட்டது. அப்பாவில் இருந்து அத்தனை பேருமே அலறினார்கள். அண்ணன் சாய்ந்து கிடந்தான். அம்மா ‘சத்திவேலா’ என கத்திக் கதறினாள். மற்றைய மாமாமார் அனைவரும் ஆத்திரத்துடன் அவர்களை விரட்டினார்கள். அவர்கள் ஓடும் போது துப்பாக்கியைக் காட்டி காட்டியே ஓடித் தப்பினார்கள். அண்ணன் பயல் முச்சு எடுக்கவில்லை. அப்பா மயங்கி விழுந்து விட்டார். தோட்டமே அலங்கோலமாய் இருந்தது. எனக்கு அண்ணன் பயல் அந்த கல்லின் மீது நின்று பேசுவது ஞாபக ஞாபகமாய் வந்தது.

தோட்டத்தில் உள்ளவர்கள் எங்கள் வீட்டில் கூடி விட்டார்கள். ஒரே சனம். மாரிழுத்து தலைவரும், மாமாவும் இன்னும் மூவரும் இரவில் பூ பிடுங்கித்திரிந்தார்கள். எங்கள் அண்ணன் பயலின் தியாகம் பற்றி யாரோ நாளை பேசுவதற்காக வருகிறாராம் அவருக்கு அணிவிக்க மாலை கட்ட வேண்டுமாம். எனக்கு சோர்வாக இருந்தது. போலீஸ்காரனை அடித்துக் கொல்ல வேண்டும் போலிருந்தது.

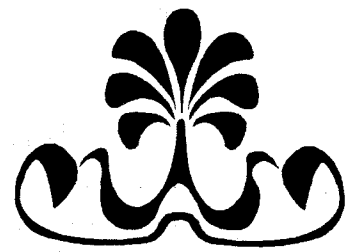
அடுத்த நாள் தலைவர் வந்தார். மாரிழுத்து மாமாவும் சீவரும் மாலை போட்டார்கள்.

தலைவர் ஆக்குரோசமாய் பேரினார். அண்ணன் பயலுக்கு சிலை வைப்பதாய் சொன்னார்கள். மக்கள் யாவரும் அழுதார்கள். அம்மாவும் அடிக்கடி அழுதழுது மயக்கம் போட்டு விழுந்துகொண்டிருந்தாள். அவளை ஆறுதல் படுத்துவதுதான் கஷ்டம். அண்ணனின் முகம் நிழல் போல என்னைத் தொடர்ந்தது.

இப்போது நான் ஆசிரியையாகி அதே தோட்டத்தில் படிப்பிக்கிறேன். அதோ அந்த கல்லும், அந்த ஆலமரமும், காளி கோயிலும் அப்படியேதான் உள்ளது. அந்த

லயங்களும் கூட அப்படியேதான். அந்த ஆறாம் நம்பர் மலை அண்ணனை அடிக்கடி ஞாபகப்படுத்தும். அம்மாவும் அப்பாவும் கூனிக்குறுகி வீட்டில் இருக்கிறார்கள். அண்ணனை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு இருவருமாய் இருந்து அழுவதும் உண்டு. என்னோடு விளையாடிய தேவி, விஜி தேயிலை மலையில் வேலை. நிம்மி யாரோடோ ஓடிப்போய்விட்டாளாம். கமதி பாவம் வீட்டில்தான் இருக்கிறாள். குமரியானதிலிருந்து அவளுக்கு அப்பாவும், அம்மாவும் ஒரே கண்டிப்பு. கோழியை அடைத்து வைப்பது போல் அடைத்து விட்டார்கள். அவள் அந்த கல்லைப் பார்த்து பெருமூச்சு சொல்கிறாள். நானும் பருவம் அடைந்த பிறகு அந்த விளையாட்டெல்லாம் விளையாட முடியவில்லை. அதற்கு அனுமதியுமில்லை. ஏதேதோ சொல்லி வீட்டுக்குள்ளேயே இருத்தி விட்டார்கள். நான் ஆசிரியையாய் வந்த பின்பு கூட பெண் கேட்க வந்த ஒரு வாத்தியார் ஒரு லட்சம் சீதனம் கேட்டார். ஒருத்தனைப் பிடிக்கிறது அவன் உயர் சாதிக்காரனாம். உண்மையில் அவன் ஒரு பைத்தியக்காரன். எனக்கு இப்போது எதுவுமே பிடிக்கிறது இல்லை. என் அண்ணன் பயலைப் புதைத்த இடமும் புல் மண்டி விட்டது. சிலை வைப்பதாய் சொன்ன அந்த பெரியவர் செத்துப்போனார். மாரிழுத்து மாமா மாலை போட்டவரென்றாவும் இப்போது இவர்களை நம்புவதில்லை. இந்த முறையும் வாக்கு கேட்டு வந்தவர்கள் அண்ணனுக்கு சிலை வைப்பதாய் சொன்னவர்களின் வாரிகள்தான். எனக்கு சிந்தனை எல்லாம் இதனை மாற்றுவது பற்றித்தான். அண்ணன் பயலின் இரத்தம், அப்பாவின் இரத்தம் எல்லாமே எனக்குள் ஒரு கொதிப்பை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. இது வளர்ந்து வருகின்ற எரிமலைதானோ தெரியாது. ஆனால் அணையாது என்பதை மட்டும் உணர முடிகின்றது.

(முற்றம்)

மலையக தமிழ் மக்கள்

மலையகம் என்னும் சொற்றொடர் மலையக மக்களின் நேர்மையான சீற்றத்தின் வெளிப்பாடு மட்டுமல்ல அது அவர்தம் சுயமரியாதையின் அடையாளமுமாகும். நூற்றாண்டு காலமாக தாம் அனுபவித்து வந்த அவமானங்களையும் அகௌரவங்களையும் துடைத்தெறிந்துவிட்டு நிமிர்ந்து நிற்பதற்கு மலையகம் என்னும் சொல் ஒரு துணையாகவும் அமைகிறது. கள்ளத் தோணிகள் என்றும் தோட்டக் காட்டான் என்றும் இழிந்துரைத்த சொற்களுக்கு சுதந்திரமாதொரு எதிர்க்கணையாகவும் இது அமைகிறது. மலையக மக்கள் தமது வரலாற்றையும் மகத்தான மரபுரிமைகளையும் மீள்கட்டமைக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். மலையகக் கவிஞரான சி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் வலன்டைன் டெனியலுடனான தனது உரையாடலில் மலையகத் தமிழரின் புராணத்திலிருந்து சில பகுதிகளை தந்திருக்கிறார். இன்னுமொரு விடயத்தையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். அதாவது மலையக மக்களுக்கு கிடைத்த “மாற்றாந்தாய்” மரியாதை நிச்சயமாக அவர்களுடன் ஒட்டிக் கொண்டிருந்த இந்திய என்னும் அடைமொழியுடன் தொடர்புபட்டதாகும். இன்று இலங்கைக் குடியுரிமையைப் பெற்றுவிட்ட நிலையில் அவர்கள் தமது வேண்டாத அடைமொழியை நீக்கி, தமது இலங்கையர் அடையாளத்தை நிலைநாட்ட முயல்கின்றனர். அதன் வெளிப்பாடுதான் மலையகத்தமிழர் என நாம் அழைக்கப்பட வேண்டுமென்னும் கோரிக்கையாகும்.

சுதந்திரம் கிடைத்து ஐம்பத்து மூன்று ஆண்டுகளாகிவிட்ட நிலையில் மலையகமக்கள் இலங்கை சனத்தொகையின் ஓர் அங்கமாகிவிட்டனர். இந்தியா என்பது ஒரு தொலைதூர கனவாகி வருகிறது. முன்னர் குறிப்பிட்டது போல இம்மக்கள் ஏற்கனவே தமது கலாசார படிமானங்களை உருவாக்கத் தொடங்கி விட்டனர்.

டெனியல் பாஸ் கூறுவது போல ‘அவர்களது

வேர்கள்’ தான் உள்ளது. மொழி (சக்கரைக்குப் பதிலாக சீனி) உணவுப் பழக்கங்கள் (இட்லி, தோசைக்குப் பதிலாக ரொட்டி, சோறும் கறியும்) உடை (சல்வார் கமிசுக்குப் பதிலாக கவுண்) போன்று மலையகக் கலாச்சார அம்சங்களில், சிங்கள அயலவர்களின் செல்வாக்கை காண முடிகிறது. இது கலாசாரம் எனும் நெகிழ்வுத் தன்மையை மட்டும் காட்டவில்லை. மாறாக மலையக தமிழ் மக்கள் அடையாளத்தின் இந்திய தன்மைக்கு அப்பாலான இலங்கைத் தன்மையையே காட்டிநிற்கிறது என நான் நம்புகிறேன்.

கொழும்பிலும் நகர்ப்புரங்களிலும் வாழும் இந்தியத் தமிழர்களுக்கு மலையகம் என்பது மகிழ்வுட்ட வில்லை. இது அவர்கள் மலையகத்துக்கு வெளியே ஊன்றியிருப்பதன் காரணமாக இருக்கலாம். உண்மையில் அவர்கள் மலையகத்திற்கு வெளியே இருந்தாலும் அவர்களது வேர் பெருந்தோட்டங்களில்தான் இன்னும் ஊன்றிக் கிடக்கிறது. இதற்கு ஓர் இந்திய உதாரணத்தை தரலாம். மலையாளிகளின் தாயகம் கேரளாவாக இருந்த போதும், இன்று அவர்கள் உலகமெல்லாம் பரந்து வாழ்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் தமது ஊற்றுவாயை இன்னும் மறந்து விடவில்லை. அவர்கள் தம்மை மறுநாடன் மலையாளி என்றே அழைத்துக் கொள்கின்றனர். அதைப் போல மலையகத்துக்கு வெளியே வாழும் இந்தியத் தமிழர்கள் தம்மை மலையக சந்ததியினர் என்று அழைத்துக்கொள்ளலாம்!

(பேராசிரியர் வீ. குரியநாராயணன் ‘இளைய மலையகம் புதிய சந்தர்ப்பங்களும் சவால்களும்’ எனும் தலைப்பில் 28-07-2001 அன்று கொழும்பில் ஆற்றிய இரா. சிவலிங்கம் நினைவு பேருரையிலிருந்து சில பகுதிகளே மேலே தரப்பட்டுள்ளன.)

ஒருவனுக்கு அவனது சொந்த வீட்டில் சுதந்திரமாக பேசுவதற்கு உரிமை இருக்குமாயின் அவன் நிச்சயமாக அடக்கு முறையாளன் சுல்தானின் சுழுத்தை முறிப்பான்

குந்திஷ் பழமொழி

சீழக நிகழ்வுகளை உள்வாங்கிய சீல மலையக வீதி நாடகங்கள்.

ஜெ. சற்குருநாதன்.

இன்றுள்ள மக்களுக்கான அரங்கு என்பது, இரண்டு வகையான அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. ஒன்று, வீதி நாடகங்கள், மற்றொன்று: கண்ணுக்குப் புலப்படாத அரங்கு. இதில் வீதி நாடக அரங்கு என்பது மக்களுக்காக மக்கள் சார்ந்த இடங்களில் சமூகப் பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்துவதற்காக பயன்படுத்தப்படுகின்றது. வீதி நாடக மரபு உலக நாடுகளில் இன்றும் பரவலாக இடம் பெற்று வருகின்றது. மக்கள் போராட்ட இயக்க வரலாறுகளில் வீதி நாடகங்கள் கலாச்சார தளத்திலும், அரசியல் தளத்திலும் காத்திரமான பங்கினை ஆற்றியுள்ளன. ஆற்றிவருகின்றன. ரஷ்யப் புரட்சியிலும் வியட்நாம் புரட்சியிலும், மக்கள் நீண்டகாலப் புரட்சியிலும் / போராட்டங்களிலும் வீதி நாடகங்களின் இயக்கம் சார்ந்த பங்களிப்பு அளப்பரியது. இன்னும் மனித குல விடுதலைக்காக போராடக்கொண்டிருக்கிற மக்கள் இயக்கங்களிலும் வீதி நாடகங்கள் உயிர்த்துடிப்புடன் இயங்கி வருகின்றன.

தென்னாசிய நாடுகளிலும், வீதி நாடக முயற்சியானது, செயற்பாட்டு ரீதியில் பரவலாக இடம்பெற்று வருகின்றது. குறிப்பாக மார்க்சிய இயக்க கலை பண்பாட்டு துறையில் வீதி நாடகங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. இந்தியாவின் மக்கள் யுத்தக் குழு என்ற அமைப்பு வீதி நாடகங்களை இன்றும் நிகழ்த்தி வருகிறது. மார்க்சியம் சார்ந்த கட்சிகளும், இயக்கங்களும் வீதி நாடகங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து நாடகங்களை நிகழ்த்தி வருகின்றன. 1940களில் வீரம் சொரிந்த தெலுங்கனா போராட்டத்தில் வீதி நாடகங்கள் ஆற்றிய பங்களிப்பு பற்றிய அனுபவம் மக்கள் சார்ந்த இயக்கங்களுக்கு இன்னும் நிறையவே உள்ளன. சமூக மாற்றத்திற்கான பாதைகளைத் திறப்பதற்கு கலாச்சார தளத்திலும் வெகு சன தளத்திலும் வீதி நாடகங்கள் ஆற்றி வரும் பங்களிப்பை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. அந்த வகையில் இலங்கையின் மலையகப் பகுதியில் வர்க்க அமைப்பு ரீதியான கலைத்துவ அம்சங்களை உள்வாங்கிய மலையக வீதி நாடகங்கள் கவனத்திற்குள்ளாகின்றன.

மலையகம் எனும் சொல்லின் வரையறையுடன்

தொடங்கிய 60 களில் மலையக மக்களின் இருப்பு நோக்கிய இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டன. நாடகங்கள் மேடை நாடக வடிவில் இடது சாரி, திராவிட இயக்க கருத்துக்களை பிரதிபலித்தன. 70களில் மலையகத் தொழிற்சங்க தலைமைகளை விமர்சிக்கும் நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. 80களில் மலையக மக்கள் அன்றாடம் பரும் வேதனைகளை முன்வைத்து நாடகங்கள் நடிக்கப்பட்டன. 90களில் தேசிய தன்னடையாளங்களை நோக்கிய மேடை நாடகங்கள் அரங்கேற்றப்பட்டன. அந்த வகையில் மலையகம் சார்ந்த, ஒரு மக்கள் சார்ந்த வர்க்க இயக்க பின்னணியில் 1990களில் வெளிப்பட்ட செம்மலர்கள் குழுவினரின் வீதி நாடகங்கள் அவதானிப்புக்குள்ளாகின்றன.

கொழும்பில் கோட்டைப் புகையிரத நிலையத்திற்கு முன்னால், யுத்தத்தால் மலையகமும் பாதிக்கப்பட்டதை எதிர்த்து போடப்பட்ட வீதிநாடகம் அங்கு குழும்பிக்குந்த அனைத்துத் தரப்பு மக்களின் கவனத்தையும் ஈர்த்தது. அதனைத் தொடர்ந்து தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினரின் வெள்ளி விழா நிறைவில் போடப்பட்ட “இதுதான் மலையகம்” என்ற வீதி நாடகமும் குறிப்பிடத்தக்கது. வெள்ளாவத்தை இராமகிருஷ்ணமிஷன் மண்டபத்திற்கு வெளியில் போடப்பட்ட இவ்வீதி நாடகம் மலையக சமூகம் பற்றிய யதார்த்த நிலையை வெளிப்படுத்தியது. மலையக கூத்து மரபுகளில் இணைத்து சமகால சமூக நிகழ்வுகளை உள்வாங்கி வீதிநாடக செழுமையான வடிவத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட இந்நாடகம் அங்குள்ள அனைத்து மக்களின் பார்வைக்கு விருந்தாகவும், சிந்தனையைத் தூண்டுவதாகவும் அமைந்தது.

மலையகத்தின் உண்மைச் செய்திகளை மூடி மறைத்த விதத்தினையும், அவர்களின் வங்கோத்து நிலையினையும் தோலுரித்துக் காட்டியது. மலையக மக்களின் பாரம்பரிய கருவிகளான தப்பு, உடுக்கு போன்ற கருவிகள் போதுமான அளவு பயன்படுத்தப்பட்டன.

அடுத்ததாக “மாயப்பெட்டி” என்ற வீதி நாடகம் செம்மலர்கள் வீதி நாடகக் குழுவினரால் இராகலையில் நிகழ்த்திக் காட்டப்பட்டது. இன்றைய நவீன உலகில் “உலகமயமாதல்” என்ற போர்வையில் தனது தன்னடையாளங்களை இழந்துவரும் சூழ்நிலையினை எதிர்த்தும் போடப்பட்ட இவ்வீதி நாடகம் அங்குள்ள சாதாரண மக்களின் சிந்தனை மாற்றத்திற்கு ஓரளவு வழியேற்படுத்தியது. அமெரிக்காவும், அதன் கூட்டாளி ஏகாதிபத்திய நாடுகளும் “நவீன தொடர்புச் சாதனம்” என்ற பெயரில் மக்களை திசை திருப்பி வருவதை இந்நாடகம் வெளிப்படுத்தியது. தொலைக்காட்சி மலையகப் பகுதிகளில் வேண்டாத வெளிச்சத்தை வீட்டுக்குள் கொண்டு வந்து இளம் சமுதாயத்தினரை மனநோயாளர் நிலைக்கு இட்டுச் செல்வதை காணக் கூடியதாக உள்ளது. பாலியல் விரச உணர்வுகளை தூண்டக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளையும், வன்முறை காட்சிகளையும், போலி கலாச்சார உறவுகளை பிரதிபலிக்கும் நாடகங்களையும் ஒளிபரப்பி இளம் சமுதாயத்தினரிடையே சீரழிவினை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. இத்தகைய தன்மையிலிருந்து மாற வேண்டிய அவசியத்தை இந்நாடகம் கோடிட்டுக் காட்டியது. மாயப்பெட்டி வீதி நாடகத்தில் ஒரு காட்சி இப்படி அமைகிறது.

“ஸ்கூலுக்கும் போகல.., புல்லுக்கவும் போகல.., ஏன்டா கவலையா இருக்க, சேர்மார்க அடிச்சாங்களா?” எனக் கேட்க..,

அதற்கு அவன் கோயப்பட்டு

“போப்பா மேட்கல பாரு. கெச்ச உட்டுபட்டான்”

என பதிலளிக்கிறான்.

இக்காட்சியமைப்பு அங்கு குழுவிலிருந்த மக்கள் அனைவரினது கவனத்திற்குள்ளானது.

அடுத்து கொட்டகலையில் பாரதியின் பிறந்த தினத்தை முன்னிட்டு போடப்பட்ட “பாரதி வருகிறார்”. என்ற வீதி நாடகம் புதிய செல் நெறிகளை உள்வாங்கியது. பாரதியாரின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு பிழைப்பு நடத்தும் பேர் வழிகளையும், பாரதிப் பாடல்களை

உச்சரிக்க மறுக்கும் சினிமா மோகத்தையும், அதனால் ஏற்படும் சமுதாயச் சீரழிவையும் வெளிப்படுத்தியது. இந்நாடகம், மலையகத்தில் இலக்கிய ஆய்வு என்ற பெயரில் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் (N.G. O.) பாரதியாரின் பெயரில் எப்படியெல்லாம் பம்மாத்து வேடிக்கைத் தனங்கள் செய்கின்றன. என்பதையும் இந்நாடகம் தோலுரித்துக் காட்டியது. போலி உறவுகளாலும், வாய்ச் சொல்லில் வீரம் காட்டிப் பேசி வருபவர்களினதும் நடத்தைகளையும் வெளிப்படையாகக் காட்டிய இந்நாடகம் மக்கள் பார்வைக்கும், சிந்தனைக்கும் விருந்தாக அமைந்தது.

“பாரதி வருகின்றார்” என்ற வீதி நாடகத்தில் பாரதி எந்த ஒரு வார்த்தையையும் பேசாது, தன்னை வைத்து எப்படியெல்லாம் பிழைப்பு நடக்கின்றது என்பதை அறிந்து மௌனமாக வெளியேறிய காட்சியமைப்பு அங்கிருந்த மக்களை ஆழ்ந்த சிந்தனைக்கு உள்ளாக்கியது. பாரதியாரின் கனவுகளில் ஒன்றாவது நனவாக இயலும் என முயலும் ஒருவனை எப்படியெல்லாம் கேலி பண்ணுகின்றது என்பதை அழுத்தமாக பேசிய இவ்வீதி நாடகம் மக்கள் சார்ந்த வடிவத்துடன் சமூக மாற்றத்திற்கான வழியினையும் முன்வைத்தது.

செம்மலர்கள் வீதி நாடகக்குழுவினரின் மற்றொரு வீதி நாடகம் “சொல்லடி பெண்ணே” சர்வதேச மகளிர் தினத்தில் சிறிபாத கல்வியியல் கல்லூரி ஆசிரிய மாணவிகளால் போடப்பட்ட இந்நாடகம் குறிப்பிடத்தக்க வீதி நாடகமாகும். பெண்களின் உரிமைகள் தொடர்பாக விஞ்ஞான பூர்வமான சிந்தனைகளை முன்வைத்து நடிக்கப்பட்ட இவ்வீதி நாடகம் ஆணாதிக்கக் கருத்து நிலையைப் படம் பிடித்துக் காட்டியது. ஆணாதிக்க சமூக அமைப்பில் அதன் வர்க்க வேர்களை கண்டு விஞ்ஞான பூர்வமான விடை தேடாத வரை பெண்விடுதலை கேலிக் கூத்தாகவே அமையும் என்பதை ஆழமாக புரிதலுடன் பொது மக்களுக்கு ஏற்ற வகையில் முன் வைத்தது.

“ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகர் சமம்” என்ற அடிப்படையில் சமூக விஞ்ஞான பூர்வமான சிந்தனைகளைத் தூக்கிப் பிடித்தது இவ்விதிநாடகம். ஆணாதிக்க சமூக அமைப்பில் அதன் வர்க்க வேர்களைக் கண்டு கொள்ளாத வரையில் பெண் விடுதலை இடைவெளி அதிகரித்து கொண்டே இருக்கும் என்பதை இந்நாடகம் கோபிட்டுக் காட்டியது. பெண் குடும்பத்திலிருந்து விலகி ஆண்களைத் தங்கி வாழாமல் தனியாக அகங்காரத்துடன் வாழ வேண்டும் என்ற பெண்ணினவாத சிந்தனைகளை தூக்கிப் பிடிக்காது, ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகர் சமமென்ற அடிப்படையிலும் வர்க்க உறவிலும் ஒரு பார்வையை ஏற்படுத்தியது. பெண்களின் அடிமைத் தனத்திற்கு ஆணாதிக்க சமூக அமைப்பே காரணம் என இந்நாடகம் வலியுறுத்திப் போகின்றது. அத்துடன் பெண்கள் பற்றிய சமூக விஞ்ஞான பார்வையினை முன் வைத்ததுடன், ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து போராடாத வரை பெண் விடுதலை சாத்தியமாகாது என்பதையும் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தியது.

வெறும் நான்கு அறைக்குள் இருந்து கொண்டு பெண்களின் உரிமைகளைப் பற்றி பேசுவதோ, கருத்தரங்குகளை நடத்துவதோ, அறிக்கைகளை விடுவதோ போன்ற கருத்தியல் தளத்தில் மட்டும் நடப்பது பெண் விடுதலை அல்ல. மாபெரும் சமூக மாற்றத்திற்கான போராட்டத்தில் ஒரு அங்கமாக பெண்ணை விடுதலைப் போராட்டம் அமையும் போதே சாத்தியமாகும் என்பதை இவ்விதி நாடகம் உரைத்தது. இவ்விதி நாடகத்தை பெண்களே முன்வந்து நடித்து தங்கள் பிரச்சினைகளை தாங்களாகவே வெளிப்படுத்திய விதம் பலரது பாராட்டையும் பெற்றது. போலி வாய்ச்சொல் வீரர்களின் கேலிக் கூத்துக்கும் ஆளாக நேர்ந்த அவல நிலையினை கூறத்தான் வேண்டும்.

ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் கோரப் பிடியில் இலங்கை நவ காலனித்துவ நாடாக மாறி வருகின்றது. இன முரண்பாடுகளாலும், பேரினவாத நிலைப்பாடுகளாலும் மக்களின் வாழ்வியல் முறைமை சீரழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாறான தாக்கத்திற்கு மலையகமும் உட்பட்டே வந்துள்ளது. இதனை பேசிக் கொண்டிருப்பதை விட ஆகக் குறைந்தது கலாசார தளத்திலாவது சரியான செயற்பாடுகளை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வது அவசியமாகும். அந்த வகையில் “செம்மலர்கள்” விதி நாடகக் குழுவினரின் நாடகங்கள் மக்கள் அமைப்பைக் கட்டி வளர்க்க வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தி பேசி வருவது பாராட்டத்தக்கது. மலையகத் தலைமைத்துவங்களால் ஏமாற்றப்பட்டு, வஞ்சிக்கப்பட்டு, ஏமாந்து கொண்டிருக்கும் மலையகத் தொழிலாளர் வர்க்க உணர்வினை கலாச்சார தளத்திலும் கட்டியெழுப்ப இவ்விதி நாடகங்கள் உதவக் கூடும்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக செம்மலர்கள் விதி நாடகங்களை நெறிப்படுத்தி, வழிப்படுத்தி துணிந்து நேர்மையாக செயற்பட்ட சிற்பாத கல்விக் கல்லூரியின் விரிவுரையாளர் கவிஞர் சிவ. இராஜேந்திரனின் பணியும், அர்ப்பணிப்பும் இவ்விதி நாடகங்களை செழுமையாக்கியது. அந்நாடகத்தில் நடித்த நடிகர்கள் சமூகப் பிரஞ்சையோடு செயற்பட்ட விதம் அந்நாடகங்களை உயிர்த்துடிப்புள்ளதாக்கியது.

சமூக மாற்றச் சிந்தனைகளுடன் செயற்பட்ட விதிநாடகக் குழுவினர் பிரச்சார வடிவத்துடன் கலையாக்கிய உத்திகளை கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். விதி நாடகத்தில் பயன்படுத்தக் கூடிய புதிய நுட்ப முறைகளைக் கையாள வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும். வெறும் பிரச்சாரமாக நாடகங்கள் வெளிப்படும் போது இதன் உயிர்ப்பான அம்சங்கள் கூட இல்லாமல் போகக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படலாம். தமது சுயத்தை, அடையாளத்தை தாமே தீர்மானிக்கக் கூடிய வகையில் செம்மலர்கள் விதி நாடகக் குழுவினரின் செயற்பாடுகள் வளர வேண்டும் என்பது, சமூக மாற்றத்தில் அக்கறை கொண்டவர்களின் விருப்பமாகும். என்பதை மட்டும் இப்போதைக்குச் சொல்லி வைக்கலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தும் பெண்

அ. உமா மகேஸ்வரி

“எனக்குப் பல பொம்பிளைகளிட படங்களை காட்டினவைகள். அந்த பொம்பிளைகள் எல்லாம் ஷும்பும் தோலுமாய் இருந்ததால் நான் வேண்டாம் என்றிட்டன். உம்முடைய படத்தைப் பார்த்தன் உம்முடைய பழைய மாதிரியைப் பற்றி கற்பனை செய்து கொண்டு கொழும்புக்கு வந்தனான். ஆனால் நான் ஏமாந்திட்டன். நீரும் ஷும்பும் தோலுமாய் தானே இருக்கிறீர். ம்..... சரி சரி இனி என்ன செய்யுறது. எனக்கோ ஒரு கிழமைதான் லீவு. அதற்கிடையில் இன்னொரு பொம்பிளைய பார்க்க முடியுமா? எல்லாம் விதிதான். நான் ஹோட்டல் புக் பண்ணிட்டேன். நாளையன்றைக்கு எழுத்தை முடிச்சிட வேணும். நான் நாளைக்கு காலையில் ஒன்பது மணிக்கு வாறன். நீர் ரெடியா இரும். கூறை வாங்க வேணும். நகை வாங்க வேணும்.”

இப்படி சொல்லிவிட்டு சிறிது மௌனமானவன் மீண்டும் என்னை மேலும் கீழுமாய் பார்த்தான். எனக்கு முன்னால் இருந்த கதிரையிலிருந்து எழுந்து நின்று கொண்டிருந்த என்னைப் பார்த்து, எழுத்து முடிஞ்சதும் நீர் யாழ்ப்பாணம் போக வேண்டாம். கொழும்பிலேயே இரும். நான் உனக்கு செலவுக்கு காச அனுப்புறன். நல்லா சாப்பிட்டு தொக்கையா வாரும். கூடிய கெதியில் கனடாவுக்கு கூப்பிடறன் என்று கூறி நான் எதிர்பாராத விதமாக எனது முதுகில் தட்டிவிட்டு, பாய், குட் நைட். காலையில் ரெடியாக இரும் என்று கூறி என்னுடைய பதிலையோ, அபிப்பிராயத்தையோ அறிய வேண்டும் என்ற விருப்பமே இல்லாதவனாய் நான் கொழும்பில் தங்கியிருந்த லொட்ஜிலிருந்து வெளியேறினான்.

அவன் தான் ரஞ்சன். எனது ஊரைச் சேர்ந்தவன். 1990ஆம் ஆண்டு கனடாவுக்குச் சென்று அரசியல் புகலிட அந்தஸ்தைப் பெற்றுக் கொண்டான். அமைதிப் படை என்ற பேரில் 1988ஆம் ஆண்டில் இலங்கைக்கு வந்த இந்தியப் படையினரால் எமது கிராமம் சுற்றி வளைக்கப்பட்டு பல இளைஞர்களும், யுவதிகளும் கைது செய்யப்பட்டனர். அச்சுற்று வளைப்பிலும் நானும் அவனும் கூட கைது செய்யப்பட்டோம். இந்தியப் படையினரின் தொடர்ச் சியான இராணுவ நடவடிக்கையால் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்க முடியாது என்று கொழும்புக்கு வந்தான். இங்கிருந்து கனடாவுக்கு சென்றான். பிறகு அவனுடைய தகப்பனையும் தாயையும் அங்கு அழைத்துக் கொண்டான். எனக்கு பதிவுத் திருமணம் நடைபெறப் போவதாக இருந்தபோதும் எனது பெற்றோர்களுக்கு பாஸ் கிடைக்காததால் நான் தனியாகவே வந்திருக்கின்றேன். எனது தொழில் சார்ந்த நடைமுறை பயிற்சியை பெறுவதற்காக கொழும்புக்கு செல்லவென விண்ணப்பித்து ஏற்கனவே பாஸ் பெற்றிருந்தேன். பாதுகாப்பு கிளியரிங்கும் முடிந்து கப்பலுக்காக காந்திருந்தேன்.

ரஞ்சன் ஊர்க்காரன். ஊர்க் கஷ்டங்களையும் எமது கஷ்டங்களையும் நன்கறிந்தவன். இந்த சந்தர்ப்பத்தை நழுவ விட்டால், உனக்கு வேற யார்தான் கிடைக்கப் போறான். எங்களைப் பற்றிக் கவலைப் படாதே பிள்ளை. கொழும்புக்குப் போய் எழுத்தை எழுதிக் கொண்டு கெதியாக கனடாவுக்கு போகப் பார் என்று தாயும் தந்தையும் பிடிவாதமாக இருந்தனர். அதைவிட பக்கத்து வீட்டிலிருக்கும் நாகம்மா ஆச்சியின் உபத்திரவம் வேறு. எனக்கு திருமணம் செய்ய விருப்பமில்லாமல் இல்லை. மிகவும் கொடுமையான

யுத்தத் சூழ்நிலையில் வயோதிப நோயாளிகளான எனது தந்தையையும் தாயையும் பிரிந்து வருவதற்கு கொஞ்சம் கூட விருப்பமில்லாமலே இருந்தேன்.

பெற்றோரினதும் அயலவரினதும் வற்புறுத்தலினால் கொழும்புக்கு அனுப்பிவைக்கப் பட்டுள்ளேன்.

**முன்னேறிய முதலாளித்துவ
நாடுகளில் ஒன்றான கனடாவிலிருந்து
சொகுசு விமானம் மூலம் ரஞ்சன்
தனியாகவே வந்திருக்கிறான். திருமண
பதிவை செய்து விட்டு என்னை
அவனுக்காக புக் பண்ணிவிட்டு போக
வந்திருந்தான்....**

காங்கேசன் துறையிலிருந்து விடப்பட்ட சரக்குக் கப்பலேறி திருகோணமலை துறைமுகத்திற்கு வந்து அங்கிருந்து பஸ்ஸிலேறி நேற்றுப் பின்னேரம் கொழும்பிற்கு வந்தேன். கப்பலில் ஏற முதலும் கப்பலிருந்து இறங்கிய பிறகும் கொழும்பிற்கு பஸ்ஸில் வரும்போதும் செக்கிங்... செக்கிங்... என்று வேண்டாம் என்றாகி விட்டது.

இந்த நிலையில் நேற்றுப் பின்னேரம் கொழும்புக்கு வந்து சேர்ந்தாலும் அப்பாவையும் அம்மாவையும் பிரிந்து துயரத்தில் ஒரே டென்சனாக இருந்தது. இந்த லொட்ஜிலே களைப்பாற கொஞ்ச நேரம் படுக்கலாம் என்றிருந்த வேளையில் செக்கிங் என்று பொலிஸார் வந்து படாத பாடு படுத்தி விட்டனர்.

ஒரு பெண் ஏன் தனியாக கொழும்புக்கு வந்தாய்? என்று கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்டு மேலும் என்னை களைப்படையச் செய்து டென்சனாக்கி விட்டனர். எனக்கு பதிவுத் திருமணம் நடக்கப் போகிறது, அம்மாவுக்கும் அப்பாவுக்கும் பாஸ் கிடைக்காததால் தனியே வந்திருப்பதாக உண்மையைக் கூறியபோதும் அவர்கள் நம்பத் தயாராக இருக்கவில்லை.

என்னிடமிருந்து காகித அத்தாட்சிகளை பார்த்தனர். அவற்றில் என்னை மேலதிக தொழில்சார் பயிற்சிக்காக கொழும்புக்கு வரும்படி கொழும்பில்

உள்ள அரசாங்க கல்வி நிறுவனமொன்று எழுதியிருந்த கடிதமும் இருந்தது. அதைப்பார்த்து விட்டு என்னைப் பற்றிய விபரங்களை பதிவு செய்து என்னை விட்டு விட்டு சென்று விட்டனர்.

முன்னேறிய முதலாளித்துவ நாடுகளில் ஒன்றான கனடாவிலிருந்து சொகுசு விமானம் மூலம் ரஞ்சன் தனியாகவே வந்திருக்கிறான். திருமண பதிவை செய்து விட்டு என்னை அவனுக்காக புக் பண்ணிவிட்டு போக வந்திருக்கிறான். இராணுவ கட்டுப்பாட்டிலிருக்கும் யாழ்ப்பாணத்தில் சீவிப்பது எவ்வளவு கடினமானது? நிலையான உழைப்பில் லாததால் நாளாந்த உணவுக் காக நிவாரணங்களையும் பிறரின் உதவிகளையும் எதிர்பார்த்து எதிர்பார்த்து உயிரற்ற ஜடங்களாகவே சீவிக்க வேண்டி இருக்கின்றது.

1995 இல் யாழ்ப்பாணத்தை இலங்கை இராணுவம் கைப்பற்றிய பிறகு எல்லோரையும் போன்றும் ஊரைவிட்டு எனது பெற்றோருடன் நானும் வன்னிக் காடுகளுக்கு இடம் பெயர்ந்தேன். உணவு உறைவிட வசதியின்றி சுகாதார வசதியுமின்றி எனது வயோதிப நோயாளி பெற்றோர்களுடன் சீவித்த நாட்களில் அங்கு பட்ட கஷ்டங்களை எவ்வாறு விவரிப்பது என்றே தெரியவில்லை .

நிர்ப்பந்தம் காரணமாக வன்னிக் காடுகளிலில் இருந்தும் வெளியேற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் மீண்டும் சொந்த ஊருக்கு செல்ல முடியவில்லை. அனுமதிக்கப்படவில்லை. அதனால் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அருகில் உள்ள கிராமமொன்றிற்கு இடம்பெயர வேண்டி வந்தது.

அங்கு இப்போது பசி பட்டினி என்பதுடன் பொம்பர் அடிகளிலிருந்தும் குண்டு மழைகளிலிருந்தும் எம்மை பாதுகாத்து கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. நாளாந்தம் கைதுகள் கைதுகள் என்றே பேச்சு. கொலைகள் பாலியல் வல்லுறவுகள் என்பவற்றுக்கு மத்தியிலே இருக்க வேண்டிய நிலை. காணாமல் போவோரின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. இரவு நேரங்களில் கேட்கும் பூட் சத்தங்கள் எமது நித்திரையை கைது செய்து நீண்ட நாட்களாக தடுத்த வைத்திருக்கின்றன.

இவ்வாறான சூழ்நிலையிலிருந்து டென்சனோடு வந் என்னை ரஞ்சன் சந்தித்துப் பேசிய பிறகு எனக்கு டென்சல் இல்லாமல் போய்விட்டது. எனது உடல் ஒல்லியாக இருப்பதாகக் கூறிய அவன்மீது கோபம் வந்த போதும் வெளிப்படுத்தாமல் இருந்து விட்டேன்.

இன்று இரவு எட்டு மணி பத்து நிமிடத்திற்கு ரஞ்சன் என்னை பார்க்க வந்தான். என்னிடம் பேசிவிட்டு, நாளை வருவதாகக் கூறிவிட்டு, எட்டரைக்கு வெளிக்கிட்டு விட்டான். அவன் வெளிக்கிட்டதும், எனது பயண பேக்கை ஒழுங்கு செய்து விட்டு எனது லொட் மெனேஜரிடம் சென்று நான் நாளைக்குக் காலையில் ருமை காலி செய்வதாகக் கூறினேன். நாளை அதிகாலை திருகோணமலைக்கு செல்லும் பஸ்ஸில் எனக்கு டிக்கட் புக் பண்ணித் தரும்படி கேட்டன்..

விரைவாக சாப்பிட்டு விட்டு படுக்கைக்கு சென்றேன்.

வடக்குக் கிழக்கிலே குறிப்பாக இராணுவ கட்டுப்பாட்டில் உள்ள தமிழ் மக்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற அநீதிகளைக் கண்டு கோபப்படாமல் தமிழ்ப் பெண்கள் மீது புரியப்படுகின்ற கொடுமைகளுக்கு எதிர்ப்பை வெளிப்படையாக காட்ட முடியாமல் தீர்க்கமான முடிவுடன் உறுதியான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்து சீவிக்க வேண்டும் என்றிருக்கும் தமிழர் சமூகத்தில் நானும் ஒரு பெண். அதனாலோ என்னவோ ரஞ்சனின் பேச்சைக் கேட்டும் நான் எனது கோபத்தை வெளிக்காட்ட வில்லை போலும்.

அவன் யுத்த நிலைமை பற்றியோ, தமிழ் மக்களின் அவலம் பற்றியோ அவனது உறவினர் பற்றியோ, எங்கள் ஊர் மக்கள் பற்றியோ எனது பெற்றோர் பற்றியோ, ஏன்! நான் எப்படி இங்கு வந்தேன் என்பது பற்றியோ எதுவும் கேட்கவில்லை. கதைக்கவில்லை.

யுத்தச் சூழ்நிலையில் யாழ்ப்பாண மக்கள் படுகின்ற அவலங்களை பற்றி அறிய விரும்பாத, அங்கு பெண்கள் சதைப் பிண்டங்களாகவன்றி நடைப்பிணங்களாகவே சீவிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதை அறியாத, ஒரு முன்னால் யாழ்ப்பாண இளைஞனை சந்தித்ததாகவே உணர்கிறேன்.

நான் தீர்க்கமான முடிவு எடுத்தவிட்டேன். நான் யாழ்ப்பாணம் போகப் போகிறேன். நான் கனடாவுக்கு வாழ்க்கைப்பட தகுதியற்றவள். யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்வதற்கே தகுதியானவள்.

1995 ம் எழுதப்பட்டது.

புதிய மலையகம் எனும் கிப்புதிய படைப்பை கணினி மூலம் பதிப்பிக்க உதவியவர்கள்.

A.KR.Thiruchelvam
S.P.BanuGopan
M.Mohamed Azam
S.M.Safraz

ஓவிய எழுத்துக்கள் மற்றும் பக்க வடிவமைப்பு.

P.BanuGopan - BAP Technology

தாய் நாட்டிலேயே

தஞ்சம் புகுவதற்கு,

தக்கதோர் இடமின்றி

தத்தளிக்கையிலே - நீ

தாய் மண்ணில்

தனிமையிலிருப்பது ஒன்றும்

தன்மானக் குறைவில்லை.

நிதியுதவியை:

Bank of Ceylon,
Hulftsdorf Branch, E.Thambiah
100320120769

என்ற கணக்கிற்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
மடமையைக் கொளுத்துவோம்
- பாரதியார்.

மறக்கப்பட்டிருள்ள மலையக தமிழ்ப் பெண்கள்

ந. சந்திரா

றப்பர் தோட்டப் பெண் தொழிலாளிகள்

றப்பர் பால் வெட்டும் தொழிலில் றப்பர் தோட்டப் புற கிராமங்களில் உள்ள சிங்களப் பெண்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் கிராம பொருளாதார சமூக சூழலில் வாழ்ந்து கொண்டு றப்பர் பால்வெட்டும் தொழிலை செய்கின்றனர். தோட்டலயங்களிலேயே பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்து கொண்டு பால் வெட்டும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தமிழ் பெண்களின் நிலைமை வேறாக நோக்கப்படுவதே சரியானது. றப்பர் பால் வெட்டும் தொழிலில் ஆண்களை போன்று பெண்களும் சரிசமனாக ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர். மிகவும் நுட்பமான பால் வெட்டும் தொழிலை றப்பர் தோட்டப்பெண்கள் அவர்களின் பெற்றோர்களிடமிருந்து வழிவழியாக கற்றுக்கொள்கின்றனர். கிராமங்களில் இருந்து றப்பர் பால் வெட்ட வருபவர்களில் அநேகர் தற்போது றப்பர் ஆராய்ச்சி நிலைய பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றனர்.

றப்பர் பால் வெட்டும் வேலை காலை 6.15 மணிக்கு தொடங்கப்பட வேண்டும் என்பதால் அதுவே அவர்களின் தொழில் தொடங்கும் நேரமாகும். அவ்வாறு வேலைக்கு செல்லும் பெண்கள் அதிகாலை 4 மணிக்கு எழும்பி விடுவார்கள். குடும்ப அங்கத்தவர்களுக்கான காலை தேனீர், காலை சாப்பாடு தயாரிப்பு உட்பட ஏனைய நாளாந்த வீட்டு வேலைகளையும் செய்துவிட்டே வேலைக்கு செல்வார்கள். இப்பெண்களில் அநேகர் காலை ஆகாரமாக தேனீரை மட்டுமே உட்கொள்வதை வழக்கமாக கொண்டுள்ளனர்.

காலை 6.15 மணிக்கு றப்பர் தொழிற்சாலைக்கு செல்லும் பெண் தொழிலாளிகள் அங்கு மேற்பார்வை செய்யும் அலுவலரினால் குறித்து ஒதுக்கப்படும்

இடங்களுக்கு பால் வெட்ட செல்வார்கள். இவ்வாறு வேலை ஒதுக்கப்படுவதை பிரட்டு என்றும் பால் வெட்டும் இடங்களை துண்டு அல்லது மலை என்றும் அழைப்பர். பிரட்டு நடைபெறும் தொழிற்சாலையிலிருந்து ஆகக் கூடியது 3, 3 1/2 மைல் தூரம் நடந்து சென்று பால் வெட்ட வேண்டியிருக்கும். வெட்டிய பின் பாலை சேகரித்து ஒரு வாளியில் ஊற்றி தலையில் சுமந்து அதே தூரம் நடந்து சென்று தொழிற்சாலையில் ஒப்படைக்க வேண்டும்.

ஒரு பெண் ஒரு நாளைக்கு 250 றப்பர் மரங்களிலிருந்து பாலை வெட்டி எடுக்க வேண்டும். மழை பெய்யாத நாட்களில் மு.ப. 11.30 வரை அல்லது ந.ப. 12 மணிவரை பால் வெட்ட வேண்டியிருக்கும். மழை பெய்யும் நாட்களில் மாலை 5, 6 மணிவரை வேலை செய்யவேண்டியிருக்கும். மு.ப. 10 மணிக்கு ஒரு சில நிமிட தேனீர் இடைவேளை வழங்கப்படும். தமது வீடுகளில் இருந்து அனுப்பப்படும் தேனீரை குடிப்பர்.

றப்பர் மரத்தை உரிய முறையில் கீறி வெட்டி மரத்தின் வெட்டிய பகுதியில் இருந்து வடியும் பாலை சேகரிக்க ஒவ்வொரு மரத்திலும் ஒவ்வொரு தேங்காய் சிரட்டையை தொங்க விடுவர். 12 மணிக்கு பிறகு தாங்கள் வெட்டிய மரங்களிலிருந்து சிரட்டைகளில் வடிந்துள்ள பாலை ஒரு வாளியில் ஊற்றி சேகரிப்பர். மழைக்காலங்களில் 5, 6 மணிக்கு சேகரிப்பர். பின்னர் அதனை தலையில் சுமந்த படி றப்பர் தொழிற்சாலைக்கு எடுத்து செல்வர். தாங்கள் நடந்து பாலை வெட்டி முடித்த

தூர அளவுக்கு பாலை சேகரித்து வானியில் ஊற்றிக் கொள்ளவும் பின்னர் பாலை தொழிற்சாலைக்கு கொண்டு செல்லவும் மீண்டும் நடக்க வேண்டியிருக்கும். பெரும்பாலும் பால் வெட்டும் வேலை பி.ப. 2 மணியுடன் முடிவடையும். மழைக்காலங்களில் பி.ப. 6 மணியாகும்.

றப்பர் பால் வெட்டும் பெண்கள் பெரும்பாலும் அவித்த பலாக்காய் அல்லது பலாப்பழத்தையே பகல் உணவாக உட்கொள்வர். அத்துடன் (Plain Tea) வெறும் தேனீர் குடிப்பர். றப்பர் தோட்டத் தொழிலாளிகளின் வீட்டில் பெரும்பாலும் இரவு சாப்பாட்டிற்கே சோறு அல்லது ரொட்டியை சமைப்பர்.

மத்தியான சாப்பாட்டிற்கு பிறகு வீட்டுத் தேவைகளுக்காக விறகு சேகரிப்பதும் ஒட்டுப்பால் சேரிப்பதும் அவர்களின் மேலதிக வேலைகளாகின்றன. வெட்டியப் பால் ஒழுகியும், சிந்தியும் காய்ந்த நிலையில் சிறு சிறு றப்பர் துண்டுகள் போல் ஒட்டுப்பால் இருக்கும். அவற்றை சேகரித்து தொழிற்சாலையில் கொடுத்தால் சதக்கணக்கில் காச கொடுக்கப்படும்.

றப்பர் பால் வெட்டும் தொழிலுடனும் றப்பர் உற்பத்தித் தொழிலுடனும் யந்திரமாக இணைக்கப்பட்ட நிலையில் றப்பர் தோட்டப் பெண்கள் ஜீவிக்கிறார்கள். றப்பர் தொழிற்சாலையிலும் பெண்கள் சில வேலைகளை செய்வார்கள்.

றப்பரும் தேயிலையும் இருக்கும் தோட்டங்களில் பால் வெட்டுவதுடன் தேயிலை கொழுந்து பறிப்பவர்களாகவும் பெண்கள் வேலை செய்வார்கள்.

இவ்வாறிருக்கும் பெண்கள் மாலைப் பொழுதில் கணவன்மார்களுடன் சேர்ந்தும், அவர்களுக்கு தெரியாமலும் கூட மது அருந்துவதை அதாவது கசிப்பு அருந்துவதை பொதுவாக றப்பர் தோட்ட பெண் தொழிலாளிகள் வழக்கமாக கொண்டுள்ளனர். றப்பர் தோட்ட ஆண் தொழிலாளிகளில் நாளாந்தம் கசிப்பு அருந்தாதவர்கள் மிகக் குறைவு.

பெண் தொழிலாளிகள் கணவன்மார்களின் துன்புறுத்தல்கள், பலாத்காரங்கள் வன்முறைகளுக்கு உட்படுத்துவது நாளாந்த நிகழ்வுகளாக இருக்கின்றன.

இருந்த போதும் குடும்பத்தின் முழு நிர்வாகம், பொருளாதாரம் என்பன பெண்கள் மீதே சுமத்தப்படுகின்றன. றப்பர் தோட்டப்பெண்கள் உழைப்பு ரீதியாக கடுமையாக சுரண்டப்படுவதுடன், மேற்பார்வையாளர்களின் கொடுமையான பாலியல் சுரண்டல்களுக்கும் உட்படுவதும் ஆங்காங்கே இடம்பெறுவதுண்டு.

இவர்கள் மத்திய மலைகளில் வாழும் தேயிலை தோட்டப் பெண்கள் போலன்றி சரளமாக சிங்கள

மொழியில் கதைக்க கூடியவர்களாகவும் இருப்பதுடன் தமிழ் மொழியில் உரையாடும் போதும் பல சிங்கள சொற்களை கலந்தே உரையாடுவர். சிலருக்கு அவை சிங்கள சொற்கள் என்பதே தெரியாது. அவர்களின் தோட்டங்களை சூழ சிங்களக் கிராமங்கள் இருப்பதும், சிங்கள தொழிலாளிகளுடன் சேர்ந்து வேலை செய்வதாலும் சிங்கள மொழிப் பாதிப்பு மட்டுமன்றி கிராமத்து சிங்கள பண்பாட்டு பாதிப்புக்கும் உள்ளாகியுள்ளனர். அவர்களின் நடை உடை பாவனைகள் கூட கிராமத்து சிங்களப் பெண்களைப் போலவே இருக்கும்.

றப்பர் தோட்ட சூழலில் திட்டமிடப்பட்ட ரீதியிலும் உள்ளார்ந்த ரீதியாகவும் தமிழ் மொழிப்பிரயோகமும் தமிழ்ப்பண்பாட்டு அம்சங்களும் அழிவுக்குள்ளாகியுள்ளன. றப்பர் தோட்டத் தொழிலாளிகள் சிங்கள கலப்பிற்குட்பட்டவர்களாக இருக்கின்றனர்.

றப்பர் தோட்டங்களில் கல்வி கற்ற பெண்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவு. கல்வி கற்றவர்களில் பலர் சிங்கள மொழி மூலமே கற்றுள்ளனர். றப்பர் தோட்ட பாடசாலைகளில் பலவற்றில் சிங்கள மொழிமூலமே படிப்பிக்கப்படுகிறது.

தொழிலாளிகளாக வாழ்ந்தாலும் தொழில் ரீதியாகவும், இனரீதியாக அடிமைப்படுத்தப் பட்டவர்களாகவும் சமூக ரீதியாக அந்தஸ்த்து குறைவானவர்களாகவுமே கொள்ளப்படுகின்றனர்.

கரும்புத் தோட்டத்திலே

கரும்புத் தோட்டத்திலே - அவர்

கால்களும் கைகளும் சோர்ந்து வீழும்படி

வருந்துகின்றனரே! ஹீந்து

மாத்தும் நெஞ்சு கொதித்துக் கொதித்துமெய்

சுருங்குகின்றனரே! - அவர்

துன்பத்தை நீக்க வழியில்லையோ? ஒரு

மருந்திற் கீலையோ? - செக்கு

மாகைப் போலுழைத் துங்கின்றார். அந்த

[கரும்புத் தோட்டத்திலே]

பாரதியார்.

பட்டணத்துப் பழங்குடிகள்

ஜக் டேவீஸ் (Jack Davis) 1917ல் பிறந்தவர்

தன் வாயில் மணலோடும்

தலைமயிரில் காற்றின் குசுகுசுப்போடும் அவள் பிறந்தாள்;
வெதுவெதுப்பான மரச்சாம்பலில் அவளை அவர்கள் குளிப்பாட்டி
அன்பான ஆதாவால் அவளைப் போர்த்தினார்கள்.

அவள் தன் தாயின் கைகளாலான வார்ப்படத்தில் படுத்திருந்து
தாயின் தேன் படிந்த முலைகளை அருந்தினாள்;
நீங்கள் மேற்கிலிருந்து வரும் போது அவள் வளர்ந்து
பகல் கிரவாக மாறுவதைப் பார்த்திருந்தாள்.

நீங்கள் வாய் வீச்சுக்காரர்களாக கொடிய விழிகளுடன் வந்தீர்கள்,
அவளை ஒரு வைப்பாட்டி ஆக்கினீர்கள்;
அந்த என் அழகிய பெண்ணைப் பின்னர்
பாலை வெளியில் வீட்டெறிந்தீர்கள்.

கொலையாலும் வன் புணர்ச்சியாலும் அவர்களது தோலைக் களங்கப்படுத்தினீர்கள்,
ஆனால் அவர்களது மனதை உங்களால் வெளுப்பாக்க முடியாது;
அவர்கள் என்றென்றும் கரிய அழகிய வகையினரான
என் குழந்தைகளாகவே இருப்பார்கள்.

(அவுஸ்திரேலிய பழங்குழக்கள் அலுவலர்கள் அமைச்சர், பட்டணத்துப்
பழங்குழக்கள் பழங்குழக்களே அல்லர்
என்று சொன்னதை மறுதலித்து எழுதப்பட்டது)

மீண்டும் பரதேசி வாழ்க்கை...

மிலேனிய மிலேச்சர்களின்
மந்தபுத்தியினால்,
வாழ்வியற் பிரச்சினைகள்
சின்னச் சின்ன ஆசைகளாய்த்
திரிக்கப்படுகின்றன,
வேள்வியாய்த் தொடரும்
உரிமை மீட்புக்களில்
பாலியல் வல்லுறவுகளும்
ஆகுதியாகின்றன.
விடை தேடியோரே வினாக்களாகி,
விழுதெறிய வந்தோரே வேரடி மண்ணாகி,
'எல்லாவற்றின் காலடியிலும்'
மிதிபட்டு மிதிபட்டு,
மிலேனிய மீட்பரின் வருகைக்காய்
மீண்டும் பரதேசி வாழ்க்கை.....

இதயராசன்

நிக்கராஹுவா, நீ யார்?

ஜியோகொண்டா பெலி
(Giocondo Belli)

தமிழில்: மணி

ஓர் நடுவே தொலைந்து போன
சிறிய முக்கோண மண்ணின்
நீ யார்?

கடற் கொக்குக்களதும்
தூக்கணாங் குருவிகளதும்
புஞ்சிட்டுக்களதும்
ஒரு பறவைக் கூட்டமன்றி
நீ யார்?

உன் மலைகளின் வழியே நீர்ச் சுவடுகளைப்
பதித்து
உன் சூழற்சியில் ஒளிர மிளக்கிய கற்கள்
சமக்கும்
நதிகளின் உறுமல் அன்றி
நீ யார்?

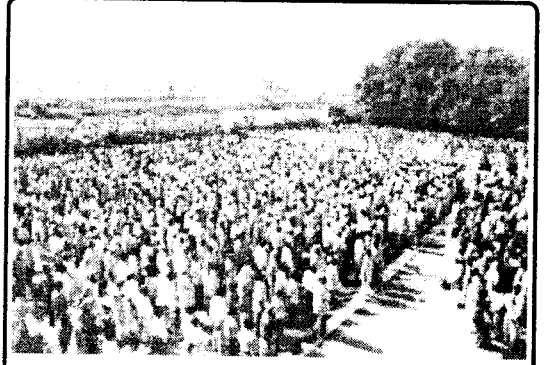
அழுத்தமான, கூர்மையான, மிரட்டுகிற, -
களிமண் சிலைப் பெண்களின் முலைகளன்றி
நீ யார்?

பச்சையாக, சிக்காக, புறாக்கள் நிரம்பிய
ராட்சல மரங்களின் இலைகளின் பாடலன்றி
நீ யார்?

நொய்யும் தூசும் பிரசவ வேதனையில்
பெண்களின் அவறல் போன்ற அந்தி வேளை
ஓலங்களும் அன்றி
நீ யார்?

இறுகிய ஒரு முடித்தியும் தயாராக உள்ள ஒரு
தோட்டாவுமன்றி
நீ யார்?

எனக்கு இத்தனை வேதனை தருவதற்கு,
நிக்கரா ஹுவா வா,
நீ யார்?

கதவடைக்கப்பட்ட நிலையில்,
தன்மைப்படுத்திக் கொண்ட
நிலையில் பண்பாடுகள்
வளர்ச்சியடைய மாட்டாது.
அவ்வாறான பண்பாடுகள்
அரும்பொருள் காப்பகத்தில் (Mu-
seum) வைக்கவே தகுதியுடையன
தன்மைப்படுத்திக் கொள்ளல்
கதவடைக்கப்பட்ட நிலை என்பது
அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராக
தற்காத்துக் கொள்ளும்
நிலைப்பாடுகளையன்றி,
எதிர்த்துப்போராடும் நிலைகளல்ல.

மனுவெல் ஒட்டோகா.-நிக்கராவா

ஆந்ரோர வானம் பாடிகள்

வீழும் மழை

ஆற்றின் மேற்பரப்பில் சுருக்கங்களை

விழுத்தாகிறது

நீரை மேய்ந்தபடி

வானம் பாடிகள் வட்டமிடுகின்றன...

வானம் தெளிவாகக் கழுவுண்டதும்

அவை எதிரோட்டமாகப் பறக்கின்றன.

க்ரீஸ்ப்ரீயான் ஸன்ஹொஸ்
(நிக்கரா ஹுவா நாட்டவர்)
(Christian Santos)
தமிழில்: மணி

தூயகத்து அலன்டலோன்

ALAINDELON DE LA PATRIE

ஜோவோ உபால்டோ ரிபெய்ரோ

Joao Ubaldo Ribeiro

பிரேசில் Brazil

இடாபாரிகாவில் 1941 ஆம் ஆண்டு பிறந்த ஜோவோ உபால்டோ ரிபெய்ரோ, சால்வடார் சட்டப் பள்ளியில் சட்டம் பயின்று, தெற்கு கலிபோர்னியா பல்கலைக் கழகத்தில் எம். ஏ. படித்தார். பத்திரிகைத் துறையிலும், கல்வித்துறையிலும் பணியாற்றிய அவர் 'மீன் பிடிக்க நேரம் இல்லை' என்பதற்காக முழு நேர எழுத்தாளர் ஆனார். 21ஆவது வயதில் முதல் நாவலை எழுதினார். மூன்று வருடங்களுக்குப்பின் அது வெளியானது. 1971ல் Sergeant Gebuli வெளி வந்ததும் பிரேசில் நாட்டு இலக்கியவாதிகளில் முக்கியமான ஒருவராக ரிபெய்ரோ ஆனார். இதுவரை மூன்று நாவல்களும் இரண்டு சிறு கதைத் தொகுதிகளும் வெளிவந்திருக்கின்றன.

நன்றி : மற்றமரணம்

(லத்தின் அமெரிக்க சிறுகதைகள்)

தமிழில் - விஜயகுமார்

அலன்டலோன்கள் நிறைய உள்ள, நிறைய உருவாக்கப்பட்டுள்ள நமது சமுதாயத்தைப் பற்றிக் கவலை கொண்டவர்கள், இந்தக்கதையின் உட்கருத்தை உணர முடியும். நுண்உணர்வும், இயற்கை அனுபவமுமான செக்ஸ் விந்து எடுக்கும், கொடுக்கும் வியாபாரமாக நமது சமுதாய வாழ்வில் மாற்றப்பட்டிருப்பதை, கேலி உணர்வோடு உருவகமாக இக்கதை எடுத்துக்கூறுகிறது. கேலிக்கும் அப்பால் அலன்டலோன்கள் உணரும் வருத்தமும், அவமானமும் சொல்லப்படாமலே வாசகர்களைப் பலமாகத் தாக்குவதும் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

காளைகளையும், பசுக்களையும் விரும்புவனை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஒரு காலத்தில் இங்கு, கபடம், பொய்கள், குற்றங்கள்,

நம்பிக்கையின்மை, இவற்றைக் குறிக்கும் முகங்களை உடையதாக எனக்குத் தோன்றிய, முதுகில் திமிலுள்ள கால்நடைகளைப் பெருமளவில் வளர்த்து வந்தார்கள். அவற்றின் கண்களைச் சுற்றி, அவற்றைக் கெட்ட மனம் கொண்ட வக்கிரங்களாகக் காட்டிய கருப்பு வளையங்களும் இருக்கும். புல் மேயுமிடத்திலோ, கொட்டிலிலோ இவற்றில் ஒன்றுடன் ஒருவன் இருக்க நேரிட்டால் அவன் அந்தப்பக்கம், இந்தப்பக்கம் திரும்புவதோ, அஜாக்கிரதையாக இருப்பதோ முடியாதென்பது அவனுக்குத் தெரியும். அப்படி இருந்து அதனிடம் மாட்டிக்கொண்டால், அது அவனிடம் இரக்கம் காட்டாது. பொது வேலைகளைச் செய்வதற்காகப் பண்ணையில் வேலையில் இருக்கும் என்னைப் பொருத்தவரை, என்னோடு நன்றாக ஒத்துப்போகக் கூடியது, சற்றே வயதான, மிகவும் நாசக்கான 'பெரிய பட்' என்றழைக்கப்பட்ட ஒரு டச்சுக்காளைதான் 'பெரிய பட்' டின் விஷயத்தில், அவசியம் நேரும்போது நான் அதை கவனித்துக் கொள்வேன். அச்சமயங்களில் மகிழ்ச்சியின் உருவமாக நான் இல்லாவிட்டாலும், நிம்மதியாகவும், பரபரப்பின்றியும் அதை நான் செய்ய முடிந்ததற்குக் காரணம், அது இயல்பிலேயே மரியாதை உடைய. விஷயம் தெரிந்த டச்சுக்காளை என்பதுதான். அதன் டச்சுத்தனம் மிகவும் வெளிப்படையாத் தெரிந்தது. இதற்குக் காரணம் ராஜாக்களும், ராணிகளும் இருந்த அதன் தாய்நாட்டில், காளைகள் தோன்றிய காலம்தொட்டே, மரியாதைகளைக் கடைப்பிடிக்க அவை பழக்கப்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே, டச்சுக்காளை தன் பொறுப்புக்களைப் பற்றிய கூரிய உணர்வுடன் தான் பசுக்கள் மீது கவிழும். டச்சுப் பசுக்களும் மிகவும் பதமாக நடந்து கொள்ளக் கூடியவையாதலால் அது பார்ப்பதற்கு அழகான ஒன்று. எனவே பசுக்களில் ஒன்றுடன் 'பெரிய பட்' தன் வேலையைச் செய்யும் போதும், பசுவிடம் ஒரு புன்சிரிப்பையும், கிட்டத்தட்ட "மிக்க நன்றி" என்று கூறுவது போன்ற குறிப்பையும் பெற்று, 'பெரிய பட்' மிக நளிளமாக அதன் மீதிருந்து இறங்கும் போதும் இங்கு வருபவர்கள் கூட அதைப் பார்த்து சந்தோஷப்படுவார்கள். அது மிக நாசக்கான ஒரு காரியம். இருக்கட்டும். அந்தப் 'பெரிய பட்' என்ற காளைக்கு அதற்கு வயதாகிக் கொண்டிருப்பதாலும்,

அதற்கு வேலை தொடர்ந்து கிடைக்க அதனால் தன் ஆயுதத்தை நிமிர்த்த முடிய வேண்டும் என்பதாலும்- என்றைக்குப் 'பெரிய பட்' வாள் வீச முடியாததாகிறதோ அன்று "போய் வா. 'பெரிய பட்' தான். அப்போது நான் அதை இழந்து தவிக்கலாம் -என்னால் முடிந்தபோதெல்லாம் கருமபுச்சக்கைகளுடன் கொஞ்சம் பட்டாணியைக் கலந்து கொடுக்கின்றேன். உண்மையில் யாருக்கும் அது நெருங்கிய நண்பனாக இல்லாவிட்டாலும், அது நம்மை நடத்தும் விதம் குறைந்த பட்சம் நடுநிலைப் பள்ளிப் படிப்பாவது அதற்கு இருக்கும் என்று நினைக்கவைக்கும்.

பழைய காலங்களில் இப்படி இருக்கவில்லை. இத்தகைய ஒழுங்கு முறை அப்போது இல்லை. பசுக்களிடம் வேலைசெய்யும் பொறுப்பில் முன்பிருந்த திமில் முதுகு மிகவும் அக்கிரமமானது. 'பம்பாய் நோனோ' என்றழைக்கப்பட்ட அந்தக்காளை, அதன் ஜாதிப் பசுக்களுக்கிடையில் புழுதி பறக்கத் தரை அதிர உலவிக் கொண்டிருக்கும். ஏதாவது ஒரு பசு அதைக் கண்காணிப்பதை மறந்து விட்டால், எல்லாவற்றிற்கும் சொந்தம் கொண்டாடும் பணம் கொடுத்த வாடிக்கைக்காரன் போல,

மூக்கு வழியே புகையைக் கக்கிக் கொண்டு, வேலைக்குத்தயாராய், பசுவிற்கு சரியான தயார் நிலையில் நிற்பதற்குக் கூட நேரம் கொடுக்காமல், அதன் மீது 'நோனோ' பாயும். கடவுளுக்கு நான் எதற்காகவாவது நன்றி சொல்வேனென்றால் அது அவர் அந்தப் பசுக்களில் ஒன்றாக என்னைப் படைக்காததற்காகத்தான்.

உண்மையில் பல சமயங்களில், பசு மேய்ப்பவர்கள் அது சரியாக நுழைவதற்குத் தோதாக அதைச் சரி செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் 'பம்பாய் நோனோ' விஷயங்களைச் செய்யும் முறைகளில் கவனம் காட்டுவதில்லை. பசுவின் எந்தப் பகுதி அதற்குத் தட்டுப்பட்டாலும், அங்கேயே அழுத்திவிடும். மிகவும் பின்தங்கிய வகை, அவலட்சணத்தின் அரசன் தன் பசுக்களை 'பம்பாய் நோனோ' புணர்ந்த போது பசுக்கள் மிகவும் அவஸ்தைப்பட்டன. அதை நினைக்கும் போது என் உடம்பு நடுங்குகிறது. 'வெரிய பட்' தன் பசுக்களை நடத்திய விதத்தோடு 'நோனோ' தன் பசுக்களை நடத்திய விதத்தை ஒருவன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால்,

'வெரிய பட்' போல் நாசக்கும், நாகரீகமும் உள்ள வெள்ளையான ஒருவனுக்கும், 'நோனோ' போல் கொள்கையற்ற கருப்பினத்தைச் சேர்ந்த ஒருவனுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை அவன் பார்க்கலாம் என்னுடைய அடுத்த பிறவியில், கடவுள் தயவில், நான் வெள்ளையாகவும், நன்கு படித்தவனாகவும் பிறக்க வேண்டும் என்பதற்கான பல காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று. 'நோனோ' இப்பகுதிகளில் மிகவும் ரசித்து, மதிக்கப்பட்டாலும், இரட்டைத் திமிலுள்ள மிருகம் போல் படுக்கையில் உற்சாகமாகத் தங்களைக் கற்பனை செய்து கொண்டு, தங்கள் ஆண்களை 'எனக்கு இன்னும் கொடு, என்னருமை 'நோனோ!' என்று சொல்லிப்பாராட்டிய பெண்களைப்பற்றிய கதைகள் இருந்தாலும் - இத்தகைய பெண்களை திமில் முதுகுள்ள பசுக்கள் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் எனக்கு மென்மையாக நடப்பதுதான் பிடிக்கும். கெஞ்சிக் கேட்கப்படும் போதுதான் அல்லது உண்மையிலேயே தகுதிஉள்ள போதுதான் அடி, உதைகளை உபயோகிக்க வேண்டும்- தன் பசுக்களைக் கிட்டத்தட்ட கிழித்த 'நோனோ' போல் நடக்க நான் விரும்பவில்லை.

அந்த சமயத்தில்,
அலன்டெலோன்
முகத்தை
நீட்டியபாற்ப்பதை நான்
பார்த்தேன். அந்த
முகத்தில் இருந்து,
அதற்கு பிரேஸிலிய
மொழி தெரிந்திருக்கும்
என உணர்ந்தேன்...

இருப்பினும், இந்தப் பிரதேசத்தில், நோனோக்கள், பெரிய பட்கள், மற்றும் ஓரளவு பெயர் பெற்ற பொலிகாளைகள் இருப்பதால் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட நடவடிக்கைகள் தரமாக இருக்கின்றன. தன் நிழலோடு பேசிக்கொண்டிருப்பது போலவோ, அல்லது அரசியலோ வேறு ஏதாவதோ பேசிக்கொண்டிருப்பது போலவோ தோன்றும் சேவல் சிலசமயங்களில் சட, சடவென்று எழுந்து, கோழிகளை முன்னும், பின்னுமாக அலகால் குத்தி அவற்றின் வால் பக்கமாக

நிமிர்கிறது. தீப்பொறி போல் தன்வேலையை ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறது. முட்டைகள் வெண்மையாக இல்லாமல் சாம்பல் நிறமாக, வறண்டவையாக இல்லாமல் வளமானவையாக, ஆரோக்கியம் தருபவையாக இருக்கின்றன. இல்லாவிட்டால் சின்னச் சின்னக்குஞ்சுகள் வெளிவந்து தேவனின் விருப்பப்படி குஞ்சுகளின் பெருக்கத்தில் ஈடுபடுகின்றன. சின்னப்பல்லிக்கு வலப்பக்கம், இடப்பக்கமாக இரண்டு. எனவே பெட்டைப் பல்லி இடது பக்கமிருந்தாலும் வலது பக்கமிருந்தாலும் நன்கு அனுபவிக்கமுடியும் என்றாலும் பல்லி

அதனைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இரண்டு பெண் பல்லிகளைப்பிடிக்காமல் ஒன்றையே பிடிக்கிறது. ஏனென்றால் இரண்டிருப்பது ஜம்பத்திற்குரிய விஷயமல்ல. பல்லி சாப்பிடக் கூடிய பல சிறு பூச்சிகள் இருந்தாலும், பல்லியைச் சாப்பிடும் ஜந்துக்களும் இருப்பதால், அது காலத்தை வீணாக்கக் கூடாது என்ற காரணத்தினால்தான். சப்தமிடும் பறவை காற்றில் இதைச் செய்கிறது: சில சமயங்களில் போகிற போக்கில், சில சமயங்களில் அழைப்புக்குரல் கொடுத்து, அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு. அப்போது அதன் இதயம் வேகமாகத் துடிப்பதால், அது சீக்கிரமே இறந்து விடுகின்றது. பெண் கழுதைகளும், பெண் குதிரைகளும் ஆணினம் தங்கள் மேலே ஏறுவதை மிகவும் ரசிக்கின்றன. மத்தியானம் முழுவதும் ஆண் கழுதையைக் காலால் உதைத்து உதைத்து அதற்கு உணர்ச்சி ஏற்பட்டவுடன், தன் பற்களை நற நறவென்று கடித்துக்கொண்டு, வாயில் நீர் ஒழுக, அந்த ஆண் கழுதை தான்பெற்ற உதைகளை நன்கு திருப்பிக்கொடுக்கத் தெரிந்தால், அவற்றின் விசிறிகளாகும் பெண் கழுதைகளும் உண்டு. பெண் ஆமை மீது ஏறும் ஆமை உறுமும். அது உறுமுவதும், பெண் ஆமை மிகப் பொருமையாக இருப்பதும், அவற்றின் உடம்பு அமைப்பு காரியத்தை கஷ்டமாக்குவதால்தான். பன்றியும், வாத்தும், தங்கள் பெட்டைகளை பிரமை பிடிக்க வைக்கும் திருகாணியைப் பயன்படுத்துகின்றன. பூனை அச்சமயத்தில் முட்டைகளை வெளிப்படுத்துகின்றது. எனவே அது வெளியே உருவும் போது பெண் பூனைக்கு ரத்தக்கசிவு ஏற்படுகின்றது. அந்த ரத்தக்கசிவு அது கர்ப்பமாவதற்கு அவசியமான ஒன்று. ஜெபம் செய்யும் வெட்டுக்கிளி அசைவற்று நிற்கும். காரியம் முடியும் முன்னரே தன் ஆணைச் சவைத்து விழுங்கும். முழு ஆணுக்கும் அதன் வயிற்றுக்குள் இடம் இருக்கிறது. இவை எல்லாவற்றையும் இங்கு பார்க்கமுடியும். மேலும் கடலை அடுத்த ஏரியில் தவளைகளும், தேரைகளும் கல்யாணம் செய்து கொள்வதையும், தண்ணீர்ப்பரப்பு முழுவதும் பெரிய ஜந்துக்களின் சப்தங்களையும் பார்க்கலாம். இயற்கை அமைந்திருப்பது இப்படித்தான். ஒவ்வொரு புணர்ச்சியிலும் இயற்கையின் சக்தியை உணரலாம்.

இந்த நவீன காலங்களில் நாம் இயற்கையோடு ஒன்றி வாழ்வதில்லை. எல்லாம் மாறத் தொடங்கும்வரை, பண்ணைக்கு பல டாக்டர்களும், முக்கியப் புள்ளிகளும் வர ஆரம்பிக்கும் வரை, எல்லா வகையான காளையையும் வெறுத்த

எனக்கு, என்ன நடக்கிறது என்று ஒன்றும் தெரிய வில்லை. பலவிதமான அறிவிப்புக்களுக்கும், பெரிய பயங்களுக்கும் பிறகு, பாண்ட் கோஷ்டி மட்டும் இல்லாத குறையாக. நாகங்கள் ஒரு கூட்டமாக, பெரிய கூண்டுடன், ரயிலில் வரும். .பிரஞ்சு சாரோலை காளையை வரவேற்க ஸ்டேஷனுக்குச் சென்றோம். வருவதற்கு முன்பே அந்தக் காளைக்கு அலன்டெலோன் என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டு விட்டது. எல்லா .பிரஞ்சுப் பெயர்களும் 'ஒன்' என்றுதான் முடியும். இங்கிலாந்து மேல் படை எடுத்த, ஜான் அரசனைப் போர்ச்சுகல் நாட்டிலிருந்து விரட்டிய, எங்கும் பெரிய பரபரப்பை ஏற்படுத்திய, யாரையும் எளிதில் தப்பிப் போக விடாத, மற்றொரு பெரிய பிரஞ்சுக்காரனான நெப்போலியோன் பெயரைத்தான் முதலில் வைப்பதாக இருந்தது. ஆனால் மிகப்புகழ் வாய்ந்த ஒரு .பிரஞ்சு சினிமா நட்சத்திரத்தின் பெயரான அலன்டெலோன்தான் இறுதியாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டது. அலன்டெலோனைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டதிலிருந்து, அதன் வருகையை இங்கிருக்கும் பசுக்கள் மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடும் என்று எதிர்பார்த்தேன்.

ஆனால் அதைப் பார்த்த உடனேயே அந்த அலன்டெலோன் இருட்டால் போர்த்தப்பட்ட, சாவுத் துயரத்தில் இருப்பது போன்ற, ஒரு முழுமையான துன்பம் நிறைந்த பிராணி என்று எனக்குத் தோன்றியது. முதலில் அது .பிரஞ்சுக்காளையின் இயற்கைக் குணம் என்று நினைத்தேன். ஏனென்றால் .பிரஞ்சுக்காரர்களுக்கு மிகுந்த காம உணர்ச்சி இருந்தாலும், "பம்பாய் நோனோவை"ப் போல் இல்லாமல் முழுக் கண்ணியத்தோடுதான் நடந்து

மாபீகாலத்தின் குளிரான காலநிலையையும் அடக்குமுறையாளனின் சிரிப்பையும் நம்பவே கூடாது
குந்தியமயாதி

கொள்வார்கள் என்பது எல்லோரும் அறிந்தது. அப்படியே இருந்தாலும் பிரத்தியேக உணவு, மஸாஜ், விட்டமின்கள் இவற்றுடன் ஒரு மகாராஜாவைப்போல் இனிமேல் நடத்தப்படப்போவது தெரிந்தும் இந்தக் காளை ஏன் இவ்வளவு சோகமாக இருக்க வேண்டும்? அதன் கூடச் சேர்ந்து வேலை செய்யப் போகும் பசுக்கள் ஒரு வேளை உயர்ந்த ஜாதி .பிரஞ்சப் பசுக்களாக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அவை தூக்கி எறியப்படக் கூடியவையும் இல்லை. போதாதற்கு அது கோடை காலத்தின் ஆரம்பம். 'ப்ளோ' ஈக்கள் கூடத்தங்கள் பெட்டைகளுக்கு வேண்டியதைத் தாராளமாகக் கொடுக்க, காது குடையும் வண்டுகளும், அவற்றின் பெட்டைகளும், இன்னும் 'கேவி' க்களும் அனுபவிக்க (ஆனால் 'கேவி' க்கள், எப்போதும் கோடையானாலும், குளிர் காலமானாலும், ஒன்று சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் அல்லது காதல் செய்யும் கருவிகளை பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்), கறுப்பு உடை அணிந்த மனிதன் கூட இதில் ஈடுபட (உதாரணத்திற்கு .பாதர் பாரண்டிங்கோவைப் பாருங்கள். கடவுள் அவர் ஆன்மாவைக் காக்கட்டும். இதைப்பற்றி இனிமேல் ஒரு வார்த்தை கூட என் உதடுகள் பேசாமல் இருக்கட்டும்) காற்றில் காமம் பண்ணை முழுவதும் பரவி நின்ற காலம்.

இப்படி ஒரு வேலை கிடைக்க வேண்டும் என்று நம்மில் பலர் ஆயுள் முழுவதும் ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கும் போது அலன் டெலோன் வருத்தத்தோடு, யாரோடும் ஒத்துப்போக முடியாத பிராணியாக இங்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. யானையைப்போல் பெரிதான, கருப்பான அந்த மிருகம், வாலைச் சுழற்றிக்கொண்டு, வாயில் நீர் ஒழுக்கிக்கொண்டு, தன் ஆயுதத்தை தயார் செய்து கொண்டு இருப்பதை விடுத்து, எல்லோரும் அதைப்பார்த்து வருத்தப்படும்படியாக, கவலை தோய்ந்த முகத்தோடு இருக்கிறது. ஆனால், இதுதான் அந்த மிருகத்திற்கு மூளை இருக்கிறது என்பதற்கு அத்தாட்சி. ஏனென்றால், எங்கள் அலன்டெலோன் நடக்கப்போவதை முழுவதுமாகத் தெரிந்து வைத்திருந்தது. பாவம். அது சந்தோசமாக இல்லாமல் இருப்பதற்கு அதற்கு முழு நியாயம் இருக்கிறது.

நான் அந்தக்காரணத்தைக் கண்டு பிடித்தபோது அதிர்ச்சி அடைந்தேன். ஈக்கள் அதைத் தொந்தரவு செய்யாமல் இருக்கப்பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு அமெரிக்க சாதனம் உட்பட எல்லா வசதிகளுடனும் கூடிய காற்றோட்டமான அறையில் அலன்டெலோன், ஒரு

வாரமோ, இரண்டு வாரங்களோ இருந்தது. சில வாளிகளையும், தொட்டிகளையும் எடுத்து வருவதற்காக அதன் அறைக்குச் சென்ற போது, அதன் விடுமுறை எப்போது முடியும். பசுக்களிடம் தன் வேலையை எப்போது அது தொடங்கப்போகிறது என்று நான் கேட்டேன்.

“இதற்கு இங்கு நல்ல புகழ். எல்லோரும் அது வேலைசெய்வதைப் பார்க்க ஆசைப்படுகிறார்கள். அது மிகத்திறமை வாய்ந்த காளையாக இருக்கவேண்டும்,” என்று நான் சொன்னேன்.

“ஆனால் அது பசுக்களிடம் வேலை செய்யப்போவதில்லை” என்று டாக்டர் க்ரஸன்சியோ பதில் கூறினார். அவர் பசுக்களைப் பற்றிப் படித்துக் கல்லூரியில் பட்டம் வாங்கி இருக்கிறார். கட்டளைகளைப் பிறப்பித்துக்கொண்டு, ஒரு வகையில் பசு இஞ்சினியர் போல் இங்கு வேலை செய்கிறார்.

“அப்படியானால், அது ஏன் இங்கு இருக்கிறது? அது பொலிகாளையானே?”

“இதைப்போன்ற ஒரு மிருகத்தை பசுக்களிடம் நேரடியாக விட்டு அதை விரயப்படுத்துவோம் என்று நினைக்கிறாயா? இல்லை சார்! அதனிடமிருந்து வரும் ஒவ்வொரு துளியும் தங்கத்திற்குச் சமம். அதனிடமிருந்து விந்தை எடுத்து ஐஸ் பெட்டியில் வைத்து, பசுக்களுக்கு ஊசி மூலம் செலுத்துவோம். அப்படிச் செய்வதால் கொஞ்சம் கூட வீணாகாது.”

அந்த சமயத்தில், அலன்டெலோன் முகத்தை நீட்டிப்பார்ப்பதை நான் பார்த்தேன். அந்த முகத்தில் இருந்து, அதற்கு பிரேஸிலிய மொழி தெரிந்திருக்கும் என உணர்ந்தேன். .பிரான்சில் அந்த மொழியை அது கற்றிருக்கலாம். எங்கள் உரையாடலை முழுவதுமாக புரிந்து கொண்டதால் அது முன்னை விடச் சோகமாகி விட்டது. இதயத்தில் ரத்தம் வடியச் செய்யும் சோகம். விந்தை எடுப்பதென்றால் எப்படி, அதன்விரையில் ஊசியைக் குத்தியா அல்லது வேறு வகையிலா? என்று நான் விசாரித்தேன். இல்லை என்றார் டாக்டர் க்ரன்சியோ. குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில், விந்து எடுப்பவர்கள் வந்து தங்கள் கைகளால் அந்தக் காரியத்தைச் செய்வார்கள்.

“எப்படிச் செய்வார்கள்?”

“இன்னும் சில நிமிடங்களில் விந்தை சேகரிக்கப்போகிறோம். நீ விருப்பப்பட்டால்

பார்க்கலாம்”

“அது காளையை சங்஑ப்படுத்தாதா, டாக்டர்?”

உண்மையில் அலன்஑ெலோன் உற்சாகமாக இல்லா விட்டாலும், கஷ்டம் எதுவும்தரவில்லை. தன் தொழிலில் அனுபவம் வாய்ந்தது அது, என்பது பார்த்தவுடன் தெரிந்தது. விந்து எடுக்க வரும் ஆட்களைப் பார்த்தகணத்திலேயே அது கால்களை அகற்றிவைத்து, வேறு பக்கம் திரும்பிக்கொண்டு மிகவும் தொழில் ரீதியாக அவர்களை வேலை செய்ய அனுமதித்தது. சிறு பெரு முச்சுக்கூட இல்லாமல். மெடல்கள் பல வாங்கிய கௌரவமான ஒரு காளை பிரமச்சாரிக் காளை என்று அழைக்கப்பட நேர்ந்ததற்காக எவரும் மிக மிக வருத்தப்படாமல் இருக்க முடியாது. விந்து எடுப்பவர்கள், கடைசியில் அதை சிறிது அழுத்தக் கூட செய்வார்கள். அனால் அது மறுப்பு எதுவும் தெரிவிக்கவில்லை. அத்தகைய அவமானங்களை சிறந்த முறையில் சகித்துக்கொண்டு நின்றது. எப்படி ஒரு ஜீவனால் - அதுவும் - பிரஞ்சு இனம் - இதை தாங்கிக்கொள்ளமுடிகிறது? அதன் தொழில் இங்கு மதிக்கப்படுவதை விட ஒரு வேளை பிரான்ஸில் அதிகமாக மதிக்கப்படலாம். இங்கு எல்லாம் இயற்கையாக இருக்கின்றன. அந்தக்காளைக்கு பல பட்டப்பெயர்கள் - ‘ஐந்துக்கு ஒன்று’, ‘குளிர்ந்த குளாய்’, ‘பசு அறியாப்பிராணி’, ‘காற்றோழி’, ‘சொட்டு ஜாடி’, கை மாவு’ -இன்னும் பல. ஒருவரது துரதிருஷ்டத்தைப் பார்த்து சந்தோசப்படுவது கூடாது என்ற போதும் நாங்கள் சிரித்தோம்.

அலன்஑ெலோனுக்கு ஒரு உபகாரம் செய்ய நாங்கள் முடிவு செய்தோம். இந்த உபகாரத்தைச் செய்யப் போவது, நல்ல ஜாதியில்லாத, ஆனால் பருத்த பிருஷ்டமும், நல்ல உடம்பும், வாழ்க்கையில் மிகுந்த அனுபவமும் கொண்ட ‘ஹனிபிளாஸம்’ என்ற பசுதான். இந்தப்பசு ‘பம்பாய் நோனோ’ வின் காதலி என்று கூடச் சிலர் சொல்கிறார்கள். அந்த இரண்டு மிருகங்களும் ‘அங்லோ’ப் புகையிலைச் செடிகளை - இவற்றைத்தான் ‘மரியுவானா’ என்பார்கள் - தின்று விட்டு மிகவும் அசிங்கத்தனமாக கூத்தடித்தன என்றும் சொல்கிறார்கள். அவ்வப்போது நாங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சம் புகைக்கும், ஆனால் மறைக்கப்பார்க்கும் இந்தச் செடிகள் இங்கு புல்லைப் போல் மண்டிக் கிடக்கின்றன. இதெல்லாம் ‘நோனோ’வுக்கு நோய் ஏற்பட்டு, கிழடாகி, வாயில் புண்ணுடன், எல்லோராலும் ஒதுக்கப்பட்டுச் சாவதற்கு முன் நடந்தது. ‘ஹனிபிளாஸம்’ ஒரு இளம்பசு

இல்லை என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். பிரஞ்சுக்காரர்களுக்கு வயதான பெண்களைப் பிடிக்கும் என்பதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். மேலும், ‘ஹனிபிளாஸம்’ மற்ற பசுக்களைப்போல் இல்லாமல் எப்போதும் நல்ல மூடில் இருக்கும்.

எனவே நானும், எம்மானுவேலும், உதவிப்பையன் ரூபிடெனோரும் ‘ஹனிபிளாஸ’த்தை, அலன்஑ெலோனின் கொட்டிலுக்கு அருகில் அழைத்துச் சென்று,இரவில் அலன்஑ெலோனை அவிழ்த்து விடுவது என்று முடிவு செய்தோம். உடனே அதை நிறைவேற்றினோம். சந்திர ஒளி வேறு எங்களுக்கு உதவி செய்தது.கதவை நாங்கள் திறந்தவுடன், அலன்஑ெலோன் அதிர்ச்சி அடைந்து விட்டது. நாங்கள் எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும் பலன் இல்லை. அதற்குப்பழக்கம் இல்லாததால், கொட்டிலை விட்டு வெளியே வர மறுத்தது. எம்மானுவேல் அதற்கு முடு வரவழைக்க அதன் ஆண்குறியைச் சுண்டிப் பார்ப்போமா என்று கூட யோசனை கூறினான். ஆனால் அப்படிச்செய்தால், எங்களை விந்து எடுக்கும் கூட்டம் என்று நினைத்து விட்டால் - அவ்வாறு நினைத்து வேலையை சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினால் என்னாவது என்ற பயத்தில் அந்த யோசனையை கை விட்டோம். இவ்வளவு பெரிய காளைக்கு கோபமூட்ட முயற்சிசெய்யக் கூடாது. ஏங்களது மிக கடின முயற்சிக்குப்பின் அலன்஑ெலோன் ஒருவாறாக, அங்குலம் அங்குலமாக நகர்ந்து ‘ஹனிபிளாஸம்’ இருந்த அறைக்கு சிறிது சந்தேகத்துடன் சென்றது. உடனே ‘ஹனிபிளாஸம்’ தான் ஒரு குடேறிய கிழப்பசு என்பதை நிரூபிக்கும் வண்ணம், நாசிகளை விடைத்துக் கொண்டு அலன்஑ெலோனை நெருங்கி நெருங்கி வந்தது. ஆனால் அது கவனித்ததாகவே தெரியவில்லை.

“கொஞ்ச நேரம் முன்பு, இதற்கு விந்து எடுத்திருப்பார்களே? ஆதனால் தான் பலஹீனமாயிருக்கிறதோ?” எம்மானுவேல் கேட்டான்.

“இல்லை, இல்லை!” காரியம் நடந்து,அதைப் பார்க்கத் துடித்துக்கொண்டிருந்த ரூபிடெனோர் கூறினான், “இன்னும் கிட்ட இழுக்கலாம், பசுக்கிட்டே.”

அடி முட்டாளான அந்தக்காளை எத்தனை டன் எடை இருக்குமோ,தெரியாது. நாங்கள் ‘வா, அலன்஑ெலோன், வா, அலன்஑ெலோன்,’என்று கத்திய படி, அதை இழுப்பதும் தள்ளுவதுமாக முயற்சி செய்தோம். ‘ஹனிபிளாஸம்’ வேறு தயாராய் நின்று

கொண்டிருந்தது. அலன்டெலோனுக்கு அடியில் ஒரு ஜாக்கியை வைத்து நெம்பும் ஒரு காரியத்தை தவிர எல்லா வற்றையும் செய்தோம். பலன் இல்லை. நாங்கள் எல்லா முயற்சிகளையும் கை விட்டுவிட முடிவு செய்தபோது, அது திடீர் என்று கண்களை உருட்டி இந்தப்பக்கமும், அந்தப்பக்கமும் பார்த்தது. என்னைப் பார்த்தது எம்மானுவேலைப் பார்த்தது. பிறகு பசுவின் முதுகில் ஏற உந்தியபடி பலஹீனமாக முயற்சி செய்தது. அந்தக் கிழச்சாத்தான் பெண்பசு, கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் தன்னைத்தயார் நிலையில் நிறுத்திக்கொண்டது. அதற்கு அந்த பிரங்கக் காளையை அனுபவிக்க இன்னும் விருப்பம் இருந்தது.

“இதோ, இதோ! நம்பிக்கையைத்தளர விடாதே, அலன்டெலோன்.”

ஆனால் .:பிரஞ்சக் காளையின் நம்பிக்கை இல்லாதவை போலும். ஹனிபிளாசத்தின் உயரத்தை அடையுமா என்று நாங்கள் சந்தேகப்பட்ட அந்தப். பலஹீனமான சிறிய எழுச்சியின் பாதியிலேயே, அலன்டெலோன் கண்களை உருட்டி விழித்தது. அதன் தொண்டையில் இருந்து சிறு சப்தம் வெளிப்பட்டது. அதன் விந்து முழுவதும் தரையில் சிந்தியது.

அடக்கடவுளே ! ஏழு லட்சத்திற்கு மேல் நல்ல பணம் புழுதியில் விழுகிறதே! என்றான் எம்மானுவேல், ‘காளையை உள்ளே கொண்டு போவோம்.’

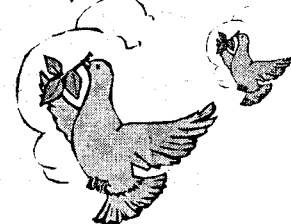
உண்மையில் இந்தச் சூழ்நிலையில் செய்யக்கூடிய ஒரே காரியம், மிகுந்த அவமானத்திற்குள்ளானது போலக் காணப்பட்ட காளையை உள்ளே கொண்டு செல்வது தான். ‘ஹனிபிளாஸ’த்திற்குப் படு எரிச்சல். ‘பம்பாய் நோனோ’ பற்றிய கனவுகளில் அது முழுகி இருக்கும் என்று எங்களுக்குப் பட்டது. மறு நாள், அலன்டெலோனின் சரக்கு வீணானது பற்றி நாங்கள் யாரும் முச்சுக்காட்டவில்லை. விந்து எடுப்பவர்கள் அடுத்த முறை வந்த போது, நாங்கள் சிறிது பயந்தாலும் அலன்டெலோன் வழக்கம் போல் கொடுப்பதைக் கொடுத்து விட்டதால் யாருக்கும் சந்தேகம் ஏற்படவில்லை.

எங்கள் மூவரையும் அருகில் பார்க்கும் போதெல்லாம் அலன்டெலோனுக்கு ஏற்பட்ட சங்கடத்தை நாங்கள் மூவரும் தான் கவனித்தோம். ஆனால் நாங்கள் அதைப்பார்த்துப்பிந்து கொண்டு மதித்ததால், எந்த அபிப்பிராயத்தையும் சொல்லவில்லை. அலன்டெலோன் ஒரு வகையான நிறுவனம் என்பது தெரிய வந்தது. அதைத் தனக்கே

சொந்தமாக்கிக்கொள்ள ஒருவரிடமும் போதுமான பணவசதியில்லாததால். அது சிலகாலம் ஒரு பண்ணையிலும், பின் வேறு பண்ணை, அதன் பின் வேறு என்று மாறி மாறித் தன் உற்பத்தியை தந்துகொண்டு இருந்தது. அதைக்கூண்டில் வைத்து ஸ்டேஷனுக்கு மீண்டும் கொண்டு செல்ல வேண்டிய அந்தத் தினம் எங்களுக்கு வந்தது. அது இங்கு நண்பர்களையும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. விரோதிகளையும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. அது தன் தொழிலுக்காகவே பிறந்தது, அதற்குத்தெரிந்த ஒரே வேலைமுறை அது தான் - அதில் அது நிபுணன் - என்பதால் ஒருவரும் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை என்று எங்கள் மூவருக்கும் நிச்சயமாகத் தெரிந்தது. இருந்தாலும் ரயிலில் ஏறும் சமயம் எம்மானுவேல் அதன் தலையைத் தட்டிக்கொடுத்து ‘ஒரு நல்ல கையை கண்டுபிடிக்க கடவுள் உனக்கு உதவட்டும், அலன்டெலோன்’. என்றான். பண்ணை முதலாளியின் காதுகளில் இது விழுந்தாலும், அவர் அதைப்பற்றி ஒன்றும் கேட்க வில்லை. அந்த .:பிரஞ்சக்காளையின் வேலை மூலமாக அவர் சம்பாதித்த பணத்தை எண்ணி அவர் மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தார். ரயில் நகரத்தொடங்கிய போது மெல்லிய குரலில் அவர் பாடினார்

‘தா - ய - க - த் - து அலன்டெலோனே!!’

எனக்குப்புரியவில்லை என்று அவர் நினைத்தார். ஆனால் எனக்குப் புரிந்தது. நெப்போலியன் என்ற வார்த்தைக்குப் பதில் அலன்டெலோன் என்ற வார்த்தையைப்போட்டு, பிரெஞ்சுப் பாடல் வரி ஒன்றை மாற்றிப்பாடினார். பிரஞ்சு மொழியில் அதற்கு ‘எங்கள் தாயகத்து அலன்டெலோன்’ என்று அர்த்தம். அவர்கள் ‘தாயகம்’ என்னுடையதல்ல.

ஒருவனுக்கு அவனது
சொந்த வீட்டில் சுதந்திரமாக
பேசுவதற்கு உரிமை
கிருக்குமாயின்,
அவன் நிச்சயமாக அடக்கு
முறையாளன் சுல்தானின்
கழுத்தை முறிப்பான்
குர்திஷ் பழிமொழி

சேதி தெரியுமாங்க
செவத்தக்கா?
நாதியில்லாம போச்சு
நம்ம கதை கேக்க.

சாதி சண்டையில்
சரமாறி சுட்டதால
வீதி வழி வந்த
வீராசாமி
செத்திட்டானா

கோழி சண்ட ஒன்னு
கும்மிருட்டில் நடந்ததுல
கோடிப்பக்கம் போன
குப்பாயி போயிட்டா

மாட்டு சண்டையில்
மானம் போக பேசுனதுல
மலையாத்தா மகன்
மாயாண்டி செத்திட்டான்

தண்ணி சண்டையில்
தரக் கொறவா பேசுனதால
தருமலிங்கத்த - பெருந்
தடியால அடிச்சிட்டானுங்க

வயத்து சண்டை

மு.நாகராஜன்

இத்தனை சண்டையும்
ஏண்டா வந்ததுன்னா
சாதிக்கொரு சங்கம்
சரியாய் அமைக்கப் போய்

எங்கெங்கோ
இருந்தவனுக்கு
இங்கேயே ஓட்டு கேட்டாங்க

அண்ணனுக்கு ஒரு கூட்டம்
தம்பிக்கொரு கூட்டம்
தாத்தாவுக்கொரு கூட்டம்
பேரனுக்கு இன்னொரு கூட்டம்

இத்தனை கூட்டத்தையும்
இனியும் ஒன்னாக்க
எந்த ஆசாமி
இனி வரப் போராறோ

குப்பாயி மகனும்
குடிகார முத்தையா பயலும்
செத்தவங்க புள்ளையெல்லாம்
சேர்க்க நெனைச்சிட்டாங்க
அத்தனையும் நடக்கும்
அவசரப்படாதே மலையாத்தா!!

என்னுடைய நண்பனின் நண்பனும்
எனக்கு நண்பன்!!
என்னுடை எதிரியின் எதிரியும்
எனக்கு நண்பன்!!

குந்திஷ் பழமொழி

மலையகத்தில் சாதியின் தாக்கம்

செ.விஜ்

உலகிலுள்ள மக்களனைவரும் வெவ்வேறு மதங்களில் பிறக்கும் போது ஒவ்வொரு இந்தியனும் பிறப்பாலும், திருமணத்தாலும் முடிவு செய்யப்படுகிற ஒரு சாதியினுள் பிறக்கிறான் ஒருவன் தன் மதத்தை மாற்றிக் கொள்ளலாம். ஆனால் யாரும் தன் சாதியை மாற்றிக் கொள்ளும் உரிமை கிடையாது. பிரபஞ்சத்திலிருக்கும் கழலுகின்ற ஆதாரமாக மாற்றம் உள்ளது. வர்க்கங்கள் தோற்றம் பெறு முன்னரே சாதியம் தோன்றவில்லையா? ஆரியர்கள் இந்தியாவினுள் நுழையும் போதே சாதியத்துடன் வரவில்லையா? அவ்வாறெனின் வர்க்கங்கள் ஒழிந்த பின்னும் சாதியம் நீடிக்கும் ஆபத்து இருக்கப் போகிறதல்லவா?

பொதுவாக இந்தியச் சமூகமும் குறிப்பாகத் தமிழர் சமூகமும் சாதியத் தளையால் விலங்கிடப்பட்டுள்ளன தொழில் நுட்ப விருத்தியும் முதலாளித்துவ முறைமைக்கான முழுமையான மாற்றம் நிகழவில்லையெனினும் ஏற்பட்ட மாற்றத்துக்குரிய விகிதாசாரத்தில் சாதியம் தளர்ந்து போய்விடவில்லை மேலும் கிறுக்க மடைவதாகவே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

1. சாதிய சமூக அமைப்பை உருவாக்கிய வரலாற்றுச் சக்திகள் எவை?
2. வரலாற்றுப் போக்கில் சாதிகள் எப்படி தோன்றின?
3. அவை எவ்வாறு வளர்ச்சிப் பெற்றன?

மனித சமுதாயம், கடந்தகால, நிகழ்கால அறிவு முழுவதையும் தனக்குள் வைத்துள்ளது. கியற்கை உண்மையானது அது தேக்கமடைவதில்லை. அது

எப்போதும் மாறிக் கொண்டே வருகின்றது வரும். அந்த மாற்றம் முறைப்பட்டதாகவோ ஒழுங்குடையதாகவோ இல்லை. ஆனால் கியக்கத்தை நோக்கி முடுக்கி விடப்பட்டுள்ளது.

இந்திய சாதிக்கட்டமைப்பைப் பார்ப்போமானால் ஆரம்பத்தில் நான்கு பிரிவுகள் உருவாக்கப்பட்டன என ஆய்வறிஞர்கள் சுட்டுவர். பிராமணர், வைசியர், சத்திரியர், சூத்திரர் என்பது அப்பிரிவுகளாகும். சாதியத்தை மிக விரிவாக ஆராய்ந்த டாக்டர் அம்பேத்கார் அதன் தோற்றம் வளர்ச்சி பற்றியும் சமூகத்தில் அதன் பாரிய தாக்கங்கள் சம்பந்தமாகவும் எடுத்து விளக்கியுள்ளார்.

இந்தியாவில் முவாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட சாதிகள் இருந்து வருவதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள். தமிழகத்தில் இச்சாதிகள் பல்வேறு பெயர்களால் தொடர்ந்தும் இருந்து வருகின்றன. தமிழகத்திலிருந்து கிலங்கைக்கு கொண்டு வரப்பட்ட மலையக மக்கள் சாதியத்தையும் கொண்டே வந்தனர். ஆனால் மலையக பெருந்தோட்ட மக்களிடையே 32 சாதிகளும் அதன் உப பிரிவுகளும் இருந்து வருகின்றன. அவை தற்போது அவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கை நடைமுறைகள் ஒவ்வொன்றிலும் பிரதிபலிக்கின்றன என்பது யாராலும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

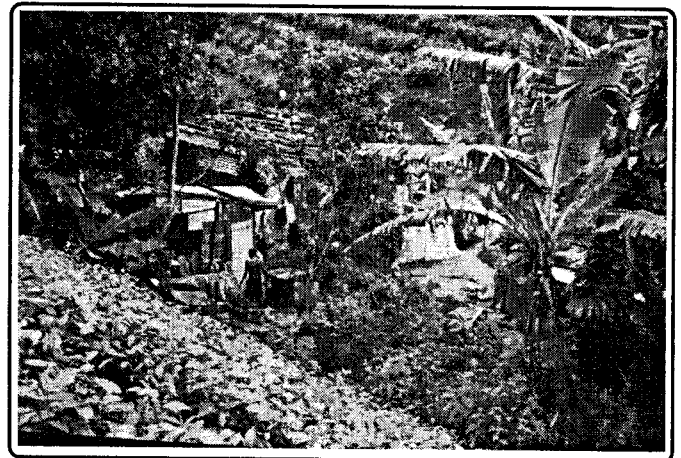
வெளிப்படையாகவே தெரிகின்ற ஆயிரம் வேற்றுமைகளுக்கு அடியில்

சீந்தனைகள்

நம்பிக்கைகள்

பழக்க வழக்கங்கள்

ஆகியவற்றில் இந்தியா எங்கும் ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது. பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், சீந்தனைகள் ஆகியவற்றில் ஒற்றுமை இருப்பதால் மட்டுமே ஒரே சமூகத்தை சார்ந்தவர்கள் என்ற குழுவை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அவ்வாறு ஒப்புக் கொள்வது என்பது ஒரு சமூகத்தை உருவாக்கும் அடிப்படைக்

காரணிகளையே தவறாகப் புரிந்து கொள்வது ஆகும். சாதிஅமைப்புகூட்டு நடவடிக்கையைத் தடுக்கிறது. கூட்டு நடவடிக்கையை தடுப்பதன் மூலம் சாதி அமைப்பு ஒன்றிணைந்த வாழ்க்கை முறையும் தன் உணர்வு கொண்ட ஒரு சமூகமாக உருக் கொள்ள முடியாமல் தடுக்கிறது. பொருள், உயிரினங்கள், மனித சமூகம், என்ற மூன்று வடிவங்களில் கியற்கை தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது. முடுக்கி விடப்பட்ட மாற்றம் சீரற்றதாகவும், அளவு ரீதியானதாகவும் உள்ளது. அளவு நிலையில் இருந்து பண்பு நிலையான மாற்றம் மெதுவாக நிகழ்வதில்லை. ஒரு பாய்ச்சலில் நிகழ்கிறது. அளவு மாற்றங்கள் பரிணாமத் தன்மை கொண்டவை. ஆனால் பண்பு மாற்றங்கள் புரட்சிகரமானவை.

விலங்கிலிருந்து மனிதன் தோன்றிய போது உணவு மட்டுமே அவனுடைய ஒரே அக்கறையாக இருந்தது. நீண்ட காலமாகவே அவன் உணவு சேகரிப்பவனாக இருந்தான். ஆசியாவானாலும், ஐரோப்பாவானாலும், ஆபிரிக்காவானாலும் மனிதன் எங்கெங்கு வசித்தானோ அங்கெல்லாம் உணவு சேகரிக்கும் முறை ஒரே மாதிரியாகவே இருந்தது.

திறமையிலும், சமத்துவத்திலும், மதிப்பிலும் இந்த அமைப்பு முழுமை பெற்றதாகவே இருந்தது. இன்னமும் கூட, இந்த அமைப்பின் பல்வேறு பகுதிகள் பல்வேறு வேலைகளுக்கான தன்மைகளைத்தான் கொண்டிருந்தனவே தவிர சாதிய முறையின் தன்மைகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

இந்தியாவில் இருந்து கிலங்கைக்கு தோட்டத் தொழிலுக்கென கொண்டு வரப்பட்டோர் பெரும்பாலும் உயர்ந்த சாதியினர் என்றழைக்கப்படும் சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லர். எனவே அவர்களுள் பெரும்பாலானோர் தத்தமது சொந்த பிரதேசங்களில் எவ்வகையான அடக்கு முறைக்கு ஆட்பட்டார்களோ அந்த குணம்சமே இங்கும் காணப்பட்டது. தமிழகக் கிராமங்களிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட போது அங்கு நிலவிய கிராமிய சாதிய சமூக அமைப்பு இங்குள்ள பொருளாதார வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற வகையில் ஒழுங்கமைப்பு பெற்றது.

பாரம்பரிய முறைமை தேவைப்பட்டது. அந்த பாரம்பரிய சமூக அதிகார வன்முறையை இந்தப் புவிமியல் சமூக சூழலிற் பயன்படுத்தி தொழிலாளர்களை ஒரு குறிப்பிட்ட மட்டத்தில் நசுக்கி, அடக்கி வைத்திருந்தனர் எனலாம்.

காத்தவராயன், மதுரைவீரன், மாரியம்மன் போன்ற கிராமிய தெய்வங்களுக்கு அந்தஸ்து அளித்து உயர்சாதி கடவுள்கள் என அழைத்து இந்த கோயில்களுக்குள் கீழ் சாதியினர் அனுமதிக்கப்படாமல் இருந்தது. அவர்களுடைய பண்பாட்டு வாழ்க்கையானது

கிடைநிலைச் சாதிகளைச் சேர்ந்த மக்களோடு இணைந்துள்ளது. கித்தோடு கிவர்களின் பாரம்பரிய கலைகளும் கிவர்களுடைய வாழ்வில் பின்னிப் பிணைந்திருந்தன என்பது கண்கூடாகும்.

சாதியத்தைத் தகர்க்கும் சமூக மாற்றம், அல்லது புரட்சி சாதி தோன்றிய போதே வெடித்தெழாதது ஏன்?

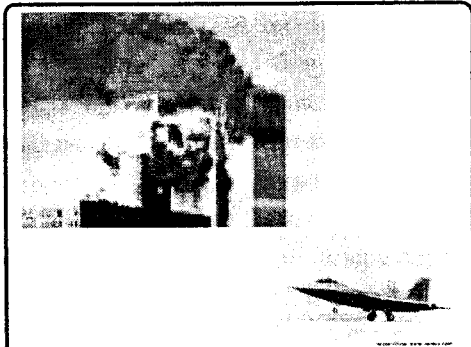
சாதியத்தைத் தகர்ப்பதற்கு எத்தகைய போராட்டங்கள் அவசியம்?

கிரேக்க - ரோம் சமுதாயங்களில் அடிமைப்புரட்சி வெடித்தெழுந்தது போல சாதியத்துக்கு எதிரான கூர்மையான வர்க்கப்போர் இங்கு நிகழவில்லை. அங்கே அடிமைகள் வேறு பகுதிகளிலிருந்து கைப்பற்றிக் கொண்டு வரப்பட்டவர்கள். தமது பண்பாடு, அதன் வேர்களையும் குடும்ப வாழ்வையும் கிழந்தவர்கள். அந்த வெறுப்பு போடு அடிமைத்தனத்தை தகர்க்கும் போர்ச்சுவாலை அவர்களுள் கனன்றெறிய முடிந்தது.

இங்கே சாதியத் தளைக்குள் கிறுகிப்போன கிணைக் குலங்கள் தமது பண்பாடு, வழிபாடு, வாழ் முறை ஆகியவற்றை கிழக்காத நிலையிலே சுரண்டப்பட்டனர். கிரத்த உறவு புனிதமாக்கப்பட்டது. அடங்கியிருக்க ஏற்ற தளையாக சாதியம் இருந்தது.

ஆனாலும் 21ம் நூற்றாண்டிலும் மலையகத்தில் சில அமைச்சர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், சாதியத் தளையில் இருந்து விடுபடாமல், விடுபடாவிடாமலும் மக்களை ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள் தம் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டு, பகடைக் காய்களாக பயன்படுத்துவதையும் நாம் அறியலாம்.

அதாவது, உயர்சாதி, கீழ்சாதி என வகுத்துக் கொண்டு தேர்தல்கள் மற்றும் ஏனைய நடவடிக்கைகளுக்கு சாதிய முறைமையால் மக்களை

நாங்கள் கெரில்லாக்களாக
இருந்த போது,
மானிடவியலாளர்களாக
இருக்கவில்லை!

தோமஸ் போர்டு நிக்கிரகுவா

ஒன்று சேரவிடாமல் உள்ளார்ந்த குழுக்களாகப் பிரித்து வைத்துள்ளனர். இதனால் இவர்களின் வாழ்நிலை, பொருளாதாரம் என்பன மிக தாழ் நிலையில் தான் தொடர்ந்தும் காணப்படுகின்றது. இவர்களின் இந்நிலைக்கு காரணமானவர்கள் மீண்டும் ஒரு முறை நிச்சயமாக இவர்களிடம் வருவார்கள். வாக்குகளைப் பெறுவதற்காக அப்போது அவர்களும் இவர்களும் சாதியின் தளையில் ஒன்றுபட்டவர்கள் என்று போலி வேசம் காட்டி விட்டுச் செல்வது தான் இன்று வாடிக்கையாகிவிட்டது.

மலையகத்தில் சில பாடசாலை அதிபர்கள் ஆசிரியர்களும் கூட சாதியத் தளையில் பின்னிப் பிணைந்திருப்பதால் இவர்களின் வழிகாட்டல் மிகப் பிரச்சினையாகவே காணப்படுகிறது.

இவர்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்காக மாணவர்களையும் சாதியமைப்பில் பிரித்துக்கொண்டு கின்னும் அக்கட்டமைப்பை விட்டு வெளிவர மறுக்கின்றார்கள். இவர்கள் தான் மலையகத்தில் அறிவுக் களஞ்சியங்களை புத்திமாண்களை, புத்திஜீவிகளை உருவாக்கப்போகும் ஆசிரியர்கள் இவர்கள் ஆசான் என்ற சொல்லுக்கே தகுதியற்றவர்கள் என்பது என்வாதம்.

உன்னத சமூகம் கியக்கத்தன்மை உள்ளதாக இருக்க வேண்டும். சமூகத்தின் ஒரு பகுதியில் ஏற்படும் மாற்றங்களை மற்றப் பகுதிகளுக்குப் பரப்புவதற்கான வழிவகைகள் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். அந்தச் சமூகத்தில் பல வகைப்பட்ட கருத்துக்களும் திட்டமிட்டு பகிர்ந்து கொள்ளப் படுவதற்கும் பரப்பப்படுவதற்கும் இடம் இருக்க வேண்டும். மற்ற அமைப்புகளோடு தொடர்பு கொள்வதற்கான பலதரப்பட்ட சுதந்திரமான வழிகள் இருக்க வேண்டும் அதாவது சமூகக் கலப்பு ஏற்பட வேண்டும். அதற்குப் பெயர்தான் சகோதரத்துவம். சகோதரத்துவம் என்பது ஜனநாயகத்தின் மற்றொரு பெயர். ஜனநாயகம் என்பது ஓர் அரசாங்க வடிவம் மட்டுமல்ல. பிரதானமாக அது ஒரு கூட்டு வாழ்க்கை முறை வழி வழியாகக் கொடுக்கப்பட்ட அனுபவங்களின் தொகுப்பு அது. சாரத்தில் அது சக மனிதர்களுக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் செய்யும் மனப்பாங்கே ஆகும். சாதிய அமைப்பு ஜனநாயக விரோதமானது. மக்கள் ஜனநாயகம் வென்றெடுக்கப்படுவதன் மூலமாகவே சாதியத்தை சமூகத்திலிருந்து அகற்ற முடியும்.

எங்கே நீதி இருக்கிறதோ அங்கே எனக்கு உரிமை இருக்கும் எனக்கு உரிமை இருக்குமாயின் அங்கு நீதியும் இருக்கும்

குர்திஷ் பழிமொழி

தொலைவும் ரசிப்பும்

கணனி வழியே ஒரு கணமான மின்மடல் வந்து விழுந்தது. வீர்த்துப் பார்த்ததன்.

அருவி ஒன்று நுரை பொங்கத் துள்ளிக் குதித்தது, அந்தி வானம் சூரியனின் செம்மையை அணிந்து மகிழ்ந்தது, பனி மலைகள் பாதரசமாய் உருகி வழிந்தன, வனங்கள் வானுயர நிமிர்ந்து நின்றன, மலர்கள் மரணத்தை மறந்து சிரித்திருந்தன, வல்லுறொன்று வான் வெளியை அளந்தது, அனில்களும் ஆந்தைகளும் பானையும் புன்வெளியுமாய்ப் படங்கள் ஒரு நூறாய் வீளைந்தன.

ஒவ்வொரு படத்திலும்

கியற்கையின் அழகின் உன்னதத்தை வியந்து போற்றும் ஒரு வாசகம்.

கணனி முன் குந்தியிருந்து

படங்களை எனக்கு அனுப்பியவன், எப்போதாவது, ஆறுதலாகத், தன் அறையின் யன்னல் வழியாக, கிரவிலோ பகலிலோ, தன் தலைக்கு மேலிருந்து வானத்தை பார்த்திருப்பானா?

சி. சிவசேகரம்

எனக்கு எதிராக பலாத்காரம் புரியப்படுமாயின் அதற்கு எதிரான பலாத்காரம் என்னிடம் உருவாகும்

குர்திஷ் பழிமொழி

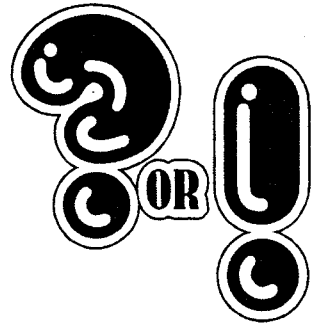
வினாக்குறியா? வியப்புக்குறியா?

தலைப்பு புதுக்கவிதையானதின் தலைப்புமல்ல, கவிதை வரிகளுமல்ல, மலையக சமூகத்தினைப் பற்றிய அங்கலாய்ப்புகளின் எத்ரொல்யே,....

இன்றைய மலையகச் சமூகம் பற்றி நம்பிக்கையினமும், தெளிவற்ற போக்கும் காணப்படுகின்றது. தெளிவற்ற போக்கு இருப்பது இயல்பானதே. சமூகம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் விதத்தினை - அவ்வியக்குத்துக்கான விசைகளை - இனங் காணவும், நுணுக்கமாகப் புரிந்து கொள்ளவும் முடியாமற் போவதே இதற்கான காரணம். இதனால் தெளிவின்மை போக்கிக் கொள்ளப்படக்கூடியது.

ஆனால் சமூகம் பற்றிய நம்பிக்கையினம் பாரதூரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடியது. நம்பிக்கையினம் விரக்திக்கு இட்டு செல்வதோடு, அதன் அடிப்படையிலான செயற்பாடுகளுக்கும் வழிவகுக்கும். இவ்வாறான செயற்பாடுகள் நடக்கக்கூடிய, நடத்தப்படக்கூடிய வாய்ப்புகள் என்றுமே உண்டு. பெருந்தோட்டங்கள் கம்பனிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட கட்டத்தில் இதற்கான கீற்றுகள் தோன்றின. அவை மழுங்கடிக்கப்பட்ட விதமும், பயன்படுத்தப்படாது போனது குறித்தும் பிரிதாக ஆராயப்பட வேண்டும்.

சமூக மாற்றத்தின் நாட்டமுடையோர் மாற்றம் சடுதியாக ஏற்பட வேண்டுமென அங்கலாய்ப்பது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது. மனித இச்சைப்படி அல்லது எதிர் பார்ப்புப்படி மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து விடுவதில்லை. மாற்றங்களுக்கான அகக் காரணிகளோடு புறக்காரணிகளும் பொருந்திவரும் போது அது ஏற்பட்டேதீரும். எனினும் அதற்கும் மருத்துவச்சியின் சேவை தேவை என அறிஞர் கூறுவர். இவ்வுண்மைகளை சரியாகக் கிரகித்துக் கொண்டால் மலையகத்தில் மாற்றம் அன்மையில் ஏற்படுமா என்ற ஐயம் எழாது.

பி.மரியதாஸ்

இந்த விளக்கப் பின் புலத்தில் மலையக நிலைமைகளைப் பார்ப்போம்

மலையக மக்களுக்கு இனத்துவ அடிப்படையிலான பிரச்சினைகளும், தொழில்சார் (வர்க்க) பிரச்சினைகளும் இருக்கின்றன. இந்த வாய்ப்பாட்டினை சரியாக விளங்கிக் கொள்வதில் சிக்கல் உண்டு.

இனத்துவ அடிப்படையிலான பிரச்சினை எவ்வாறு தோற்றம் பெற்றது என்பதின் விளக்கத்தினடிப்படையில் இச்சிக்கலைத் தீர்க்கலாம்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்திலேயே இதற்கான தோற்றுவாயைக் காண்கிறோம். தேசியச்செல்வத்தினை ஆங்கிலேயரோடு சேர்ந்து பங்கு போட்டுக் கொள்வதில் போட்டி போட்ட சுதேச மேட்டுக் குடியினரின் செயல்கள் மூலம் இது தோற்றம் பெறுகின்றது. கோல்புறாக் சீர்த்திருத்தங்களின் அடுத்த கட்ட யாப்பு வளர்ச்சிகளைக் கூறும் மனிங், மெக்கலம் சீர்த்திருத்தங்கள் சாதாரண மக்களை அரசியலில் ஒதுக்கி வைத்ததற்கு எதிர்ப்புகள் தோன்றவில்லை. பிரதிநிதித்துவத்தை இன அடிப்படையில் அமைத்ததற்கும் எதிர்ப்புகள் எழவில்லை. பின்னர் கல்வி, சொத்து தகைமை அடிப்படைகளை இதற்காகச் சேர்த்துக் கொண்டதற்கும் ஆட்சேபனைகள் ஏற்படவில்லை. டொனமூர் குழுவினரின் விசாரணைகளின் போது 4% மானோரே வாக்குரிமை பெற்றிருந்த போதிலும் பெண்களுக்கும், இந்திய வம்சாவளியினருக்கும் வாக்குரிமை விரிவுபடுத்தப்படுவதனை இம்மேட்டுக் குடியினர் விரும்பவில்லை.

இதிலிருந்து மலையகத் தமிழர் இனத்துவ அடிப்படையில் ஓரங்கட்டப்பட்டதற்கு சிங்கள மேட்டுக்

குடியினர் மட்டுமல்ல தமிழ் மேட்டுக் குடியினரும் காரணமாக இருந்துள்ளனர் என்பது புலப்படுகின்றது. ஓரங்கட்டப்பட்டது மலையகத்தமிழர் மட்டுமல்ல, சிங்கள, தமிழ் வெகுஜனங்களுமாவர். இதற்கான காரணம் சமூகத்தில் காணப்படும் உற்பத்திக் காரணிகளுக்கு உரித்துடையோர், அதனடிப்படையில் எழும் உற்பத்தி உறவு ஆகியவற்றில் தங்கியுள்ளது. 1931ல் சர்வ ஜன வாக்குரிமையை எதிர்த்த தமிழர் தலைமைகள் இருந்ததனையும் 1949 இல் இந்திய வம்சாவழித்தமிழரின் குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டதனை ஆதரித்த தமிழர் தலைமைகள் இருந்ததையும் புரிந்து கொண்டால் இதனை இலகுவாக விளங்கிக் கொள்ளலாம். இதிலிருந்து இனத்துவ பாகுபாடு வர்க்க நலன் சார்ந்த செயற்பாடுகளின் விளைவு என்பதனை புரிந்து கொள்ளலாம்.

இதிலுள்ள இன்னோர் அம்சத்தையும் கவனத்திற் கொள்ள அவசியமானது. இனத்துவம் என்பது இன, மொழி, கலாசார, பண்பாட்டு தனித்துவங்களை உள்ளடக்கியது. இத்தனித்துவங்கள் அழிக்கப்படுவதன் மூலம் ஓரினத்தின் ஆளுமை அழிக்கப் படுகிறது. சிறுபான்மையோர், விளிம்பு நிலை மக்கள் ஆகியோரே இவ்வாறான ஆளுமைச் சிதைவுக்கு இலகுவாக ஆட்படுகின்றனர். இதற்கு இனத்துவ அடிப்படை மட்டுமல்ல வர்க்க அடிப்படையிலான - பொருளாதார ரீதியிலான - காரணிகளும் உண்டு. இலங்கையில் இன ஒடுக்குமுறை, மனித உரிமைகள் மறுப்பு, தொழிலாளர், விவசாயிகளின் உரிமைகள் பறிப்பு ஆகிய யாவும் இதனடிப்படையில் ஏற்பட்டனவே ஆகும்.

மறுபுறத்தில் நலன்புரி அரசு என்ற நிலை மெல்ல மெல்ல உருமாறி ஒடுக்கு முறை அரசு என்ற அரசின் உண்மை உருவத்தை காட்டுவதாக மாறியது. சுதந்திரம் பெற்ற காலத்தில் இருந்தே பொதுப்பாதுகாப்புச் சட்டம் என்ற ஏற்பாடு இருந்தது. ஆரம்பத்தில் தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களை நசுக்குவதற்கு அது பிரயோகிக்கப்பட்டது. சிறுபான்மையினரின் மீதான பாகுபாடுகள் கூடி, வன் செயல்கள் அதிகரித்துக் கொண்டே போன கட்டத்தில் இனவிடுதலைப் போராட்டம் தோற்றம் பெற்றது. இதனை நசுக்குவதற்காகப் பயங்கரவாத தடைச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இதன் பின்னர் இவ்விரு சட்டங்களும் மக்கள் எழுச்சியை நசுக்குவதற்காகப் பிரயோகிக்கப்பட்டன. இந்த பொதுவான போக்கினடிப்படையிலேயே மலையக மக்களின் இனத்துவ அடையாளங்களை அழிப்பதற்கான

நடைமுறைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இன விடுதலைப் போராட்டம் வலுவாகி விரிவடையத் தொடங்கிய பின்னர் ஓரம்சத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு, அதன் தோற்றுவாயான மற்றோர் அம்சம் - பொருளாதாரக் காரணி - அழுத்தம் பெறத் தவறி விட்டது. இது ஒரு தற்செயல் போக்கல்ல ஏற்றத்தாழ்வுகள் விரிவடைந்துள்ள நிலையில் மக்களின் அதிர்ப்தியினை திசை மாற்றவும் இது பயன் படுகின்றது. மலையக அரசியல்வாதிகளுக்கு சத்தியாகிரகம், பிரார்த்தனை போன்ற சித்து வேலைகளோடு இது இன்று வாய்ப்பான கருவியாகியுள்ளது. இதனால் இனத்துவ அடிப்படையில் யோசிக்கும் போது மிகுந்த அவதானம் தேவையாகின்றது.

முதலாளித்துவ அரசு சமுதாயத்தை முதலாளித்துவ சமுதாயமாக மாற்ற முயல்கின்றது. அதாவது, தனது சாயலில் - தனக்கு ஏற்றவாறு - மனிதனை மாற்றியமைக்க முயல்கின்றது. சமயம் இதற்கான பாரம்பரிய மார்க்கங்களில் ஒன்று. ஊடகங்கள், பொழுது போக்குச் சாதனங்கள், போதனை முறைகள் ஆகியவற்றை தனது செல்வாக்கின் கீழ் வைத்துக் கொண்டு தனது சாயலில் மனிதனை மாற்றியமைக்கும் கைங்கரியத்தை நாசுக்காக நடைமுறைப் படுத்துகின்றது. மூளைச் சலவைக்காக இவைகளைப் பயன் படுத்துவதோடு, புறநிலை ரீதியான மாற்றத்திற்காக நுகர்வு அவாவினை ஏற்படுத்துகின்றது. மாறி வரும் சமூகச் சூழலில் இயல்பாகவே ஏற்படும் வளர்ச்சியும், முன்னேற்றமும் ஏற்படுவதனை தனது சேவையால்தான் இவை ஏற்படுகின்றன என்ற மாயையை ஏற்படுத்துகின்றது.

பொருளாதார வளர்ச்சியின் ஒரு துளியினை இதற்காகப் பயன்படுத்துகின்றது. பிரித்தானிய தொழிலாளர் வர்க்கம் ஆரம்பத்தில் பெற்ற படிப்பினை யை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

கைத் தொழில்மயமான ஆரம்பகட்டங்களில் கொடூரமான சுரண்டலால் விரக்தியடைந்த தொழிலாளர்கள் தொழிற்சாலைகளையும், கருவிகளையும் உடைத்து நொறுக்குமளவிற்கு முர்க்கத்தை காட்டினர். பின்னர் முதலாளிகளின் சுரண்டலில் ஒரு துளி அவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. அதனால் முர்க்கந்தணிந்த தொழிலாளர் வர்க்கம் மெல்ல மெல்ல போராட்ட குணம்சத்தினை இழந்தது. ஏகாதிபத்திய சுரண்டலின்

ஒரு துளியும் இதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. முதலாளித்துவமான (Bourgeoisified) தொழிலாளர் வர்க்கம் என்று மார்க்ஸ் இதனை குறிப்பிட்டார். இதே நடைமுறையில் முதலாளி வர்க்கம் வெவ்வேறு அளவுகளில் வெவ்வேறு வழி முறைகளின் மூலமும் பிற சமுதாயங்களிலும் மேற்கொள்கின்றது. பிரித்தானிய உதாரணம் வளர்முக நாடுகளின் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினருக்கு அதே மாதிரி பொருந்தி வராது என்பதினை மனங்கொள்ள வேண்டும்.

இந்த விளக்கத்தின் அடிப்படையில் இலங்கையை நோக்கும் போது 1948ஐ அடுத்த கட்டத்தில் அரசின் நலன் புரிச்செயல்கள் இடம்பெற்றதையும், பின்னர் அவை படிப்படியாக மாற்றப்பட்டு, தேசிய மயம், மக்கள் மயம், ஜனசுவிய, கம்உதாவ, சமுர்த்தி என்ற புதிய திட்டங்கள் புகுத்தப்பட்டதையும் பார்க்கின்றோம். அதேவேளை அரிசியின் விலை சிறிது அதிகரிக்கப்பட்டதனை மூர்க்கமாக எதிர்த்த தொழிலாளர் வர்க்கம் பின்னர் இலவச ரேசன் அரிசி விநியோகத்தை முற்றாக நீக்கிய போது வாளாவிருந்ததனையும் காண்கின்றோம். நுகர்வு மயமும், சிறு துகள்களாகக் கிடைத்த வசதிகளும் இதற்கான மனோபாவ மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தின. எனினும் விழிப்பு நிலை அஸ்தமித்து விடவில்லை. இலங்கை அரிசியல் போக்கிலேற்பட்ட ஜனரஞ்சக (Populist) அரசாங்கங்கள் விழிப்புணர்வை வீழ்த்தியழிக்க முற்பட்ட போதும் அது வெற்றி பெறாததனை காட்டக் கூடிய நிகழ்வுகள் அடிக்கடி ஏற்பட்டு வந்துள்ளதனை காண்கின்றோம். எனவே தேசிய மட்டத்தில் மயக்கத்திற்கான மகுடி இசைத்துக் கொண்டு இருந்தாலும் அதனை மீறிச்செல்லும் போக்கும் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றது.

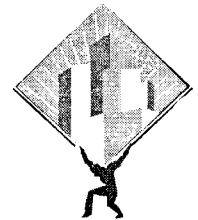
மலையகத் தொழிலாளரைப் பொருத்தளவில் இப்பண்பு குறைந்த வீச்சினையே கொண்டிருக்கிறது. இனத்துவ, தலைமைத்துவ அடிப்படைகளே இதற்குக் காரணம். இன்று இவை தகரும் நிலையில் உள்ளன. தகர்வையும், தறிப்பையும் தடுப்பதற்காக இனத்துவ, தொழிலாளர் நல நோக்கு போர்வைகளுடனான கோஷங்கள் முன்வைக்கப் படுவதனை காண்கின்றோம்.

தேசிய வருமானத்திற்குக் கணிசமான பங்கினை செலுத்துபவர் தோட்டத்தொழிலாளர்கள். தேசத்தின் பல்வேறு உட்கட்டமைப்பு வளர்ச்சிகளுக்கும், நலன்புரி சேவைகளின் விரிவாக்கத்திற்கும் அவர்களின்

உழைப்பு பாரிய பங்கினை செலுத்தியிருக்கின்றது. ஆனால் நாட்கூலியை மட்டுமே உற்பத்திக் கருவியாக கொண்டவர்கள். தொழிலாளர் வர்க்கமாய் இருப்பதனால் இழப்பதற்கு ஏதுமற்றோருக்குரிய போராட்ட குணம்சத்தினை கொண்டோர். இதனை ஆளும் வர்க்கத்தினர் நன்கு அறிவர். அதனால் சுரண்டலில் இவர்களுக்கும் சிறு துளி கொடுக்கப்படுகின்றது. மூளைச்சலவையோடு புறத்தேயும் சில ஏற்பாடுகளுக்கான வாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. வேலைத்தள கெடுபிடி தளர்வு, சிறிதளவு வீட்டு வசதி, மின்சார வசதி போன்றன ஏற்பட்டுள்ளன. ஊழியர் சேமலாப நிதி, ஊழியர் நம்பிக்கை நிதியம், மரக்கறி தோட்ட வருமானம், ஆடைத்தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் யுவதிகளின் வருமானம், மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் பணியாளர்களாக சென்றோர்களின் வருமானம் ஆகியவற்றால்தான் இம்மேன்றிலை சாத்தியமாயிற்று. இவ்வாறான வளர்ச்சிகள் இயல்பாக ஏற்படுபவை. தொழிலாளரின் கூலி அதிகரிப்பால் சாத்தியமானதல்ல இவ்வளர்ச்சி. இவ்வளர்ச்சியிலும் பாதக விளைவுகள் ஏற்படுவதை கவனிக்கத் தவறிவிடக்கூடாது. தொலைக்காட்சியும், வீடியோ படங்களும் விழிப்புணர்வை மழுங்கடிப்பதனை உதாரணமாக கூறலாம். ஆகவே இயல்பான மேனிலை நகர்விலும் நச்சுத்தடம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

மறுபுறத்தில் இவ்வியல்பான மேனிலை நகர்வு ஏற்படாதிருந்தால் என்ன நிலை ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதனை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் தொழிலாளரின் போராட்டப் பண்பு கூர்மையும், விரிவும் அடைந்திருக்கும். ஆளும் வர்க்கம் விரித்துள்ள மாயவலை மறையும் போது

**பொருளாதார நெருக்கடி
என்பது இனரீதியான
நெருக்கடியும் தான்!
இனரீதியான நெருக்கடி என்பது
பொருளாதார நெருக்கடியும்
தான்!!**

இப்பண்பு வீரியத்தோடு வெளிப்படும்.

தொழிலாளர்களின் நாட்கூலி சதக் கணக்கிலிருந்து நூறு ரூபாவையுந் தாண்டி விட்டது. அதே வேளை இலவச ரேசன் அரிசி இல்லாமற் போனதோடு, அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகள் அசுர வேகத்தில் உயர்ந்துள்ளன. வாழ்க்கைச் செலவினங்களுக்கும் வருவாய்க்கும் பாரிய இடைவெளி தோன்றியுள்ளது. இதனை சமாளிப்பதற்காக தொழிலாளர் தோட்ட வேலையைப் புறக்கணித்து அன்றாடம் இருநூறு, இருநூற்று ஐம்பது ரூபாய்களை கைகளில் பெறுவதற்காக மரக்கறி தோட்ட வேலைகளுக்காகச் செல்வதனைக் காண்கிறோம். (இதனை அறிய முடியாதோர் நாற்கூலியாக நூற்றி ஐம்பது ரூபாயை கோரும் கட்டமிது.) படிப்பறிவு விரிவடைந்த போதிலும் இளைஞர்கள் வேலை வாய்ப்பின்றி முடங்கிக் கிடக்கின்றனர். அதே வேளை அவர்களை யொத்த கல்வித்தகைமைகள் இல்லாதோர் தலைமை தர்பார் நடத்துவதனையும் காண்கிறோம். யுவதிகளுக்கு ஆடைத் தொழிற்சாலைகளை விட்டால் வேறு கதியில்லை. ஆனால் மேட்டுக் குடியினரின் பிள்ளைகள் உயர் தொழில் வாய்ப்புகளை பெற்று அதிகார நிலையில் இருப்பதனையும் காண்கின்றோம். கிராமப் புறங்களிலும் இதே நிலைதான் காணப்படுகின்றது. “கொழும்பட்ட கிரி அபட்ட கெக்கிரி” என்ற சுலோகம் கிராமப்புறங்களில் எழுந்துள்ளது.

இன்று நடைமுறையில் உள்ள திறந்த பொருளாதார முறை உள்ளோர் - இல்லா தோரிடையே பாரிய ஏற்றத் தாழ்வுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த முறைமையுள்ள எல்லா நாடுகளிலும் இதே நிலைதான் காணப்படுகின்றது. ஆளும் வர்க்கத்தார் அரவணைத்துக் கொண்ட இம்முறைமையை எதிர்த்து எல்லா நாடுகளிலும் மக்கள் போராடுகின்றனர். இலங்கையிலும் இவ்வாறான முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. நாளாந்தம் எங்கோ ஓரிடத்தில் வேலை நிறுத்தம், பகிஸ்கரிப்பு, ஆர்ப்பாட்டம் போன்றவை நடத்தப்படுகின்றன. இவை ஒழுங்கமைக்கப்படா தவையாக இருந்த போதிலும் அதிர்ப்பதியின் வெளிப்பாடாகவும், போராட்டத்தின் சமிக்ஞையாகவும் காணப்படுகின்றன. நாட்டின் ஒழுங்கு குறைந்து போயுள்ள நிலையில் மக்கள் தாமாகவே நியாயத்தை நிலைநிறுத்த முயல்வதும், குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்க முனைவதும் இதன் வெளிப்பாடாகவே அமைகின்றது.

மலையகத்தில் தோட்டங்கள் கம்பனிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட காலம் முதல் தன்னெழுச்சிப் போராட்டங்கள் நடந்து வருகின்றன. சுய நலத்திற்காக இவ்வெழுச்சி உணர்வை தலைமைகள் பயன்படுத்துகின்ற போதிலும் போராட்ட உணர்வு பீறிட்டுக் கொண்டிருப்பது எதிர்கால சுபிட்சத்திற்கு அறிகுறி.

சர்வதேச நிலைமைகளும் இதற்குத் தோதான தடத்திலேயே சென்று கொண்டிருக்கின்றன. முதலாளித்துவத்தின் புதிய பொருளாதார முறைமை பாரிய நெருக்கடிக்குள்ளாகியுள்ளது. உலக வர்த்தக அமைப்பு கூட்டங்களை நடத்த முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. இதற்கு எதிராக ஆர்ப்பரிப்போர் மூன்றாம் உலக நாட்டவர்களல்லர். மாறாக வளர்ச்சியடைந்தநாடுகளின் தொழிலாளர்களும், நியாயத்தை நாடுவோருமேயாவர். இதனை ரட்சிக்கும் சண்டியானான ஐக்கிய அமெரிக்கா நாளுக்கு நாள் தனிமைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. 2001 செப்டம்பர் 11 நிகழ்வோடு கிலி பிடித்து, சுதந்திர தினத்தைக் கூட வெளிப்படையாக நடத்த முடியாமல் தவிக்கின்றது. கௌரவ முனைப்பாக ஜன்னி கண்டவர் போல உளறவும், தடுமாறி வேலைகளைச் செய்யவும் முனைகின்றது. பிடல் கெஸ்ட்ரோ, சதாம் ஹுசைன், யாசீர் அரபாத் போன்ற தலைவர்கள் அகற்றப்பட வேண்டுமென்ற அளவிற்கு சுரம் மேவியுள்ளது.

போராட்டங்களுக்கு ஆதரவு காட்ட சோவியத் ரஸ்யா இல்லையே என்று ஏங்க வேண்டியதில்லை. நெறி பிறழ்ந்து, சீரழிந்த ரஸ்யா இல்லாமற் போனது தெளிவோடு, சுய வழியில் போராட வழி வகுத்துள்ளது. சுய காலில் நிற்கும் தெளிவும், தெம்பும், உணர்வும் ஏற்படக் கூடிய குழல் தோன்றியுள்ளது.

எனவே தேசிய, சர்வதேசிய போக்குகள் ஆரோக்கியமாகவே உள்ளன. இதனால் மலையக மக்களின் எதிர்காலம் இருண்டதாக இருக்கப் போவதில்லை. விடிவை சாத்தியமாக்கும் வழி முறைகளும், தலைமைத்துவமும் மாறி வரும் புறநிலைகளால் தீர்மானிக்கப்படும்.

பாடைமாத்தியில் சில பதிவுகள்

மேல் கொத்மலை நீர்மின் திட்டத்திற்கு எதிரான மக்கள் இயக்கம்.

14 ஏப்ரல் 2002 அன்று புதியமலையகம் புதிய பண்பாட்டு அமைப்பு, புதிய ஜனநாயக கட்சி, அகில இலங்கை ஐக்கிய தொழிலாளர் காங்கிரஸ், உட்பட பல கலை இலக்கிய அமைப்புகள், தொழிற்சங்கங்கள், அரசியல் கட்சிகள், வெகுஜன அமைப்புகளும் ஒன்றிணைந்து மேல் கொத்மலை திட்டத்திற்கு எதிரான மக்கள் அமைக்கப்பட்டது. அழிவுபூர்வமான அத்திட்டத்திற்கு எதிராக மக்களுக்கு அறிவூட்டி மக்களின் எதிர்ப்பை ஒருங்கிணைக்கும் நோக்குடன் பல எதிர்ப்பியக்கங்களை முன்னெடுப்பதென அவ்வியக்கம் தீர்மானித்தது.

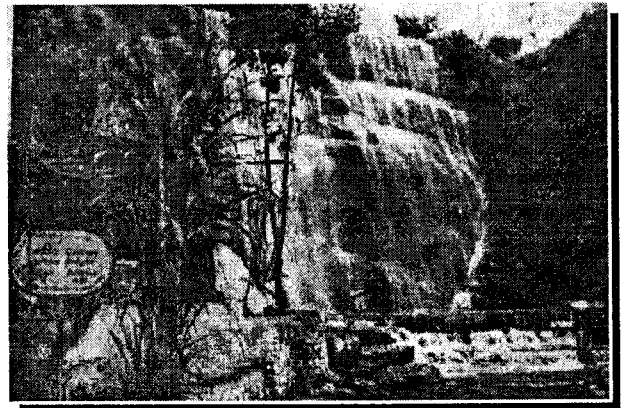
அதனடிப்படையில் யூலை 27 ம் திகதி கையெழுத்து இயக்கத்தை ஆரம்பித்தது. அத்துடன் சிங்களத்திலும், தமிழிலும் துண்டுப்பிரசுரங்களை விநியோகித்தது. பல அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகள் உட்பட 10 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கையெழுத்துக்கள் எடுக்கப்பட்டன. அவை ஜனாதிபதி, பிரதமர், நீர் மின் சக்தி அமைச்சர் ஆகியோருக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டன. அத்திட்டத்திற்கு கடனுதவியை ஜப்பான் அரசு வழங்குவதால் இலங்கையில் உள்ள ஜப்பானிய தூதுவர்டமும் அத்கையெழுத்துக்கள் அடங்கிய பிரதியும் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

இதைவிட ஆகஸ்ட் 11 ம் திகதி நுவரெலியா மாவட்ட ஊடகவியலாளர்களும் குழுவியல் இயக்கங்களும் தலவாக்கொல்லை நகரில் நடத்திய மேல்கொத்மலை திட்டத்துக்கு எதிரான மறியல் போராட்டத்தில் பெரும் எண்ணிக்கையான சிங்கள மக்களும் கலந்து கொண்டனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மலையக தமிழ் மக்கள் மிகச்செறிவாக வாழும் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் பெரும்நிலப்பரப்பை பிரயோசனமற்ற வகையில் நீரில் மூழ்கடிக்கவுள்ள மேல்கொத்மலை நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களை முற்றாக கைவிடப்படும்வரை எதிர்ப்பியக்கங்களை தொடர்ச்சியாக முன்னெடுப்பதென மேல் கொத்மலை திட்டத்திற்கு எதிரான மக்கள் இயக்கம் தீர்மானித்துள்ளது. இவ்வியக்கத்தின் நடவடிக்கைக்கு மேலும் மேலும் ஆதரவு பெருகி வருகின்றது.

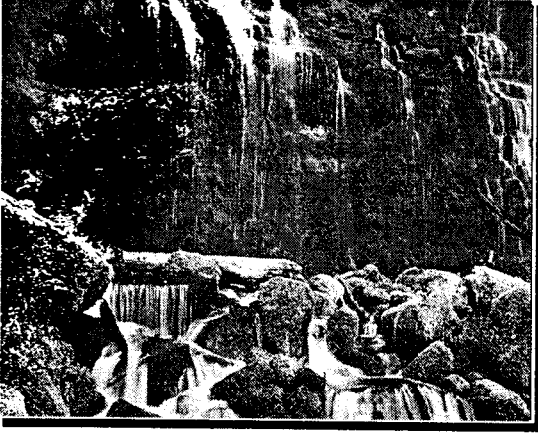
இலங்கையில் இறுதியாக இருக்கின்ற மேல்கொத்மலை திட்டத்தை நிறைவேற்ற கடந்த காலங்களில் ஐ.தே. கட்சி அரசாங்கமும் பொது ஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கமும் எடுத்த பல நடவடிக்கைகள் மக்களின் எதிர்ப்பினால் கைவிடப்பட்டது.

காலஞ்சென்ற அமைச்சர் காமினி திஸானாயக்க அவரின் பேரினவாத நிகழ்ச்சி நிரலை நிறைவேற்றும் நோக்கில் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற முயற்சித்தார். அதாவது நுவரெலியா மாவட்டத்தில் மலையகத்தமிழ் மக்களின் வாக்கு பலத்தை குறைக்க வேண்டும் என்பது அவரின் நீண்ட காலத் திட்டமாகும். அவரால் அதனை நிறைவேற்ற முடியவில்லை.

ஆனால் அவரின் மகனும் தற்போதைய ஐ. தே. மு. அரசாங்கத்தின் பிரதியமைச்சருமான நவின் திசானாயக்கவும் அவரின் மாமனாருமான நீர் மின்சக்தி அமைச்சருமான கரு ஜயகுரியவும் காமினி திஜாநாயக்கவின் நிறைவேறாத விருப்பங்களை நிறைவேற்ற முயற்சிக்கின்றனர். அதனாலேயே மேல்கொத்மலை திட்டத்தை நிறைவேற்ற கரு

ஜயகுரிய விடாப்பிடியாக இருக்கிறார். அவருக்கு அமைச்சர் பெ. சந்திரசேகரம் வெளிப்படையாக ஆதரவு தெரிவித்து வருகிறார்.

மலையக மண்ணையும், மக்களையும் இரட்சிக்கப் போவதாக கூறிக் கொண்டு அரசியலுக்கு வந்த ம.ம.மு தலைவரும் அமைச்சருமான பெ. சந்திரசேகரம் அவருக்கும் அவரின் சகாக்களுக்கும் உத்தேச திட்டத்தில் பல ஒப்பந்த வேலைகளை பெற்று கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை கமிஷனாக பெறலாம் என்ற நம்பிக்கையில் மலையக தமிழ் மக்களுக்கு அபிவிருத்தியும், வேலைவாய்ப்புகளும் கிடைக்கப் போவதாக போலீ காரணங்களை கூறிவருகிறார்.

அத்திட்டத்தை சந்திரசேகரன் ஆதர்ப்பதாலும் அவர் எதிர்பார்த்த ஒப்பந்த வேலைகள் கிடைக்காது என்பதாலும், மக்களின் எதிர்ப்பினாலும் இ.தொ.கா. தலைவரும் அமைச்சருமான ஆறுமுகம் தொண்டமான் எதிர்த்துவருகின்றார். அவ்வெதிர்ப்பு மௌனமான எதிர்ப்புதான்.

ஒரு தலைவர் ஆதரித்த போதும் இன்னொரு தலைவர் மௌனமாக எதிர்த்த போதும் மக்களின் எதிர்ப்பு உரமாகவே இருக்கிறது.

மேல்கொத்மலை திட்டத்தின் கீழ் தலவாக்கொல்லை, கல்டோனியா ஆகிய நீர்த்தேக்கங்கள் அமைய விருக்கின்றன. அதனால் ஆயிரக்கணக்கான வளமான ஏக்கர் நிலம் நீரில் மூழ்கடிக்கப்படவிருக்கிறது. இதனால் வளமான நிலம் இழக்கப்படுவதுடன், அத்திட்டத்தினால் ஏற்படவுள்ள சிங்கள குடியேற்றங்களால் அப்பகுதியில் வாழும் மலையக தமிழ் சிங்கள மக்களிடையே பதற்றம் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. நீர்த்தேக்க பகுதியில் அமையவுள்ள இராணுவ முகாம்களாலும் மலையக தமிழ் மக்களின்

பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்படலாம். பாரிய சூழலியல் பாதிப்பு ஏற்படும். இத்திட்டத்தினால் பாதகமான பொருளாதார சமூக விளைவுகள் ஏற்படும்.

இவ்வளவு அழிவுகளுக்கும் மத்தியில் அத்திட்டத்தினால் பெறக்கூடிய ஒரே நன்மை 150 மெகாவார்ட்டிஸ் மின்சாரம் மட்டுமே. அதுவும் அப்பகுதி வாழ் மக்களுக்கன்றி அப்பகுதியில் அமையவுள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கே வழங்கப்படவுள்ளது.

மக்களுக்கு மிகையான அழிவை ஏற்படுத்தவுள்ள மேல்கொத்மலை திட்டத்திற்கு எதிராக மலையக மக்களின் பங்களிப்புடனான எதிர்ப்பியக்கம் முன்னெடுக்கப்படுவதும் அதற்கு சிங்கள மக்களின் பங்களிப்பும் ஆதரவும் இருப்பதும் வரவேற்கத்தக்க மக்கள் நடவடிக்கை ஆகும். 1979 முதல் அத்திட்டத்திற்கு மக்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்து வருகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தற்போது இ. தொ. கா தலைவரும் அமைச்சருமான ஆறுமுகம் தொண்டமான் இத்திட்டத்தினை அரசாங்கம் கைவிட வேண்டும் எனக்கூறி எதிர்ப்பை காட்டி வருகின்றார். இது வரவேற்கக்கூடியதெனினும் நம்பக்கூடியதன்று.

மாணிக்கக் கல் அகழ்வை தடுத்து நிறுத்திய மக்கள் போராட்டம்.

இராகலை சென் லொன்ட்ஸ் தோட்டத்தில் மாணிக்கக் கல் அகழ்வதற்காக ஏலக்கோரலில் தமக்கு ஒதுக்கப்பட்டதாக கூறிக்கொண்டு காணித்துண்டுகளை பார்வையிட சென்ற மாணிக்கக் கல் வியாபாரிகளை அத்தோட்ட மக்கள் தாக்கி விரட்டியடித்ததாக தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. நுவரெலியா நகரத்தில் மிகவும் இரகசியமாக முறையில் நடத்தப்பட்ட ஏலக்கோரலை அடுத்து அத்தோட்டத்திற்கு ஆகஸ்ட் 11 ம் திகதி சென்ற போதே அந்த மாணிக்கக் கல் வர்த்தகர்கள் தாக்கப்பட்டள்ளனர்.

இராகலை கீழ்ப்பிரிவிலும், சென் லொன்ட்ஸ் தோட்டத்திலும் மாணிக்கக் கல் அகழ்வதற்காக இலங்கை மாணிக்கக் கல் கூட்டுத்தாபனமும் தோட்டக்கம்பனியும் எடுத்த நடவடிக்கைகளுக்கு அத்தோட்டங்களில் மக்களின் எதிர்ப்பை தெரிவித்து வந்தனர். தேயிலை செடிகள் இருக்கும் காணிகளில் மாணிக்கக் கல் அகழ்வதால் வேலை வாய்ப்பு குறைவடையலாம் என்பதாலும், மண் சரிவு, மண் அரிப்பு போன்ற சூழலியல் பாதிப்புக்கள் ஏற்படலாம்

என்பதாலும் மாணிக்கக் கல் அகழ்வதற்கு வெளியார் தோட்டங்களுக்குள் வரும் போதும் தோட்டங்களில் பதட்டமான சூழ்நிலை ஏற்படலாம் என்பதாலும் மக்கள் எதிர்ப்பை காட்டி வந்தனர்.

ஏப்ரல் மாதத்தில் இலங்கை மாணிக்கக் கல் கூட்டுத்தாபன அதிகாரிகள் இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் நடத்தவிருந்த ஏலக்கோரல் மக்களின்மரியல் போராட்டத்தினால் கைவிடப்பட்டது. தொழில்சங்க அரிசியல் கட்சி பேதங்களை கடந்த நிலையில் மக்களால் நடத்தப்பட்ட மறியல் போராட்டத்தினால் அந்த ஏலக்கோரலை காலவரையின்றி ஒத்திவைப்பதாக இ. மா. கூட்டுத்தாபன அதிகாரிகள் தெரிவித்தனர்.

அப்போராட்டத்தையடுத்து ஏலக்கோரல் ஒத்திவைக்கப்பட்டதால் அப்போராட்டத்தில் கலந்து கொள்ளாத ம.ம.மு. உட்பட சில தொழிற்சங்க தலைவர்களும் அப்போராட்டத்திற்கு உரிமை கோர் ஊடகங்களுக்கு அறிக்கை செய்திருந்தனர்.

அதைவிட ஒருபடி மேல் சென்று அமைச்சர் சொக்ஸியிடம் பேச்சுவார்த்தை நடத்திதானே ஏலக்கோரலை ஒத்திவைப்பதாக அமைச்சர் ஆறுமுகம் தொண்டமான் அப்போ கூறியிருந்தார்.

ஆனால் ஏலக்கோரல் மீண்டும் இரகசியமான முறையில் நுவரெலியாவில் நடத்தப்பட்டுள்ளது. அதனையடுத்து சில மாணிக்கக் கல் வியாபாரிகள் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட காணித்துண்டுகளை பார்வையிட சென் லொனார்ட்ஸ் தோட்டத்திற்கு

சென்றுள்ளனர். அதுபற்றி அமைச்சர் ஆறுமுகம் தொண்டமானோ, இ. தொ. கா. வின் ஏனைய தலைவர்களோ, ம. ம. மு. உட்பட ஏனைய தொழில் சங்க தலைவர்களோ எவ்வித பதிலையும் கூறாது மௌனம் சாதித்தனர். காரணம் அத்தொழிற்சங்க தலைவர்களின் இனக்கத்துடனேயே அவ் ஏலக் கோரல் நடைபெற்றுள்ளது. அத்தொழிற்சங்க தலைவர்களின் உறவினர்களுக்கும் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கும் மாணிக்கக் கல் அகழ்வதற்கான காணித்துண்டுகள் கொடுக்கப்படும் என்று வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட பிறகே அவ்ஏலக் கோரல் நடத்தப்பட்டுள்ளது.

சில தொழிற்சங்க தலைவர்கள் காட்டிக் கொடுத்து பின் வாங்கிய போதும் போராட்டத்தில் இருந்து மக்கள் பின் வாங்கவில்லை. போராட்டத்தை மக்கள் தொடர்ந்து நடத்துகின்றனர். மாணிக்கக் கல் அகழ்வதை தடுத்து நிறுத்தும் நடவடிக்கைகளில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

சம்பள உயர்வு போராட்டத்தை தொழிலாளர்கள் தொடர்ந்து முன்னெடுப்பர்.

தோட்டக்கம்பனிகளுக்கும் சில தொழிற் சங்கங்களுக்குமிடையே புதிய கூட்டு ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்படாமல் இழுத்தடிக்கப்பட்டது வருகிறது. காரணம் தோட்டத்தொழிலாளர்களின் நாளாந்த சம்பளத்தினை நிர்ணயிப்பதில் இணக்கம் காணப்படவில்லை. தோட்டக் கம்பனிகள் கடந்த காலத்தில் பெற்றுவந்த இலாபம், வாழ்க்கை செலவு அதிகரிப்பு என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நாளாந்த சம்பளம் குறைந்தது ரூபா 250 ஆக இருக்க வேண்டும் என்பது பொதுவான கோரிக்கையாக இருந்து வருகின்றது.

தோட்டக்கம்பனிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்திய இ.தொ.கா., இ.தொ.தொ. சங்கம் (ஐ.தே. கட்சியின் தொழிற்சங்கம்) தொழிற்சங்க கூட்டுக்கமிட்டி என்பன வெளிப்படையான சம்பளக்கோரிக்கையை வைத்துப் பேச்சுவார்த்தை நடக்கவில்லை. தோட்டக்கம்பனிகள் தமது கோரிக்கைக்கு இணங்கவில்லை என்றும் தமது கோரிக்கை ரூபா 151 என்றும் திடீரென்று இ.தொ.கா. அறிவித்தது. தோட்டக் கம்பனிகள் ரூபா 142 இற்கே இணங்கியிருந்தன இரண்டாம் வருடத்தில் ரூபா 146 ஐ தரமுடியுமெனவும் தோட்டக் கம்பனிகள் கூறியிருந்தன.

ரூபா 151 வேண்டுமென்று கோரி தோட்டத் தொழிலாளர்களை ஆகஸ்ட் முதலாம் திகதி முதல் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் இ.தொ.க ஈடுபடுத்தியதும் ஒத்துழையாமை இயக்கத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து வெளியிட்ட அறிக்கையில் ம.மு.மு. தலைவரும் அமைச்சருமான சந்திரசேகரம் 151 ரூபாவை பெற போராட்டம் அவசியம் இல்லை, எல்லா தொழிற்சங்கங்களும் ஒத்துழைத்தால் தான் பிரதமருடன் பேச்சுவார்த்தையை நடத்தி ரூபா 180 பெற்றுத் தருவேன் என்று தெரிவித்து இருந்தார்.

ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை வெற்றிகரமாக முன்னெடுக்க முடியாதிருந்த இ.தொ.க. தலைவரும் அமைச்சருமான ஆறுமுகம் தொண்டமான், சந்திரசேகரரும் ரூபா 180 ஐ பெற்றுத்தருவதாக இருந்தால் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை வாபஸ் பெற்று அவருக்கு ஆதரவளிப்பதாக கூறினர். ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை கைவிட்டார்.

ஒரு பேச்சுக்காக அறிக்கை விட்டு மாட்டிக்கொண்ட சந்திரசேகரன். கேட்கப்பட வேண்டிய நாள்சம்பளம் எவ்வளவாக இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றி தொழிற்சங்கங்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடாத்தினர். ஐ.தே.கட்சியின் தொழிற்சங்கமான இ.தே.தொ.தொ. சங்கத்தின் பொதுச்செயலாளர் ராஜா செல்வரட்ன தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சம்பள உயர்வு விவகாரத்தில் பிரதமரை சம்பந்தப்படுத்தக் கூடாது என்று கூறி ஒதுங்கிக் கொண்டார். தொழிற்சங்க கூட்டுக் கமிட்டியினர் எப்போதும் போல ஒதுங்கியே இருந்தனர்.

தோட்டத்தொழிலாளர்களுக்கு 200 ரூபாவுக்கு குறைந்த நாள் சம்பளம் வழங்கப்படுவதால் எவ்வித பிரயோசனமும் இல்லை.

தோட்டத்தொழிலாளர்களின் தொழிற்சங்கங்கள் கூட்டாக சேர்ந்தும் துரோகமிழைத்துள்ளனர். தனித்தனியாக பிரிந்தும் துரோகம் இழைத்துள்ளனர். கூட்டாக சத்தியாக்கிரகம் செய்து துரோகமிழைத்தது பழைய கதை. தனித்தனியாக பிரிந்து நின்று ரூபா 200, ரூபா 151, ரூபா 180 என்று தனித்தனியே கூறி துரோகமிழைத்தது புதிய வரலாறு.

ஆறுமுகம் தீடீரென தோட்டக்கம்பனிகளுடன் இணங்கிக் கொண்டார். அதன் படி தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ரூபா.147/= ம் றப்பா தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ரூபா.137/= ம் நாளாந்தச் சம்பளம் என இணக்கம் காணப்பட்டது.

ஆக தோட்டத்தொழிலாளர்களின் நியாயமான நாள் சம்பளத்தை பெற்றுத்தர எந்தவொரு தொழிற்சங்கத்திற்கும் தகுதியில்லை என்பது மேலும் ஒரு முறை நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர்களின் பங்களிப்புடன் புரட்சிகர தொழிற்சங்க இயக்கத்தை முன்னெடுப்பதன் மூலமே தனியார் தோட்டக் கம்பனிகளை அடிபனிய வைக்க முடியும். அதற்காக தொழிலாளர்கள் களத்தில் இறங்குவார்கள் என்பதே எதிர்பார்ப்பு.

1953 ஆகஸ்ட் 12 ஹர்த்தால் நினைவாக ஆர்ப்பாட்டம்.

டட்லி சேனானயக்காவின் யூ. என். பி. அரசாங்கத்தை செயலிழக்க வைத்த 1953 ஆகஸ்ட் ஹர்த்தால் போராட்டத்தை நினைவு கூர்ந்து ஆகஸ்ட் 12 ம் திகதி நண்பகல் 12 -1 மணி வரை கொழும்பு கோட்டை புகையிரத நிலையத்தின் முன்பாக இடது சாரி கட்சிகள் மறியல் போராட்டத்தை நடத்தின. புதிய ஜனநாயக கட்சி, ஜனநாயக இடதுசாரி முன்னணி, ஐக்கிய சோஷலிஸ் கட்சி உட்பட பல இடதுசாரி கட்சிகளும், தொழிற்சங்கங்களும் அப்போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டன.

அப்போராட்டத்தில்

தோட்டத்தொழிலாளர்களுக்கு ரூபா 200 ஐ நாள் சம்பளமாக வழங்கு.!

மேல் கொத்மலை நீர்மின் திட்டத்தை உடனே கைவிடு.!

இந்திய கடவுச் சீட்டு வழங்கப்பட்டுள்ள

தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு இலங்கை

பிரஜாவுரிமை வழங்கு.!

மலையகத்தில் திட்டமிட்ட குடும்ப கட்டுப்பாட்டு திட்டத்தை நிறுத்து.!

தமிழ் அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்.!

பேச்சுவார்த்தை நடத்தி இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு காண்.!

போன்ற பல கோஷங்களும் எழுப்பப்பட்டன.

அமெரிக்க இராணுவ வீரர்களுக்காக பெண்களை வீற்கும் தென் கொரிய கிளப்புகள்.

உலக மக்களின் பெரும்பான்மையானோர் கம்யூனிஸத்தை ஏற்று ஒழுக்குபவர்களாகவும் இல்லை, பின்லாடின் தலைமையிலானால் அல் குவைதா இயக்கத்தின் இஸ்லாமிய அடிப்படை வாதத்தை ஏற்று ஒழுக்குபவர்களாகவும் இல்லை. பின்னர் ஏன் அமெரிக்காவை உலகத்தில் ஆக்கக் கூடதலாக மக்கள் எதிர்க்கின்றனர்.? காரணம்

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் அதனுடைய ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக உலக மக்களின் நலன்களுக்கு எதிராகவே செயற்பட்டு வருகின்றது. அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் இருப்பிற்கு சவால்விடக் கூடிய எந்தவொரு அம்சத்தையும் அமெரிக்கா விட்டு வைப்பதில்லை. யுத்தம் தொடக்கம் அண்பாட்டு அம்சங்கள் வரை அதனுடைய நாசகார வேலைகளை பலவிதத்திலும் அமெரிக்கா முன்னெடுத்து வருகிறது. அதனாலேயே உலக மக்கள் அமெரிக்கா என்ற உடனேயே வெறுக்கிறார்கள்.

வியட்னாம் மீது ஆக்கிரமிப்பு யுத்தத்தை நடத்திய அமெரிக்க இராணுவ வீரர்களின் பாலியல் தேவைகளுக்காக தாய்லாந்து, பர்மா பெண்கள் விபசாரத்தில் ஈடுபடுத்தப்பட்டு பலியாக்கப்பட்டனர். இன்னும் இந்நாடுகளில் பெண்கள் விபசாரத்தில் ஈடுபடுவதிலிருந்து விடுபட முடியாமல் இருக்கின்றனர்.

தற்போது தென்கொரியாவிலும் அதிகமான பெண்கள் விபசாரத்தில் ஈடுபட நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர்.

சோஷலிச வட கொரியாவிடமிருந்து பாதுகாப்பு வழங்குவது என்ற பேரில் தென்கொரியாவில் படைத்தளங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இன்று தென்கொரியாவில் 41 அமெரிக்க முகாம்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 12 பெரிய முகாம்கள் அமைந்துள்ள அமெரிக்க இராணுவ வீரர்களின் பாலியல் தேவைகளுக்காக பெண்கள் எந்நேரமும் தயாராக வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

அந்த 12 பெரிய இராணுவ முகாம்களை அடுத்து அனுமதிப்பத்திரங்களுடன் பெரிய கிளப்புகள் இயங்குகின்றன. அவை அமெரிக்க இராணுவ வீரர்களுக்காகவே இயங்குகின்றன. அக்கிளப்புகளில் உணவு, மது போன்றவற்றை பரிமாறுவது தொடக்கம் இராணுவ வீரர்களின் எல்லா பாலியல் தேவைகளுக்காகவும் பெண்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றனர். ஆரம்பத்தில் தென்கொரிய பெண்கள் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டனர். தற்போது ரஷ்ய, பிலிப்பைன்ஸ் உட்பட பல வெளிநாட்டு பெண்களும் அக்கிளப்புகளில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டு உணவு, மது பரிமாறுதல் தொடக்கம் விபசாரத்திலும் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர்.

அக்கிளப்புகளில் பெண்கள் அரை, குறை ஆடைகளுடனும் அரை நிர்வாணமாகவும் ஆடை இன்றியும் உணவு, மது பரிமாறுவதிலும், நடனமாடுவதிலும் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர்.

வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றுத்தருவதாக ஏமாற்றி பிலிப்பைன்ஸ், ரஷ்யா போன்ற நாடுகளிலிருந்து பெண்கள் சட்ட விரோதமாக தென்கொரியாவுக்கு கடத்தி வரப்பட்டு இராணுவ கிளப்புகளில் பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர்.

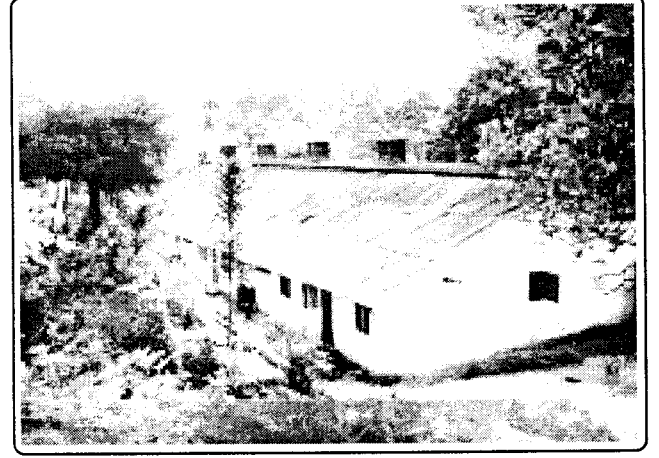

மலையகம், அன்றும் இன்றும்

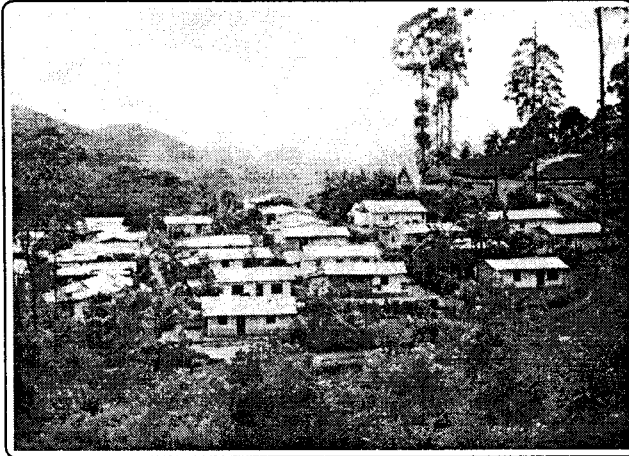
1800

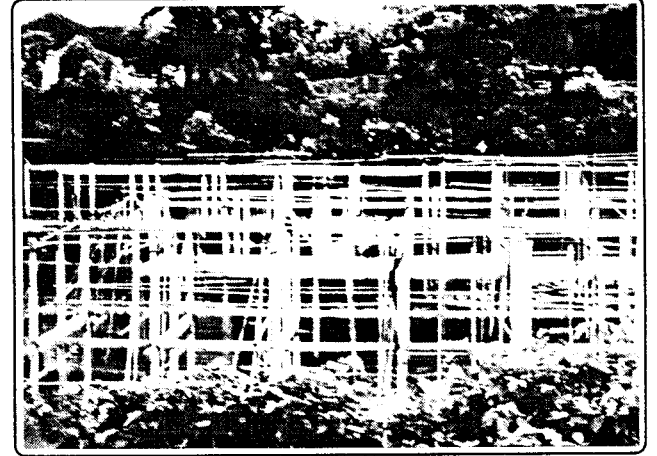
1965

1995

2002

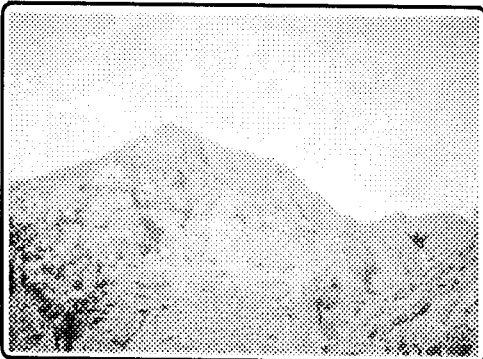
குறிஞ்சி

நாடான்

காற்றடித்த திசையில்
வந்திங்கு
கால் பதித்த விஜயன்
நிரந்தரமாக விட்டான்!

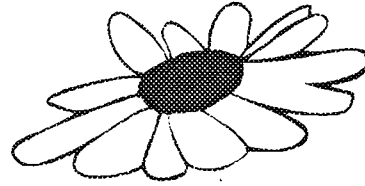
கடலில்
தரைந்தவர் போக
மீண்ட நாங்கள்
வனம்ங்கழித்து
வளம் சேர்த்த பிள்ளும்
அடைப்புக்குறிக்குள்
இன்னும்
அந்நியன் நிலையோ?

பதிந்திங்கு போக
பற்றுதல் வேரை
ஒட்ட நறுக்க
உடல் மருவதின்ரு
உண்ணியாய் ஒட்டிய
சில தலமைகள் தான்
“இந்நியன்” என்பதால்
எங்கள் தலைக்கு
ஏதப் போவது கிரீடமா?

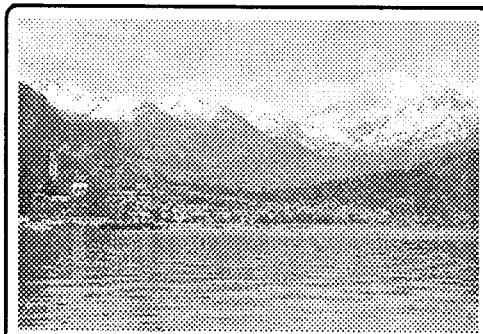

அந்நியன் என்பதை
அகற்றி
குறிஞ்சி நாடான் என்பதில்
ஏதும் குறைந்து விடாது.

நாளைய தலை முறை
நிலை பெற இங்கு
நாம் வைக்கும் தடம்
ஆழமாய் புதையட்டும்.

மல்லிகை - சி.குமார்

“மலைகளை மட்டமாக்கி விட்டால்
மலைகளில் வாழும் குந்திஷ் மக்கள்
இருக்கவே மாட்டார்கள்.”

குந்திஷ் மக்களுக்கெதிரான வசைமொழி

தேயிலைத் தோட்டத்திலே....

சீ. வி. சேஷப்பிள்ளை.
தமிழில் சக்தி பாலையா

பழுதிப்பருக்கையில்
புதைந்த என் மக்களைப்
போற்றும் இரங்கற்
புகல் மொழி இல்லை.

பழுதிலா அவர்க்கோர்
கல்லறை இல்லை
புரிந்தவர் நினைவுநாள்
பருவார் இல்லை.

ஊனையும் உடலையும்
ஊட்டி இம்மண்ணை
உயிர்த்தவர்க்கு இங்கே
உளங்கசிந் தன்பும்
புறுவாரில்லை அவர்
புதை மேட்டிலோர்கானகப்
பூ வைப் பதித்துப்
போடுவாரில்லையே.

ஆழப் புதைந்த
தேயிலை செடியின்
அடியிற் புதைந்த
அப்பனின் சீதைமேல்
ஏழை மகனும்
எந் மிதித்து
இங்கெவர் வாழுவோ
தன்னுயிர் தருவான்

என்கோ மனிதர்
இவரை இறந்தார்க்கு
இங்கோர் கல்லறை
எடுத்தவர்! வெட்கம்

தன்னை மறக்கத்
தானோ அவ்விதையுறும்
தளிர்பசும் புல்லால்
தரை மறைந்தனனோ.

பாடை மாத்தியில் சிவ பதிவுகள்....

மேல் கொத்மலை நீர்மின்
திட்டத்திற்கு எதிரான
மக்கள் இயக்கம்.....

பக்கம் 42 ல்...